

’εν ’Ολύμπω

Τριμηνιαίο ηλεκτρονικό περιοδικό
ISSN: 2732-7558

ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΑΛΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ
«ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ, ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ»

Αριθμός Τεύχους: 29, Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2024
Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.enolympo.gr

- Κοινωνιολογικά θέματα
- Δρώμενα του Δικτύου
- Καλλιτεχνικά θέματα

- Λαογραφικά θέματα
- Ιστορικά θέματα
- Παιδαγωγικά θέματα

- Λογοτεχνικά θέματα
- Πολιτιστικά θέματα
- Περιβάλλον-Οικολογία

Έν Όλυμπε

τριμηνιαίο ηλεκτρονικό περιοδικό
ISSN: 2732-7558

Ιδιοκτησία:

Δίκτυο Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας

Υπεύθυνη έκδοσης:

Ελένη Μπλιούμη Μπαρά
Έδρα: Ελασσόνα,
6ης Οκτωβρίου 84,
Τ.Κ. 40200

Ιστοσελίδα: enolympo.gr

Fecabook: Έν Όλυμπε

Διεύθυνση Σύνταξης:

Ελένη Μπλιούμη Μπαρά

Συντακτική Επιτροπή:

Κορίνα Πάντου
Βασίλης Ζαρζώνης

Φιλολογική επιμέλεια:

Κορίνα Πάντου

Σελιδοποίηση:

Μαρία Μοσχογιάννη

Ηλεκτρονική υποστήριξη:

Αθανάσιος Αδάμου

Τεχνική υποστήριξη:

Σταύρος Σαχινίδης

Νομικός Σύμβουλος:

Κώστας Παπαλεξανδρής

Στοιχεία επικοινωνίας:

Ελένη Μπλιούμη Μπαρά
Τηλ.: 6976832232
email: elempliou@gmail.com

Σημείωση σύνταξης:

● Επιτρέπεται η αναδημοσίευση των κειμένων του περιοδικού «Έν Όλυμπε», με τον όρο να αναγράφεται η πηγή, ο συγγραφέας του κειμένου, ο αριθμός τεύχους και ο αριθμός σελίδας.

● Οι συγγραφείς των άρθρων φέρουν την ευθύνη για τις απόψεις τους.

● Φωτογραφία εξώφυλλου:
Διαμάντη Λαμπρινή

Η μουσική έχει επτά γράμματα,
η λογοτεχνία έχει 24 νότες.

Zozéf Zoumpér

Γάλλος γνωμοκογράφος (1754-1824)

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ (σάτιρα)

Κατά των εποχικών ιώσεων μίσους:
μια δόση χωνευτικού «χαμόγελου μακροθυμίας»
συν δυο πρέσες
αντικαταθλιπτικού «λόγου αγάπης»
ημερησίως!
Μια δόση ισορροπιστικών ηλεκτρολυτών «αυτοκριτικής»,
συν αρκετές δόσεις φρέσκια «φιλική επικοινωνία»
Κατά της απελπισίας!
εβδομαδιαίως!
Πολύ «νερό φαντασίας»
μεφυσική «άσκηση δημιουργικότητας»
μεγάλες δόσεις «προσευχής»
κατά του φόβου κάθε θανάτου!
Μηνιαίως!
Τέλος, ένα δυνατό «κοκτέιλ απασχόλησης»
κατά της κάθε λογής «μούχλας»!

Υ.Σ. Κιτρινίζει το μίσος το πρόσωπο,
σαν φθινοπωρινό ξερόφυλλο
που το Χειμώνα ραγίζει!

Κορίνα Πάντου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ (σάτιρα), της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, θεατρικής συγγραφέως ποιήτριαςσελ. 1
- ΗΤΑΝ -ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ- ΟΜΟΡΦΗ Η ΕΛΑΣΣΟΝΑ, του Δημήτρη Βλαχοπάνου, φιλόλογου, συγγραφέα.....σελ. 2
- ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑ 14 ΚΡΑΝΙΩΤΙΚΩΝ ΤΟΠΩΝΥΜΙΩΝ, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα, εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο»σελ. 3
- Η Ελληνική γλώσσα στους αιώνες, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Εσελ. 4
- Ο «ΦΑΙΝΟΤΥΠΟΣ» ΤΩΝ like, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, θεατρικής συγγραφέως ποιήτριαςσελ. 5
- ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ, του Σταύρου Σαχινίδη, οικονομολόγου σελ. 6
- Εφηβεία και οικογένεια - Εφηβεία και ομάδα, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου.....σελ. 7
- Η Λογοτεχνία και η Δημιουργική Γραφή στην Α/θμια εκπαίδευση, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημιουργικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 8
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΗ, του Θ. Αδάμου, Δ/ντή Πληροφορικής στην Εταιρία Freenσελ. 9
- ΤΟ ΜΗΛΟ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ, του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα, ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 10
- Περιμένοντας..., της Αθηνάς Πανταζή, φιλόλογου.....σελ. 11
- Ο Ρήγας ο Βελεστινλής, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Εσελ. 12
- ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΟ ΚΛΩΝΑΡΙ, του Ιωάννη Δαρή θεολόγου αστυνομικού ..σελ. 13
- ΤΑ ΠΡΩΤΑ «ΘΥΜΑΤΑ» ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ, της Γεωργίας Δημουλά, φιλόλογου, συγγραφέως.....σελ. 14
- ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ.....σελ. 15
- «από ήλιο και στάχτη», του Δημήτρη Βλαχοπάνου, φιλόλογου, συγγραφέασελ. 15
- Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΑΡΖΩΝΗΣ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ «ΔΡΟΛΑΠΙ» ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΥΔΙΚΟΥ, του Βασίλη Ζαρζώνη, φιλόλογου, συγγραφέασελ. 17
- Εκδηλώσεις ΔΙ.Κ.Ε.ΕΛ.σελ. 19
- Έπαινος από την Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 19
- Κοπή πίτας του Δικτύου.....σελ. 19
- Θεατρική Ομάδα "Θεατροδότες"σελ. 20
- ΕΝΘΕΤΟσελ. 21-28

ΗΤΑΝ -ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ- ΟΜΟΡΦΗ Η ΕΛΑΣΣΟΝΑ

Είχα πάντα μια αγάπη κρυφή για την Ελασσόνα. Ήταν κάτι σαν ένας εφηβικός έρωτας, που τυλίχτηκε ύστερα στα πλοκάμια των διαδρομών της ζωής κι άρχισε να τον καταβροχθίζει η σκόνη του χρόνου. Τη γνώρισα λίγο μετά τα δεκαοχτώ μου. Ευθύς μόλις τέλειωσα το τότε γυμνάσιο και ξεκίνησα να κάνω τα πρώτα δειλά βήματά μου στις αυλές και τις αίθουσες του πανεπιστημίου. Κι ερχόμουν συχνά στην όμορφη και γραφική αυτή πόλη, όπου υπηρετούσε στην τότε χωροφυλακή ο θείος μου ο Νίκος, αδερφός του πατέρα μου. Κι ήταν μια χρυσή ευκαιρία να παίρνω τους δρόμους για ν' κάνω αποδράσεις ψάχνοντας να βρω στους τόπους του αγνώστου, το αδοκίμαστο και το αλλιιώτικο.

του Δημήτρη
Βλαχοπάνου
φιλόλογου
συγγραφέα

τόσος θόρυβος και τόσο μελάνι για κρυφά σχολειά στα Οθωμανικά χρόνια, όταν στήνονταν και λειτουργούσαν φανερά τα σχολεία όπως της Τσαριστάνης, όπου μετέδωσαν τα φώτα τους σπουδαίοι Έλληνες διδάσκαλοι του γένους;

Ήταν ωραία η Ελασσόνα. Που την έκαναν ωραιότερη η κεντρική της πλατεία με τη μεγάλη δίπλα της εκκλησία του Αγίου Δημητρίου, τα ανηφορικά της δρομάκια με τα παραδοσιακά καταστήματα, το μικρό της ποτάμι να διασχίζει το κέντρο της και να φιλοξενεί το ετήσιο πανηγύρι της, τα ξωκλήσια της και τα εξοχικά κέντρα της... Μα την έκανε ακόμα ομορφότερη ο καλός κινηματογράφος της, που σκορπούσε μίαν αύρα τέχνης και πολιτισμού στους ανθρώπους της.

Δεν ξέρω γιατί, αλλά κατοίκησε μέσα μου πολύ περισσότερο εκείνη απ' ό,τι κατοίκησα σ' εκείνη εγώ. Απλή, τρυφερή, νεανική, ζωντανή, φιλική. Που με κέρδιζε και μ' αποσπούσε απ' τα πεζά και τα γήινα. Κι ίσως να 'ταν ο αγέραςτος κι αειθαλής Όλυμπος, που έμοιαζε σαν να 'χε την παλάμη του απλωμένη από πάνω της και τη θώπευε προστατεύοντάς την.

Κι είχα την αίσθηση, πού και πού, πως συνεδριάζουν στην κορυφή του οι δώδεκα θεοί των Ελλήνων και μαλώνουν ερίζοντας για τη μοίρα του κόσμου, μα πρώτα απ' όλα για τη φρεσκάδα της Ελασσόνας και τη γαλήνη των γύρω χωριών της. Και μου ερχόταν να πάρω μονοπάτια και δρόμους και να ανέβω ψηλά, να τους ακροαστώ, να τους δω και να λάβω κι εγώ μέρος σ' αυτή την εξαισία σύναξή τους, έτσι που να μπορώ να ονειρεύομαι και να μάχομαι να γίνουν τα όνειρα πράξη.

Κι ήταν μια μαγεία ανεκτίμητη να περπατώ και ν' ανηφορίζω προς το μοναστήρι της Παναγίας της Ολυμπιώτισσας, να κάνω το γύρο της και να κολλάει το μυαλό μου στην απορία και στη βάσανο: πώς γίνεται να κατηφόρισε η Παναγία απ' τον Όλυμπο και να μη μας ήρθε πετώντας στα μέρη μας απ' τη μακρινή Βηθλεέμ! Μα είναι τα έργα του ανθρώπου φτιαγμένα με τα υλικά της ομίχλης κι είναι για τούτο οι μύθοι του ελαστικοί και πολύσημοι. Κι έτσι συχνά οι απαντήσεις διαχέονται μες στο φύσημα του ανέμου, καθώς λέει κι ο ποιητής.

Κι ύστερα πάλι κατηφορίζοντας να ξεχνιέμαι περπατώντας μονάχος στους ήσυχους δρόμους της ασύγκριτης τούτης πολίχνης: πότε προς τη μεριά της Δεσκάτης, πότε προς τη μεριά του Σαραντάπορου και πότε προς τη μεριά της Τσαριστάνης, για να σκύψω εκεί στις παλιές βρύσες να πιώ τα δροσερά τους νερά. Ή για να σταθώ ενεδός μπροστά στα πέτρινα αρχοντικά κτίσματά της, που διασώζουν ακόμα την παλιά της ακμή και τη φήμη της, μα πιο πολύ να αντικρίσω την Ξακουστή Οικονόμειο Σχολή και ν' αναπλάσω εντός μου τα δύστηνα χρόνια μιας ρωμιοσύνης που στέναζε, αλλά και να σκαλίσω και το άλλο ερώτημα τώρα: προς τι

Εκεί είδα την ταινία τού Βιτόριο ντε Σίκα «Εραστές» με τον Μαρτσέλο Μαστρογιάνι και τη φέι Νταναγουέι και κράτησα μέσα μου την αξεπέραστη ποίηση της έβδομης τέχνης και την αξία των μεγάλων της ονομάτων.

Εκεί, με μεγάλη μου είδα χαρά την ταινία Woodstock κι έμεινα εκστασιασμένος με τη ροκ μουσική, τους διάσημους καλλιτέχνες και την όλη ατμόσφαιρα μιας γενιάς που έδινε τη μάχη της κατά του πολέμου και υπέρ της ειρήνης και του δίχως στερεότυπα έρωτα. Ήταν η εποχή των λουλουδιών και των χίπις, η εποχή της κοινωνικής επανάστασης και του απόηχου που άφησε πίσω του ο γαλλικός Μάης. Μα ήταν και η εποχή της χούντας, η εποχή των απαγορεύσεων και των διατακτικών αποφάσεων του τρίπτυχου: πατρίς θρησκεία, οικογένεια. Κι ήταν και η μικρή Ελασσόνα που έδινε τη μεγάλη μάχη για να φτιάξει την έξοδο απ' τις καρικατούρες αυτές και ν' αναπνεύσουν οι νέες γενιές τον αέρα της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας.

Ήταν ωραία η Ελασσόνα τότε. Μα μου φάνηκε πως είναι ωραιότερη σήμερα. Όσο κι αν οι καιροί μας πάνε κόντρα στις αξίες που παλεύουμε να κρατήσουμε όρθιες. Μα οι γέφυρες που στήνουμε για τη ζεύξη του χθες με το σήμερα και του εδώ με το εκεί, έχουν μέλλον μπροστά τους. Κι έχει πολύ μέλλον η αγάπη και η φιλία των ανθρώπων.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑ 14 ΚΡΑΝΙΩΤΙΚΩΝ ΤΟΠΩΝΥΜΙΩΝ

Ηερμηνεία των τοπωνυμίων είναι δύσκολη υπόθεση και γι' αυτό η έκφραση απόλυτων απόψεων είναι παρακινδυνευμένη. Με αυτό το σκεπτικό συνέθεσα το παρακάτω σύντομο κείμενο, όχι ως αντιπαράθεση, αλλά ως συμβολή στην καλύτερη προσέγγιση 14 τοπωνυμίων της Κρανιάς, από την συλλογή του Κ. Μπασιλά.

Τα τοπωνύμια αυτά είναι τα εξής:

1. **Βρουμόβρυση < Βρομόβρυση:** Βρύση με λίγο νερό, το οποίο δεν τρέχει μακριά με αποτέλεσμα να δημιουργείται λίγη λάσπη στον γύρο χώρο, λίγη βρομιά. Ομώνυμη βρύση υπάρχει λίγο πριν από τη Δεσκάτη, το νερό της οποίας δε μυρίζει και πίνεται.

2. **Γκουργκούλου:** Το τοπωνύμιο αυτό είναι από την βλαχική λέξη gurguliu, η οποία σημαίνει σφαίρα, σφυροειδής λίθος. Στο τοπικό ιδίωμα δηλώνει τον στρογγυλό λόφο ή την κορυφή. Στο Διασελάκι της Δεσκάτης υπάρχει το ίδιο, τοπωνύμιο, ως ουδέτερο στον πληθυντικό αριθμό, τα Γκουργκούλια.

3. **Γκίνου:** Κυριωνύμιο μιας περιοχής στην οποία υπήρχε ιδιοκτησία κάποιου Γκίνου. Το βαφτιστικό Γκίνος και Γκίνης είναι η απόδοση στα αρβανίτικα του ονόματος Γιάννης.

4. **Γκριουσιιάδια:** Το τοπωνύμιο αυτό είναι από τη βλαχική λέξη greusó, η οποία σημαίνει λιόπρινο, αρκουδοπούρναρο (ελαιόπρινος ο οξύφυλλος, *ilex aquifolium*), περιοχή δασωμένη με πουρνάρια και βαλανιδιές. Σημειώτεον ότι το σημερινό χωριό Άνοιξη των Γρεβενών λεγόταν, μέχρι το 1927, Γκρέουσι(ι).

5. **Γρέκι:** Ο γνωστός φραγμένος, συνήθως με παλιούρια, χώρος όπου κοιμούνται τα γιδοπρόβατα το καλοκαίρι. Το τοπωνύμιο είναι από την τουρκική λέξη egrek (χαντάκι).

6. **Καναβοτόπια:** Το τοπωνύμιο αυτό συναντάται κοντά σε ρέματα και ποτάμια, όπου καλλιεργούσαν, παλιότερα, καννάβι. Ομώνυμο τοπωνύμιο υπάρχει και στο Διασελάκι της Δεσκάτης, δίπλα στο χείμαρρο Καραβίδα

7. **Κριάκουρο:** Το τοπωνύμιο αυτό είναι από την βλαχική λέξη creacuri, το οποίο σημαίνει βράχος, απόκρημνο μέρος. Ομώνυμο τοπωνύμιο υπάρχει στο Διασελάκι της Δεσκάτης, στην Άκρη, τέσσερα στο γειτονικό Λουτρό, Κριάκουρο και Κριάκουρα στο Σαραντάπορο της Ελασσόνας και Κρέκουρας στη Νεραίδα του Ασπροπο-

του **Κώστα Σπανού**
συγγραφέα
εκδότη του περιοδικού
«Θεσσαλικό Ημερολόγιο»

τάμου.

8. **Λυκομούρσι:** Το τοπωνύμιο αυτό, σύνθετο από τις λέξεις λύκος + μουρσί, προσδιορίζει μία περιοχή με ένα κοίλωμα (γούρνα) όπου συγκεντρώνονται νερά της βροχής. Εκεί έστηναν καρτέρι οι λύκοι, καθώς στο μέρος αυτό πήγαιναν να πιουν νερό τα ζώα. Η λέξη μουρσί είναι από την μεσαιωνική μούρσα.

9. **Μασγάνη Λάκα:** Μπορεί να προέρχεται από την βλαχική λέξη mazga, η οποία σημαίνει βόρβορος, λάσπη. Στην εκεί λάκα (κοίλωμα) συγκεντρώνονται νερά της βροχής και δημιουργείται λάσπη.

10. **Μαζγκίρι:** Πρόκειται για το παραποιημένο τοπωνύμιο Μασγκίδι – Μασγίδι, το οποίο βρίσκεται στην περιοχή της Παλιοκαρυάς και

στην τουρκική γλώσσα σημαίνει τέμενος, ναός. Ομώνυμο τοπωνύμιο υπάρχει στον Πύργο Κιερίου των Σοφάδων και στο Δαμάσι.

11. **Μουρσιά:** Όπως και στο Λυκομούρσι, το τοπωνύμιο είναι από την μεσαιωνική λέξη μουρσί μούρσα, κοίλωμα όπου συγκεντρώνονται τα νερά της βροχής. Από τη λέξη μουρσί, η οποία είναι άγνωστη στη Δεσκάτη, δημιουργήθηκε το ρήμα μπουρσεύομαι (συνηθίζω σε κάτι).

12. **Τζερνόκι < Τσερνόκι:** Το τοπωνύμιο αυτό μπορεί να είναι από την βλαχική λέξη tserno (μαύρος) ή από την λέξη τζέρος < τσέρος, η οποία είναι από την λατινική λέξη cergus (είδος αραιόφυλλης βαλανιδιάς).

Στο Διασελάκι της Δεσκάτης, πράγματι με τη λέξη τσέρος προσδιορίζεται μία ψιλή βαλανιδιά με αραιά φύλλα.

13) **Τσαπουρνιά:** Το φυτωνύμιο αυτό οφείλει το όνομά του στην ύπαρξη εκεί του δέντρου τσαπουρνιά. Το όνομα του φυτού είναι της βλαχικής γλώσσας: tsapurinea. Πρόκειται για το φυτό προύμνη η ακανθώδης και κράταιγος η μονόγυνος, (*prunus spinosa - crataegus monogyna*).

14) **Τσιούμα:** Το τοπωνύμιο αυτό είναι από την βλαχική λέξη tsuma, η οποία σημαίνει κρωβύλος, δηλαδή το πλέγμα της κόμης, με το οποίο σχηματίζεται ένα είδος κόμπου στην κορυφή της κεφαλής (κότσος) και λοφίο τριχών της περικεφαλαίας. Τσιούμα, λοιπόν, είναι η κορυφή, ο λόφος. Στη Δεσκάτη υπάρχει μία αρά: «Να φας την τσιούμα σ'», δηλαδή, να φας το κεφάλι σου, να πεθάνεις. Στην περιοχή του Δαμασίου υπάρχει η Μονή της Τσιούμας.

Η Ελληνική γλώσσα στους αιώνες

Λόγος είναι η έκφραση της ψυχής, το «σκέπτεσθαι και το διανοείσθαι» του ανθρώπου και στην ουσία είναι: η Ιστορία, η Επιστήμη κι η Φιλοσοφία. Την ανακάλυψή του προκάλεσαν: η απορία, ο θαυμασμός κι η αναζήτηση της αρχής των όντων και του κόσμου, με λίγα λόγια η κατανόηση της ψυχής και της ζωής.

Ο αρχαίος ελληνικός λόγος επικεντρώνεται στις τρεις μεγάλες αξίες που υπηρετεί: το Αληθινό, το Αγαθό και το Ωραίο. Με την εξέλιξή του παράγει την κριτική σκέψη, απαλλάσσει την αλήθεια από το ψέμα, το καλό από το κακό, και τελικά φθάνει στην ιδέα του Θεού.

Η ελληνική γλώσσα, που είναι η αρχαιότερη ζωντανή πηγή γνώσης, μπόλιασε τις γλώσσες όλων των λαών και έγινε η βάση των επιστημών. Ξεκινώντας από τα ομηρικά έπη, τις τραγωδίες και τις κωμωδίες, τη φιλοσοφία και την ποίηση, έγινε ο χείμαρρος που πότισε την παγκόσμια ποίηση και φιλοσοφία, με αποτέλεσμα κάθε τι παγκόσμιο να είναι στην πραγματικότητα ελληνικό. Με την τελειότητά της λειτούργησε πάνω από πέντε χιλιάδες χρόνια και εντέλει... επέζησε.

Παρ' όλα αυτά τελευταία κλονίζεται από την προσπάθεια κάποιων νεωτεριστών να την απλοποιήσουν, και παράλληλα «παραμορφώνεται» με την εισαγωγή ξένων λέξεων και φράσεων.

Η συνδρομή της Ορθόδοξης Πίστης και Εκκλησίας στη διάσωση της ελληνικής γλώσσας, όλους αυτούς τους αιώνες, είναι αναμφισβήτητη. Ως γνωστόν η Καινή Διαθήκη γράφτηκε στην Αλεξανδρινή Κοινή (κοινή ελληνική), δηλαδή την εξελικτική μορφή της αρχαίας αττικής διαλέκτου, και στην ίδια γλώσσα μεταφράστηκε από ελληνιστές Εβραίους η Παλαιά Διαθήκη, με τη μετάφραση των Ο' (Εβδομήκοντα). Αξίζει να σημειωθεί ότι τον Δ' αιώνα ο Μέγας Βασίλειος κι ο Ιωάννης Χρυσόστομος, στα κείμενα και τις ευχές της Θείας Λειτουργίας, επέλεξαν να χρησιμοποιήσουν την αττική διάλεκτο και όχι την τότε ομιλούμενη κοινή ελληνική, πιστεύοντας ότι η κλασική αττική μπορούσε να εκφράσει καλύτερα την ιεροπρέπεια και το μυστήριο του δόγματος.

Στη συνέχεια, Οικουμενικές Σύνοδοι και υμνογράφοι κρατούν την αττική γλώσσα, που συνεχίζει να διδάσκει τα σκλαβωμένα ελληνόπουλα, κατά τα χρόνια της τουρκοκρατίας, μέσα από τα εκκλησιαστικά και λειτουργικά βιβλία. Κληρικοί και μοναχοί διδάσκουν την Οκτώηχο και το Ψαλτήρι στα παιδιά, μέσα στα σκοτεινά και κρύα κελιά τους.

Κανένας δε σκέφτηκε όλους αυτούς τους αιώνες να μεταφράσει τη θεία λειτουργία στη δημόδη γλώσσα, Αντίθετα, όλοι προέτρεπαν να διδάσκονται τα παιδιά την εκκλησιαστική-ελληνική γλώσσα, από σεβασμό και επίγνωση της αξίας της. Πρώτος απ' όλους ο Πατροκοσμάς προέτρεπε να κτίσουν ελληνικά σχολεία, αφού όπως έλεγε: «η Εκκλησία είναι στην ελληνική». Επίσης ο άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης τον 18° αιώνα χρησιμοποίησε το ομηρικό ιδίωμα με τρόπο μοναδικό, μεταγλωττίζοντας μια περικοπή, στον Εσπερινό της Αγάπης, έχοντας όπως κι άλλοι πολλοί επίγνωση της αξίας της γλώσσας.

Το Βυζάντιο για 1123 χρόνια στάθηκε φρουρός και προμαχάνας μπροστά στον ισλαμικό κίνδυνο, προστατεύοντας

της **Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου** γιατρού μέλος της Ε.Λ.Β.Ε

με αυτοθυσία τη Δύση. Στο διάστημα αυτό το αρχαίο ελληνικό πνεύμα ζυμώθηκε με το χριστιανικό, σε μια αρμονική σύνθεση. Η ελληνική γλώσσα έγινε η επίσημη γλώσσα της αυτοκρατορίας, ενώ παράλληλα ήταν η γλώσσα της Εκκλησίας. Βάση και στυλοβάτες της ήταν οι τρεις Καππαδόκες: Μέγας Βασίλειος, Γρηγόριος Θεολόγος και Γρηγόριος Νύσσης, επίσης ο Ιωάννης Χρυσόστομος, και φυσικά οι πέντε Αναγεννήσεις του Βυζαντίου που ακολούθησαν: 1) Στα 400 μ.Χ. με το Πανδιδακτήριο, 2) η Μακεδονική Αναγέννηση στα χρόνια του Πορφυρογέννητου και του Λέοντα Σοφού, 3) η Αναγέννηση στα 1040 με τον Μιχαήλ Ψελλό και τον Ξιφιλίνο, 4) Η Αναγέννηση των Κομνηνών τον ΙΑ'-ΙΒ' αιώνα με την Άννα Κομνηνή, τους Χωνιάτες και τον Κωνσταντίνο Μανασσή, και τέλος 5) η μεγαλύτερη όλων, αυτή των Παλαιολόγων τον ΙΓ'-ΙΔ' αιώνα με τον Θεόδωρο Μετοχίτη, τον Μάξιμο Πλανούδη και τον Κωνσταντίνο Αρμενόπουλο. Όλοι οι λόγιοι στη διάρκεια των 11 αιώνων με το έργο τους διατήρησαν τη γλώσσα αειθαλή και την έκαναν αθάνατη.

Και γεννώνται δυο ερωτήματα:

1) Γιατί οι σημερινοί πτυχιούχοι με τους υπολογιστές δεν μπορούν να βάλουν μια περισπωμένη (και ποιος φταίει γι αυτό...), ενώ τα φτωχά Ελληνόπουλα επί τουρκοκρατίας μάθαιναν, με το φως των κεριών, όλες τις μορφές της ελληνικής από τον Όμηρο μέχρι την εποχή τους; Τους υπεύθυνους λίγο-πολύ τους γνωρίζουμε.

Και

2) Τι προσέφερε η Εκκλησία στη διατήρηση της γλώσσας; Είναι απ' όλους αποδεκτό ότι η Εκκλησία έσωσε με τη Θεία Λειτουργία τη γλώσσα και τη χριστιανική μας συνείδηση, ακόμη και στις περιοχές που επιβάλλονταν η τουρκική γλώσσα. Η τουρκοφωνία επιβλήθηκε αρχικά τον 13° αιώνα, από τον εμίρη των Καραμανλιδών, Μωχαμέτ, δια πυρός και σιδήρου (εξισλαμισμός, γλωσσοκοπία κ.τ.λ.), στο Σελτζούκ Ρουμ, στην περιοχή του Ικονίου. Ως γνωστό με την καραμανλίδικη γραφή (ελληνικά στοιχεία-τούρκικες λέξεις) σώθηκε η ελληνική αλφάβητος στην Καππαδοκία και σ' όλη τη Μικρά Ασία. Οι υπόδουλοι Έλληνες είχαν ανάγκη την ελληνική αλφάβητο, για να μπορούν να διαβάζουν τα εκκλησιαστικά-θρησκευτικά βιβλία, και ακόμη για να αντικρούουν αργότερα τους Μισιονάριους που δραστηριοποιήθηκαν εκεί.

Έτσι το Οικουμενικό Πατριαρχείο επινοεί την καραμανλίδικη γραφή (τον 18° αιώνα, το 1718) και αναλαμβάνει την προώθηση των βιβλίων σ' όλη την επικράτεια. Ανοίγουν τυπογραφεία στην Κωνσταντινούπολη, τη Μονή του Κύκου στην Κύπρο, την Καισάρεια, τη Βενετία, αλλά και στην Ελλάδα (στα νησιά του Ιονίου, τη Ναύπακτο, την Άρτα και αλλού), τη Μαύρη θάλασσα (Μαριούπολη), ακόμη και στο Μπρούκλιν (στη Νέα Υόρκη). Η ιδιαίτερη αυτή διάλεκτος κράτησε ακέραιες τις ονομασίες: του εορτολογίου, τους μήνες, τις ημέρες και πολλές καθημερινές λέξεις (αναχτάρκλειδί-ανοιχτήρι, παστάς-γάμος-νυφική παστάδα, Σεπτέμβριο-Σεπτέμβριος, δόξα-αρραβώνας, κιορ-κι ορά=δε βλέπει δηλ. τυφλός κ.τ.λ.). Παράλληλα η ελληνική γλώσσα παρέμεινε ακέραια στα μοναστήρια και τις εκκλησίες, όπου... ούτως ή άλλως συνεχιζόταν η διδασκαλία της. **Και βέβαια η χρήση του ελληνικού αλφαβήτου, στην καραμανλίδικη,**

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Ο «ΦΑΙΝΟΤΥΠΟΣ» ΤΩΝ like

Η ανθρώπινη εμπειρία λέει: «Μοιρασμένη χαρά, διπλή χαρά. Μοιρασμένη λύπη, μισή λύπη»

Το μοίρασμα, ωστόσο, αυτό, ως ψυχική ανάγκη και μορφή επικοινωνίας, νοείται πάντα με όρια, όρια ηθικά, όρια ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Στη σημερινή κοινωνία των social media προτιμώνται οι όροι «share» ή «κοινοποίηση» ή «ανέβασμα στον τοίχο» κ.λπ. Ο ένθερμος χρήστης του διαδικτύου μοιράζεται από απόσταση, δημοσιοποιώντας τες, στιγμές και εικόνες της ζωής του με φίλους σε απόσταση, που τον «ακολουθούν» από απόσταση, συνήθως αποστασιοποιημένοι... Έτσι, κτίζει, εκ του ασφαλούς, έναν «φαινότυπο» της προσωπικότητάς του (ή αλλιώς «προφίλ»), ανάμεσα σε φαινομενικούς φίλους σε ένα φαινομενικό, απόλυτα βολικό, κοινωνικό περιβάλλον που οριοθετεί ο αριθμός των like που λαμβάνει καθημερινά.

Μάλιστα, συχνά κι ύπουλα ο αυτοδιαφημιζόμενος «νάρκισσος» γίνεται το «θύμα» των "like" του, καθώς χάνεται μέσα σε αυτόν τον «αχταρμά» αλήθειας και ψεύδους κι ο ίδιος.

Στο ψυχικό του ματαιόδοξο σύμπαν αρχίζει πλέον να ισορροπεί χάρη στα like και τον αλγόριθμό του.

Δεν είναι λίγοι οι χρήστες εκείνοι που νιώθουν σταδιακά μian ακατανίκητη, έως γελοία θα έλεγα, ανάγκη να δώσουν το καθημερινό παρόν τους στον «τοίχο» τους, ακόμη κι αν δεν έχουν να πουν κάτι ουσιώδες, γιατί έτσι νιώθουν πως υπάρχουν σε ένα παράλληλο σύμπαν, όπου είναι επιφανείς, σοφοί και σπουδαίοι γι' αυτά που σκέφτονται και πράττουν καθημερινά και πρέπει οπωσδήποτε να τα γνωρίζει όλος ο κόσμος!!! Σε αυτούς η γνωστή ρήση του Καρτέσιου ταιριάζει κάπως έτσι: «Ανεβάζω, άρα υπάρχω» !!

Δεν αναφέρομαι, φυσικά, στις καίριες στιγμές της ζωής του καθενός μας, που είναι λογικό, ανθρώπινο κι αναγκαίο να τις μοιραστούμε με φίλους και γνωστούς, εφόσον δεν είναι εφικτή η διαπροσωπική ενημέρωσή τους. Αναφέρομαι σε γελοίες κι απαράδεκτες ακρότητες που φτάνουν κάποτε

της **Κορίνας Πάντου**
φιλόλογου, ποιήτριας
θεατρικής συγγραφέως

στα όρια του παραλόγου. Όλοι, για παράδειγμα, θα έχετε δει τον ή την σύζυγο να γράφει ευχές και γλυκόλογα, να πλέκει εγκώμια στον ή στην σύζυγο που γιορτάζει, (όχι για τον ή την σύζυγο, όταν είναι μακριά και δεν μπορούν να ειπωθούν δια ζώσης, αλλά για να δουν οι φίλοι, πόσο ευτυχισμένοι είναι στη σχέση τους). Και δεν αποκλείεται ο εορτάζων ή η εορτάζουσα να έχει μόλις αναχωρήσει για τη δουλειά μετά από ένα συζυγικό καυγαδάκι ...Μια άλλη τρανταχτή περίπτωση υπερβολής σε αυτό το πλαστό «γίγνεσθαι» είναι κείνες οι ανακοινώσεις θανάτου αγαπημένου προσώπου που συνοδεύονται από δημόσια «κλάψα» ή και επικήδειους για το ήθος και τα κατορθώματα

του θανόντος από τους βαρυπενθούντες συγγενείς... Αναρωτιέται κανείς, πού βρίσκουν το κουράγιο να ασχολούνται με τα social media μέσα στο πένθος τους!

Σε κάθε περίπτωση το να βγάζει κανείς τα εσώψυχά του στη φόρα και να υπάρχουν κι εκείνοι, οι σχολιαστές των like, που αναμασούν και αναμεταδίδουν, δεν μπορεί να θεωρείται ποιότητα κι αναβάθμιση επικοινωνίας...

Πρόκειται για κατάχρηση του «τοίχου» που υψώνει «τοίχους» ανάμεσα στους ανθρώπους, «τοίχους» που εμποδίζουν να δουν ο ένας τον άλλον καθαρά κι από κοντά, ακόμη κι όταν είναι κοντά... Δεν είναι αλήθεια παράλογη εικόνα να βλέπεις πλέον σε καφετέριες και εστιατόρια τους συνδαιτημόνες, ιδίως νεότερους, να μένουν ώρες αμίλητοι ο ένας απέναντι στον άλλο ανταλλάσσοντας μηνύματα με τα κινητά τους; Δε θα παραλείψω την ευκολία μα και προχειρότητα των διαδικτυακών συνομιλητών σοβαρών διαβουλεύσεων, όπου μπορεί κανείς να βλέπει τον μισό συνομιλητή του, γιατί από τη μέση και κάτω ίσως φορά ακόμη τις πιτζάμες του...

Πέρα, λοιπόν, από τα αναμφισβήτητα οφέλη της λογικής χρήσης του διαδικτύου και των social media, ας ψαχθούμε λίγο όλοι... Μήπως ήδη είμαστε κι εμείς θύματα του διαδικτυακού «φαινότυπου» που κτίσαμε;

Η Ελληνική γλώσσα στους αιώνες

(Συνέχεια από τη σελίδα 4)

διατήρησε την ανάμνηση της ελληνικής καταγωγής και συγχρόνως προέτρεψε στην εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας και την ανακάλυψη των θησαυρών της. Τον 18^ο αιώνα θα κυκλοφορήσουν, εκτός από βιβλία, πολλές εφημερίδες στο караμανλίδικο ιδίωμα και αργότερα με τα σουλτανικά διατάγματα (Χάτι- Σερίφ και Χάτι- Χουμαγιούν) θα δοθούν ελευθερίες στις μειονότητες και η ελληνική γλώσσα θα διδάσκεται πλέον ελεύθερα στα περισσότερα μέρη, με δασκάλους που θα πληρώνονται από τους Έλληνες δημογέροντες.

Μπορούμε όλοι να αναλογισθούμε τη σημασία που είχε για τις επόμενες γενιές η ευλαβική αυτή και με πολλές θυσίες φύλαξη της ελληνικής γλώσσας, εκείνα τα δύσκολα χρόνια.

Όμως οι καιροί άλλαξαν. Τώρα το πνεύμα σιγεί, η εθνική μας συνείδηση δοκιμάζεται και μια ξενική αλλοτρίωση δουλεύει ύπουλα και μας δηλητηριάζει. Είναι η ώρα να αντιδράσουμε, να σώσουμε τη γλώσσα, να μάθουμε την Ιστορία μας και να ζωντανέψουμε την Παράδοσή μας. Γιατί αυτά είναι οι πυλώνες και τα θεμέλιά μας!

Ας φροντίσουν οι υπεύθυνοι, ας φροντίσουμε κι εμείς...

ΠΗΓΕΣ:

Κωνσταντίνος Χολέβας (Περιοδικό Νέας Εστίας), Δέσποινα Αμασλίδου (Όσα δεν ήξερα για το Βυζάντιο), Γαρυφαλλιά Καλαμπόκη (περιοδικό: Ο κόσμος της Ελληνίδος), διαδίκτυο.

ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Η επιβολή της δύναμης του ισχυρότερου γεννήθηκε μαζί με τον άνθρωπο. Οι πρώτοι άνθρωποι, για να προστατευτούν από τη μανία των ισχυρών, δημιούργησαν ομάδες, οι οποίες με τη σειρά τους προσπάθησαν με τη δύναμη να επιβληθούν σε άλλες ομάδες πιο αδύνατες. Δημιουργήθηκαν αναγκαστικά μεγαλύτεροι κοινωνικοί συνασπισμοί, δημιουργώντας πόλεις - κράτη, που για να δημιουργήσουν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης για τους κατοίκους των, ή από ηγεμονική συμπεριφορά των ηγετών τους προσπαθούσαν να καταλάβουν εκτάσεις, περιοχές ή ακόμα και τις πόλεις των γειτόνων στους.

του Σταύρου
Σαχινίδη
Οικονομολόγου

Αυτή η συνεχής επιθετικότητα δημιούργησε την ανάγκη μεγαλύτερων συσπειρώσεων και συμμαχιών.

Από τη μυθολογία μαθαίνουμε πως ο γιος του Δευκαλίωνα και της Πύρρας, Αμφικτύων και αδελφός του Έλληνα, σαν βασιλιάς των Θερμοπυλών, δημιούργησε με τους γείτονές του μία τέτοια συμμαχία που ονομάστηκε Αμφικτυονία της Πυλαίας, από το όνομά του.

Άρχισαν, έτσι, να δημιουργούνται και άλλες συμμαχίες που ονομάστηκαν και αυτές Αμφικτυονίες, από τον πρώτο διδάξαντα.

Η επόμενη Αμφικτυονία που δημιουργήθηκε ήταν των Γραικών με επίκεντρο τον Ναό του Δία, στη Δωδώνη. Ακολούθησαν της Καλαυρίας, με κέντρο τον Ναό του Ποσειδώνα, της Μυκάλης στην Ιωνία με επίκεντρο τον Ναό του Ελικώνειου Ποσειδώνα, των Χαόνων, των Τεμπών, των Παγάσων, της Δήλου στον Ναό του Απόλλωνα, της Βοιωτίας κ.ά.

Σπουδαιότερη όμως όλων έγινε η Αμφικτυονία των Δελφών, που προσήλθε από τη συγχώνευση τριών μικρότερων. Της Πυλαίας, των Τεμπών της Θεσσαλίας και του Πύθιου Απόλλωνα στους Δελφούς, με αποτέλεσμα οι λαοί - κράτη, από τον Όλυμπο μέχρι τον Κορινθιακό Κόλπο, να συσπειρωθούν το 1522 π.Χ. στη Δελφική Αμφικτυονία.

Οι Αμφικτυονίες, αλλά, κυρίως, η Δελφική, αποτέλεσε ένα ισχυρότατο Εθνικό και πολιτικό θεσμό της Αρχαίας Ελλάδας.

Τη Διοίκηση της Αμφικτυονίας ασκούσε το Αμφικτυονικό Συνέδριο, που αποτελούνταν από αντιπροσώπους όλων των συμμετεχόντων κρατών και συνερχόταν τακτικά δύο φορές τον χρόνο, και από την Αμφικτυονική Εκκλησία, ένα πιο ολιγομελές σώμα που συνερχόταν εκτάκτως, όταν οι ανάγκες το απαιτούσαν.

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων και των τελετών που ακολουθούσαν, διακόπτονταν όλες οι εχθροπραξίες και οι αποφάσεις που παίρνονταν με όρκο, τηρούνταν απαρέγκλιτα, από όλους τους ενδιαφερομένους.

Ρύθμιζαν τις σχέσεις ανάμεσα στα κράτη - μέλη, διατηρώντας την αυτοτέλειά τους και με τον τρόπο αυτό όλες οι πόλεις - μέλη αποτελούσαν μια κοινότητα την οποία ονόμαζαν «Κοινό των Αμφικτυονιών».

Έτσι, οι Δελφοί, που θεωρούνταν και ο Ομφαλός της

Γης αποτέλεσαν το Πνευματικό Κέντρο των Ελλήνων, που με τις αρχές, τις διατάξεις και τις αποφάσεις που παίρνονταν εκεί, διαμόρφωσαν έναν θεσμό και ένα Κοινοβούλιο σπουδαιότατης σημασίας πάνω στο οποίο στηρίχτηκε κατά γενική αποδοχή, η δημιουργία της Κοινότητας των Εθνών και αργότερα ο σημερινός Ο.Η.Ε.

Οι βασικές αρχές του Καταστατικού Χάρτη του Ο.Η.Ε. είναι βασισμένες στις Αρχαίες Ελληνικές διαχρονικές αξίες που διέπουν τον Άνθρωπο και τον Ανθρωπισμό και εφαρμόζονταν από τις Αρχαίες Αμφικτυονίες.

Με βάση τις αρχές αυτές, δημιουργήθηκε το Πολιτιστικό Σωματείο «Αμφικτυονία Ελληνισμού» με Οικουμενικές προδιαγραφές, που έχει έδρα τη Θεσσαλονίκη και πνευματικό

κέντρο τους Δελφούς.

Σκοποί της Αμφικτυονίας είναι:

- Η δημιουργία «γέφυρας επικοινωνίας μεταξύ των κατοίκων της Μητροπολιτικής Ελλάδας και των ανά τον κόσμο Ελλήνων και, ιδιαιτέρως, των Ελληνικής καταγωγής κατοίκων της Βαλκανικής Χερσονήσου και των Παρευξείνιων χωρών.

- Η διαρκής προσπάθεια προστασίας και διάδοσης της πολιτιστικής κληρονομιάς των Ελλήνων και των διαχρονικών αξιών του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

- Η διαρκής προσπάθεια της διεθνοποίησης της Ελληνικής γλώσσας, η ανάπτυξη και διάδοση του αρχαίου ελληνικού πνεύματος και η συνεχής επιδίωξη της μόνιμης τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα.

- Η διατήρηση και η διάδοση της πολυσυλλεκτικότητας της Ελληνικής κοινωνίας.

Η διαρκής προσπάθεια για την εμπέδωση της ειρήνης στον κόσμο και της εφαρμογής των νόμων για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

- Η προσπάθεια για την αλληλοκατανόηση των προβλημάτων όλων των λαών, που οδηγεί στη χάραξη μιας πορείας διαρκούς ειρηνικής συνύπαρξης.

- Η δημιουργία, κατά καιρούς, συνεδρίων εντός των ορίων της Ελληνικής Επικράτειας και κατά προτίμηση σε τόπους ίδρυσης των Αρχαίων Αμφικτυονιών με τη συμμετοχή επιστημόνων από όλο τον κόσμο, ειδικευμένων σε θέματα που έχουν σχέση με τις νομικές επιστήμες, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την κοινωνιολογία, την παγκόσμια πολιτική, την κλασική ιστορία κ.λπ., με σκοπό τη διερεύνηση των παγκόσμιων προβλημάτων για την εξεύρεση τρόπων ειρηνικής, δίκαιης και μόνιμης επίλυσής τους, μεταφοράς των συμπερασμάτων στους άμεσα ενδιαφερομένους και τους θεσμοθετημένους παγκόσμιους οργανισμούς για την επιβολή λύσεων εκεί, όπου θεωρείται αναγκαίο.

Η δραστηριότητα για τη δημιουργία, αλλά και τη διατήρηση εκεί, όπου υπάρχουν πνευματικά ιδρύματα και πολιτιστικά κέντρα εκμάθησης της Ελληνικής γλώσσας.

ΠΗΓΗ:

Αρχείο ΔΡ. ΚΩΣΤΑ ΣΑΧΙΝΙΔΗ

ΕΦΗΒΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ – ΕΦΗΒΕΙΑ ΚΑΙ ΟΜΑΔΑ

Οι θετικές και αρνητικές επιπτώσεις της χρήσης του Διαδικτύου, κυρίως στους νέους - Σε ερωτήσεις και απαντήσεις

Α' ΜΕΡΟΣ

1. Τι είναι το Διαδίκτυο;

Το Διαδίκτυο (Internet) αποτελεί ένα παγκόσμιο πλέγμα διασυνδεδεμένων υπολογιστών, οι χρήστες των οποίων μπορούν να επικοινωνούν και να ανταλλάσσουν πληροφορίες μεταξύ τους. Η τεχνολογία του είναι κυρίως βασισμένη στην διασύνδεση επιμέρους δικτύων σε όλο τον κόσμο με πολυάριθμα πρωτόκολλα επικοινωνίας. Ο κάθε χρήστης έχει δυνατότητα να παράγει και να μεταδίδει πληροφορίες μέσω του διαδικτύου με άλλους χρήστες, ενώ δεν υπάρχει άμεσος έλεγχος περιεχομένου των πληροφοριών που διαδίδονται.

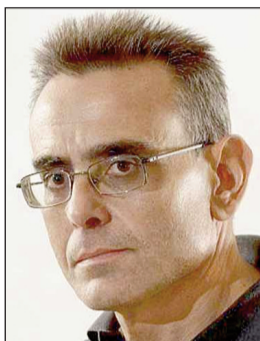
2. Πώς και γιατί δημιουργήθηκε το Διαδίκτυο;

Η ιδέα της δημιουργίας του Διαδικτύου ξεκίνησε την περίοδο του «ψυχρού πολέμου» στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η Σοβιετική Ένωση είχε ήδη στείλει στο διάστημα τον δορυφόρο Σπούτνικ 1, γεγονός που ανησύχησε τους Αμερικανούς, όσον αφορά την ασφάλεια της χώρας τους. Έτσι, προκειμένου να προστατευθούν από μια πιθανή πυρηνική επίθεση από τους Σοβιετικούς, οι Αμερικανοί δημιούργησαν την Υπηρεσία Προηγμένων Αμυντικών Ερευνών (ARPA ή DARPA - Defense Advanced Research Projects Agency - όπως είναι γνωστή σήμερα). Σκοπός της υπηρεσίας αυτής ήταν η τεχνολογική ανάπτυξη των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ και η ανάπτυξη ενός επικοινωνιακού δικτύου, που θα μπορούσε να επιβιώσει από μια πυρηνική επίθεση. Έτσι δημιουργήθηκε η αρχική μορφή διαδικτύου, που ονομάστηκε ARPANET και που αρχικά είχε περιορισμένη διάδοση, αφού το πρωτόκολλο που χρησιμοποιούσε (Network Control Protocol) μπορούσε να εφαρμοστεί σε συγκεκριμένους τύπους υπολογιστών. Αλλά, μέχρι το 1983, αναπτύχθηκε ο συνδυασμός πρωτοκόλλων TCP/IP (Transmission Control Protocol / Internet Protocol), που χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα. Η μεγάλη διάδοση του Διαδικτύου, όμως, ξεκινάει το 1989 με την εφαρμογή της υπηρεσίας του Παγκόσμιου Ιστού από τον Τιμ Μπέρνερς-Λι στο ερευνητικό ίδρυμα CERN, που αποτελεί την "πλατφόρμα", η οποία επιτρέπει την εύκολη πρόσβαση στο Ίντερνετ στην σημερινή του μορφή.

Η χρήση του Διαδικτύου αυξάνει ραγδαία. Το 1997, περίπου 145 χώρες εξυπηρετούσαν 35-50 εκατομμύρια πελάτες, το 2002 εξυπηρετούνταν περίπου 650 εκατομμύρια πελάτες, ενώ το 2007 200.000.000 άνθρωποι, δηλαδή το 18,9% του παγκόσμιου πληθυσμού, ήταν χρήστες του Διαδικτύου. Το ποσοστό της εξάπλωσης του Διαδικτύου παγκοσμίως ανέρχεται αυξανόμενο κατά το 20-40% ετησίως, ενώ οι τωρινοί χρήστες υπολογίζονται σε ποσοστό μεγαλύτερο από το 26% του παγκόσμιου πληθυσμού.

3. Πώς και από ποιον ελέγχονται οι πληροφορίες που «ανεβαίνουν» στο Διαδίκτυο και διαδίδονται μέσα από αυτό;

Το Διαδίκτυο επιτρέπει σε όλους τους χρήστες του να παράγουν και να μοιράζονται μεταξύ τους πληροφορίες, ενώ δεν υπάρχει κάποια υπηρεσία που να ασκεί άμεσο

του Δρα **Ιωάννη Σιγάλα**
παιδοψυχιάτρου

έλεγχο των πληροφοριών αυτών. Δεν ασκείται δηλαδή κανενός είδους προκαταρκτική λογοκρισία. Βέβαια, υπάρχουν κρατικές υπηρεσίες σε κάθε χώρα, οι οποίες, βάσει αντίστοιχων νομοθετικών ρυθμίσεων, παρεμβαίνουν για την αναστολή των αξιόποινων πράξεων που διαπράττονται μέσω του διαδικτύου. Για τους Ευρωπαίους πολίτες ισχύει η ελεύθερη πρόσβαση στο Διαδίκτυο βάσει του άρθρου 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ελευθερίας της έκφρασης. Σύμφωνα με την νομοθεσία αυτήν, η πρόσβαση στο Διαδίκτυο είναι ελεύθερη για όλους, εκτός αν "απειλείται η ασφάλεια των πολιτών", οπότε μπορεί να υπάρξει απαγόρευση πρόσβασης

με δικαστική απόφαση.

Υπάρχουν, όμως, και κάποιες επιφυλάξεις για την απόλυτα ισότιμη και "δημοκρατική" διάδοση των πληροφοριών μέσω του Διαδικτύου. Η γλώσσα που χρησιμοποιείται περισσότερο στην διακίνηση πληροφοριών είναι η Αγγλική, με μεγάλη διαφορά από όλες τις υπόλοιπες γλώσσες, και ειδικά από αυτές των μικρών χωρών. Επιπλέον, είναι εμφανής η εκτενής ιεράρχηση του περιεχομένου από τις μηχανές αναζήτησης και η γενικότερη διαιώνιση των ιστοτόπων με την υψηλότερη επισκεψιμότητα. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής συνεχίζουν να ασκούν έναν αποκλειστικό διαχειριστικό ρόλο στην χρήση του Διαδικτύου με δύο τουλάχιστον τρόπους. Πρώτον γιατί οι κυριότερες εμπορικές εταιρείες, που ασχολούνται με τις διάφορες διαστάσεις της χρήσης του Διαδικτύου, είναι Αμερικανικές (π.χ. Microsoft, Google, Amazon, Facebook κ.λπ., ενώ η μετάβαση προς τις υπηρεσίες του "υπολογιστικού νέφους" (cloud computing), όπου και πάλι οι βασικοί "παίκτες" είναι Αμερικανοί, θα μεγαλώσει ακόμη περισσότερο την εξάρτηση του δικτύου από τις ΗΠΑ). Και δεύτερον, γιατί τα ονόματα των διαδικτυακών χώρων (.com, .gr, .org κ.λπ.), οι αριθμητικές διευθύνσεις και οι αναγνωριστές δικτύου εκχωρούνται από μία Αμερικανική υπηρεσία, την Internet Assigned Numbers Authority (IANA), η οποία λειτουργεί στα πλαίσια σύμβασής της με το υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ, σαν μονάδα ευρύτερης Αμερικανικής "μη κερδοσκοπικής" εταιρείας (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers - ICANN), της οποίας η αποστολή είναι η "διατήρηση της λειτουργικής σταθερότητας του Διαδικτύου". Παράλληλα, τα τεχνικά πρότυπα του Διαδικτύου αναπτύσσονται επίσης από Αμερικανικές αποκλειστικά υπηρεσίες. Αυτή η δομική ασυμμετρία στον έλεγχο του Διαδικτύου προσφέρει την απαραίτητη βάση για την εταιρική και στρατιωτική υπεροχή των ΗΠΑ στον κυβερνοχώρο. Και ενώ η αμερικανική κυβέρνηση ασκεί έναν δυσανάλογα μεγάλο ρόλο, τα υπόλοιπα κράτη ελάχιστες ευκαιρίες διαθέτουν - τόσο το καθένα ξεχωριστά όσο και συλλογικά - να θέσουν κανονιστικές ρυθμίσεις στο σύστημα παρά τις προσπάθειες, που έχουν γίνει έως τώρα.

(Συνεχίζεται)

Η Λογοτεχνία και η Δημιουργική Γραφή στην Α/θμια εκπαίδευση

Η λογοτεχνία θεωρήθηκε γνωστικό αντικείμενο και εισάχθηκε επίσημα στην εκπαίδευση διαδικασία, πολλά χρόνια μετά την ίδρυση του ελληνικού κράτους. Προβληματισμοί υπήρχαν από την αρχή για το περιεχόμενο και τους στόχους της λογοτεχνίας και γρήγορα δεν άργησε να φανεί η σύγκρουσή της με τη φιλοσοφία και τον τρόπο εφαρμογής της στην εκπαιδευτική διαδικασία. Η χαρακτηριστική υποκειμενική αξία του κειμένου που ως έργο, πέραν της διαχρονικής αξίας του νοήματός του, εξαρτάται από την εποχή και τα κοινωνικά συμφραζόμενα, αρνείται τις συμβάσεις διδακτικού χαρακτήρα που έχουν καθιερωθεί για τα περισσότερα γνωστικά αντικείμενα στο εκπαιδευτικό σύστημα, προκαλώντας διδακτική αμηχανία. (Καρακίτσιος, Α. 2013).

της Ελένης Μπλιούμη-Μπαρά
εκπαιδευτικού, MSc
Δημιουργικής Γραφής &
Λογοτεχνικής Συγγραφής

Από τα Αναλυτικά Προγράμματα του 1988 και μετά παρατηρούμε διαφορετική αντιμετώπιση της λογοτεχνίας η οποία τώρα σχετίζεται με τη δημιουργικότητα και τη φιλοαναγνωσία, με χρήση των Τ.Π.Ε. Στα νέα Προγράμματα Σπουδών του 2011, η λογοτεχνία αντιμετωπίζεται θετικότερα και πραγματοποιούνται δραστηριότητες με συγκεκριμένο τρόπο.

(Κοντογιαννοπούλου 1991· Κυνηγός 1995· Μακράκης & Κοντογιαννοπούλου 1995). Δυστυχώς όμως, οι προσπάθειες να πάρει η λογοτεχνία στο σχολείο τη θέση που της αξίζει, έπεσαν στο κενό. Η ουσία της λογοτεχνίας ως καλλιτεχνικό μάθημα που μπορεί να οδηγήσει τους μαθητές σε συγγραφικές ικανότητες, παραβλέπεται για άλλη μία φορά, γιατί έρχεται σε αντίθεση με τα υπόλοιπα καλλιτεχνικά μαθήματα, όπως ζωγραφική, μουσική, εικαστικά, τα οποία δίνουν άλλες προοπτικές εξέλιξης. Η αδιαφορία στη ουσία της λογοτεχνίας την υποβιβάζει και την εντάσσει στο μάθημα της γλώσσας. Τα δε λογοτεχνικά κείμενα χρησιμοποιούνται ως βοηθήματα γλωσσικά. Σε όλα τα παραπάνω θα πρέπει να προστεθούν και οι παράγοντες νοοτροπία και οικογένεια: έλλειψη οικογενειακής παράδοσης στην ανάγνωση εξωσχολικών βιβλίων, η νοοτροπία του να είσαι καλός στα μαθήματα του σχολείου για να περάσεις σε μία σχολή, η κυριαρχία της τηλεόρασης και των Η/Υ στη ζωή του νέου, η τάση να θεωρείται χάσιμο χρόνου ο χρόνος που αφιερώνεται στα βιβλία, κι η απουσία ελεύθερου χρόνου λόγω πολλών καθημερινών δραστηριοτήτων απωθούν τους μικρούς αναγνώστες από τη λογοτεχνία. Λαμβάνοντας υπόψη το ρόλο του δασκάλου ως εμπνευστή της γόνιμης συναλλαγής (transaction ανάμεσα στο παιδί – αναγνώστη και το κείμενο, και το γεγονός ότι η κατασκευή του νοήματος καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από τον τρόπο με τον οποίο τα προσωπικά συναισθήματα και οι σκέψεις ανταποκρίνονται στα λεκτικά ερεθίσματα (Rosenblatt, 1970), είναι φανερό ότι μια διαφορετική ηθική της διδασκαλίας της λογοτεχνίας σε σχέση με τα υπόλοιπα κλασικά μαθήματα, κρίνεται αναγκαία.

Δημιουργική Γραφή: Η έννοια της δημιουργικότητας είναι η ικανότητα κάποιου να δημιουργεί κάτι. Συνδέεται με τη γραφή και τα νέα δημιουργήματα που μπορούν να κατασκευαστούν μετά από μελέτη, φαντασία, επινόηση και προσπάθεια. Η γραφή είναι δημιουργική όταν είναι πρωτότυπη, καινοτόμα παράγει ιδέες και νέες τάσεις, καταθέτει εμπειρίες, σχεδιάζει, συνθέτει και παρουσιάζει έργο. Επίσης η γραφή

στο Δημοτικό είναι δημιουργική, όταν συμβαδίζει με την ανάγνωση. Σύμφωνα με τον Guilbord η δημιουργικότητα θεωρείται ως η γενική ικανότητα η οποία υπάρχει σε όλους τους ανθρώπους και εκδηλώνεται με εφευρετικότητα, σύνθεση και σχεδιασμό. (Guilbord 1967).

Γραφή και Λογοτεχνία σε παράλληλους δρόμους, κυρίως στις τελευταίες τάξεις του Δημοτικού, δίνουν κίνητρα και ερεθίσματα, ακονίζουν τη σκέψη και το μυαλό, δίνουν έμπνευση και το μάθημα του «γραπτού λόγου» γίνεται ευχάριστο και δημιουργικό για τους μαθητές. Η διδασκαλία των λογοτεχνικών κειμένων θα πρέπει να αποσυνδέεται από τη διδασκαλία του γλωσσικού μαθήματος, γιατί τα λογοτεχνικά κείμενα δεν αποτελούν τα μοναδικά ή τα καταλληλότερα πρότυπα γλωσσικής έκφρασης. Προτείνεται με έμφαση στην εκπαιδευτική διαδικασία

η ανάγνωση βιβλίων και οι βιβλιοπαρουσιάσεις με παιγνιώδεις δραστηριότητες, η σύνδεση των βιβλίων με την επικαιρότητα, σύνδεση της ανάγνωσης με άλλες τέχνες, όπως θέατρο, μουσική, ζωγραφική, ποίηση. Καθιερώνεται, επίσης, ώρα ελεύθερης ανάγνωσης. (Αποστολίδου, Β., Καπλάνη, Β. & Χοντολίδου, Ε. 2000).

Για τη συγγραφή ενός κειμενικού είδους η πρώτη ενέργεια του μαθητή είναι να έχει μελετήσει Λογοτεχνία και ανάλογα κείμενα με το ίδιο ύφος και την ίδια δομή και τεχνοτροπία. Με τη βοήθεια της φαντασίας, της γνώσης, της εμπειρίας, της επινόησης, της εξοικείωσης με το θέμα που θα ασχοληθεί, της ταύτισης και της μίμησης ο μαθητής περνάει στην δεύτερη φάση, εκείνης της συγγραφής και δημιουργεί αξιολογικά έργα με πλούσιο λεξιλόγιο και φρέσκιες ιδέες, ενισχύοντας παράλληλα τη διάθεσή του για γραφή. Το τρίτο στάδιο, αυτό μετά τη συγγραφή είναι να παρουσιάσει το έργο του στους συμμαθητές του και να ακολουθήσει συζήτηση. Ο εκπαιδευτικός έχει το ρόλο του καθοδηγητή και εμπνευστή. Δίνει ερεθίσματα, λύνει απορίες, ενθαρρύνει και σέβεται την αδεξιότητα των μαθητών στα αμήχανα βήματα της συγγραφής τους. Πολύ σωστή λοιπόν και η άποψη του Γκρέμινγκερ, ότι «Το διάβασμα αποτελεί μία ειδική μορφή βοήθειας για τη ζωή του ανθρώπου». Διάβασμα και γραφή είναι αλληλένδετες σχέσεις, με στόχο την ολοκλήρωση και εξέλιξη του νέου ατόμου.

Η Δημιουργική Γραφή και η Λογοτεχνία στην εκπαίδευση, καθώς και η σύνδεσή τους, υπηρετεί πολλούς στόχους και μόνο θετικά αποτελέσματα για την εκπαιδευτική κοινότητα, θα μπορούσε να έχει:

- Εδραιώνεται η θετική σχέση του παιδιού με τη λογοτεχνία
 - Αναπτύσσεται η φιλοαναγνωσία και η δεξιότητα αφήγησης
 - Λειτουργεί ως μέσο επικοινωνίας με τη νέα γνώση
 - Γίνεται κατανοητό το περιβάλλον και η σχέσης με τις πολιτιστικές αξίες της εποχής
 - Αποκτάται διαπολιτισμική συνείδηση
 - Διαμορφώνονται στάσεις και αντιλήψεις ζωής με επιχειρηματικότητα
 - Οι μαθητές γίνονται επαρκέστεροι αναγνώστες και αποκτούν αναγνωστικά κριτήρια
 - Εκφράζουν αιτιολογημένα τις προσωπικές τους απόψεις
 - Γνωρίζουν τις τεχνικές της λογοτεχνικής γραφής, εξοικονομούν
- (Συνέχεια στη σελίδα 9)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΗ

Οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί αποτελούν θεμέλιο για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επηρεάζοντας σημαντικά την καθημερινότητά τους. Μερικοί από αυτούς τους κανονισμούς επικεντρώνονται σε θέματα που άμεσα επηρεάζουν την καθημερινή ζωή των ανθρώπων, όπως η προστασία των δεδομένων, η ποιότητα των τροφίμων και η ασφάλεια των προϊόντων.

Ένας από τους σημαντικότερους κανονισμούς που επηρεάζουν την ποιότητα της ζωής των πολιτών είναι ο Γενικός Κανονισμός Προστασίας Δεδομένων - **GDPR** (ΕΕ 2016/679) και η οδηγία NIS2 για την κυβερνοασφάλεια στο Internet (ΕΕ 2022/2555). Ο κανονισμός GDPR διασφαλίζει ότι τα προσωπικά δεδομένα όλων των πολιτών της επεξεργάζονται από νομικά πρόσωπα, όπως επιχειρήσεις, οργανισμούς, δημόσιους φορείς, συλλόγους, βάσει των αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τον τρόπο αυτό προστατεύονται, τα προσωπικά δεδομένα μας από κατάχρηση ή/και ανεπιθύμητη επεξεργασία, προσφέροντας στους πολίτες την αίσθηση της ιδιωτικότητας και αυξάνοντας την ασφάλεια στην νέα ψηφιακή εποχή και στον ψηφιακό τους βίο.

Οι κανονισμοί για την ποιότητα των τροφίμων (2002/178, 2004/852, 2005/2073, 2011/1169, 2013/1155, 2014/78, 2015/2283, 2022/2480) είναι ζωτικοί για την υγεία και την ευημερία των πολιτών. Κανονισμοί σχετικά με την ετικέτα προέλευσης, τις διατροφικές πληροφορίες και τα πρότυπα ασφαλείας τροφίμων βοηθούν τους καταναλωτές να κάνουν ενημερωμένες επιλογές

του **Θανάση Αδάμου**
Δ/ντή Πληροφορικής
στην Εταιρία Freen

για τη διατροφή τους, προστατεύοντάς τους από πιθανούς κινδύνους για την υγεία τους.

Επιπλέον, οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί περί ασφαλείας προϊόντων (ΕΕ 2001/95, 2006/1907 (**Κανονισμός REACH**), 2008/765, 2009/1223, 2012/1025, 2022/2480) εξασφαλίζουν ότι τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά είναι ασφαλή για χρήση. Αυτό σημαίνει ότι οι πολίτες μπορούν να αισθάνονται πιο ασφαλείς, όταν αγοράζουν προϊόντα, και να μειώνεται ο κίνδυνος ατυχημάτων ή τραυματισμών.

Για την ανάπτυξη, τυποποίηση και επικαιροποίηση αυτών των κανονισμών η Ευρωπαϊκή Ένωση συμβουλευεται Οργανισμούς, Ευρωπαϊκούς Θεσμούς και ανεξάρτητες αρχές, οι οποίοι θέτουν τις προδιαγραφές σε κάθε τομέα. Σχετικά με την

ασφάλεια των προσωπικών δεδομένων και των πληροφοριών **συμβουλευτικοί οργανισμοί είναι οι EDPB, ENISA και οι ανεξάρτητες αρχές** κάθε κράτους μέλους, για την ασφάλεια των τροφίμων **οι EFSA, EYAT και ECC ενώ για την ποιότητα των προϊόντων οι CEN, CENELEC και ETSI**. Στη συνέχεια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή νομοθετεί σε επίπεδο κανονισμού, επιβάλλοντας σε όλες τις επιχειρήσεις που προσφέρουν αγαθά ή υπηρεσίες εντός της Ένωσης τις απαιτούμενες προδιαγραφές.

Συνολικά, οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί που επικεντρώνονται σε αυτά τα θέματα έχουν ως στόχο την βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών, διασφαλίζοντας ότι έχουν πρόσβαση σε ασφαλή, υγιεινά και ποιοτικά προϊόντα και υπηρεσίες, ενώ ταυτόχρονα προστατεύουν τα δικαιώματά τους και την προσωπική τους ασφάλεια.

Η Λογοτεχνία και η Δημιουργική Γραφή στην Α/θμια εκπαίδευση

(Συνέχεια από την σελίδα 8)

κειώνονται με αυτή, βιώνοντας τη γλώσσα και τη δομή της, καθώς και τα γραμματικά και συντακτικά φαινόμενα

●Γίνονται κατανοητές έννοιες σύμφυτες με τη Δημιουργική Γραφή, τη Λογοτεχνία και αναπτύσσεται η συγγραφική επικοινωντικότητα.

●Ενισχύεται η διάθεση για γραφή

●Ένα εμπνευσμένο κείμενο γίνεται αποδεκτό με ενθουσιασμό και ο μαθητής απολαμβάνει τη θετική υποδοχή

●Αναγνωρίζεται η δύναμη των λέξεων

●Αναπτύσσεται αφηγηματική ικανότητα και σκέψη με ορθό λόγο και εικόνα

●Εμπλουτίζεται ο λόγος, κινείται η φαντασία

●Ενισχύεται η δημιουργικότητα και αξιοποιείται δημιουργικά ο χρόνος

●Ενδυναμώνεται η συναισθηματική απελευθέρωση

●Εκφράζονται εμπειρίες σε συνδυασμό με γεγονότα

●Γυμνάζεται ο νους και η καρδιά του μαθητή και αποκτά σφαιρική εικόνα για το εκάστοτε θέμα

●Ωριμάζει, κοινωνικοποιείται και ανεξαρτητοποιείται ο νεαρός αναγνώστης

●Διαμορφώνεται ο χαρακτήρας μέσω ψυχολογικών διεργασιών, όπως η ταύτιση και η μίμηση

●Γνωστοποιούνται και καλλιεργούνται αξίες, όπως το καλό και το δίκαιο, ο σεβασμός και η αξιοπρέπεια, η αλληλεγγύη και η ανθρωπιά, η φιλαλήθεια, η συνεργασία, η ειρήνη, η φιλία, η αγάπη, η δημοκρατία, ο διάλογος, και η ελευθερία

του ατόμου

●Έχει θετικό αντίκτυπο στο παιδί, καθώς ως ενασχόληση ενδέχεται να απομακρύνει τον φόβο, τους αυτοπεριορισμούς, τη δειλία, την ανασφάλεια.

●Οπλίζεται η κρίση, η φαντασία, η βούληση, η ενσυναίσθηση, η ανθρωπιά, η ευαισθησία, ώστε να πλάθονται ισορροπημένες ανθρώπινες προσωπικότητες

●Γενικά, ενισχύεται η ολόπλευρη ανάπτυξη του νέου ατόμου

Είναι φανερό ότι η Λογοτεχνία και η Δημιουργική Γραφή, σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης και κυρίως στην Α/θμια, αλλάζει τον τρόπο σκέψης των παιδιών, βοηθά στη διεύρυνση της αντίληψης και στην απόκτηση οξυδέρκειας κι ενδυναμώνει την κρίση και την πρωτοβουλία. Είναι σημαντική η αποδοχή της στο σχολείο ως διδακτικό εργαλείο απαραίτητο στην εκπαιδευτική διδασκαλία, γι' αυτό και η αντιμετώπισή της από την πολιτεία θα πρέπει να είναι υπεύθυνη, άμεση και αποτελεσματική.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κοντογιαννοπούλου 1991· Κυνηγός 1995· Μακράκης & Κοντογιαννοπούλου 1995

Αποστολίδου, Β., Καπλάνη, Β. & Χοντολίδου, Ε. 2000

Καρακίτσιος, Α. 2013, «Η μυθική μέθοδος και οι εφαρμογές της στη Δημιουργική Γραφή». Πρακτικά, 1^ο Διεθνές Συνέδριο, Δημιουργική Γραφή.

Επιστημονικά άρθρα: Rosenblatt, 1970

Επιστημονικά άρθρα: Guilbord 1967

ΤΟ ΜΗΛΟ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ

Ιστορικό ευθυμογράφημα

Καθόταν κάτω από μια ελιά ο Πάρης βόσκοντας τα πρόβατα και έπαιζε με την φλογέρα του τον γνωστό σκοπό «τσομπανάκος ήμουνα, προβατάκια έβοσκα». Βέβαια, δεν ήταν τσομπανάκος, γιος του βασιλιά της Τροίας Πρίαμου ήτανε, κοινώς, βασιλόπουλο.

Εκείνη την εποχή, ακόμα και τα βασιλόπουλα δούλευαν και έκαναν τον τσομπάνο.

Ο Πρίαμος είχε φωνάξει τον Πάρη μια μέρα και του ξηγήθηκε πολύ πατριωτικά.

-Παιδί μου, τα οικονομικά μας δεν πάνε καλά! Τα μνημόνια μας έχουν γονατίσει. Η ανεργία στο ζενίθ. Οι επιχειρήσεις κλείνουν. Πρέπει όλοι να δουλέψουμε.

-Τι δουλειά να κάνω εγώ, πατέρα και βασιλιά μου, είπε ο Πάρης. Εγώ το μόνο που ξέρω είναι να τρώω τα έτοιμα, σαν γνήσιο βασιλόπουλο.

-Θα πας να βοσκήσεις πρόβατα, είπε ο Πρίαμος.

-Μα, ρε πατέρα, αυτό είναι δύσκολη και βρώμικη δουλειά. Στην Ελλάδα μια μέρα, ακόμα και οι παραδοσιακοί κτηνοτρόφοι θα παρατήσουν τα ζώα και θα το ρίξουν στην πρέφα στα καφενεία. Τα παιδιά τους θα πίνουν φραπέ στις καφετέριες. Και θα πάω εγώ να γίνω βοσκός;

-Θα πας, γιε μου. Τους απογόνους μας στην Ελλάδα θα τους θαμπώσουν με τις επιδοτήσεις οι Ευρωπαίοι μάγκες, θα παρατήσουν τα ζώα και θα εισάγουν τα κτηνοτροφικά τους από τους Ευρωπαίους, οι οποίοι τους έριξαν το δόλωμα. Εγώ, όμως, δεν θα επιτρέψω να γίνει κάτι τέτοιο. Όλοι θα δουλέψουμε. Άντε και θα σου κολλάω και ένσημα.

-Και πρέπει να γίνω βοσκός, κοτζάμ βασιλόπουλο;

-Η δουλειά δεν είναι ντροπή!

-Πόσα λεφτά θα μου δίνεις;

Ο Πρίαμος του είπε έναν μισθό πείνας.

-Ρε πατέρα, η δουλειά δεν είναι ντροπή. Ο μισθός είναι ντροπή! Που είμαστε; Στην Ελλάδα του 21ου αιώνα;

-Σκάσε και πάρε την γκλίτσα, πάρε την φλογέρα, φόρα και μια κάπα μην μου πλευριτώσεις πάνω στο βουνό και τράβα.

Τι να κάνει ο καημένος ο Πάρης; Βασιλική διαταγή και τα σκυλιά δεμένα! Σήμερα, γι' αυτό δεν έχουμε βασιλιά, για να μην μας δίνει διαταγές να δουλέψουμε! Σοφά πράγματα. Πήρε τα πρόβατα, κάθισε κάτω από την ελιά, και τα έβλεπε να βόσκουν, έπαιζε την φλογέρα και... βλαστημούσε:

-Δεν πάτε στο διάολο, ρε ανίκανοι επιστήμονες, που δεν έχετε ανακαλύψει ακόμα τα κινητά και τα τάμπλετ, να περνάει πιο ευχάριστα ο χρόνος μου!

Μάλιστα, ο βοσκός μας το έριξε και στο τραγούδι, εκτός από την φλογέρα. Τραγουδούσε τόσο ωραία, που και ο ίδιος ενθουσιάστηκε:

-Ποιος είμαι, τέλος πάντων; Ο Βοσκόπουλος;!!!

Βέβαια, υπάρχει και η εκδοχή ότι τον Πάρη, όταν γεννήθηκε, τον άφησαν στο βουνό Ίδη (της Τροίας) να πεθάνει, διότι ένας χρησμός έλεγε ότι θα προκαλέσει την καταστροφή της Τροίας. Τον περιμάζεψαν βοσκοί και τον μεγάλωσαν. Δεν ήξεραν ότι είναι βασιλόπουλο... Τα γνωστά και από άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, αλλά πρόκειται για κουτσομπολιά και δεν τα πιστεύω. Ίσως, όμως, να είναι και αλήθεια. Μυθολογία είναι αυτή, πού να βγάλεις άκρη και αλήθεια.

Έτσι περνούσε ο καιρός, ο Πάρης έμαθε καλά την δουλειά, έκανε τα τυριά και τις μυζήθρες του, αραχτός χειμώνα καλοκαίρι στο βουνό, σάμπως και του άρεσε.

του **Λευτέρη Μουφτόγλου**
συγγραφέα, ποιητή
μέλος της ΕΛΒΕ

-Μια χαρά είμαι, μουρμούριζε, εδώ στην ησυχία μου. Άντε να ήμουν τώρα στο παλάτι, να έχω ένα σωρό έννοιες και σκοτούρες. Ας βοηθούν τον πατέρα μου τ' αδέρφια μου, που είναι και διάδοχοι.

Μέσα στον καθαρό αέρα, με τα γάλατα και τα τυριά του, τα παιδάκια και τις μπριζόλες του, ήρθε και έστρωσε η επιδερμίδα του, έγινε ένας κούκλος μπουκιά και συχώριο.

Πάνω στον Όλυμπο τα πράγματα δεν πήγαιναν καλά. Η Ήρα, η Αθηνά και η Αφροδίτη είχαν στήσει έναν καυγά τρικούβερτο.

Είχαν πάει καλεσμένες στον γάμο της θεάς Θέτιδας με τον θνητό Πηλέα, όπου η θεά της διχονοίας Έρις, χολωμένη που δεν την κάλεσαν, πέταξε ανάμεσα στις θεές ένα μήλο, πάνω στο οποίο έγραψε «στην ομορφότερη». Και μάλωναν ποια

από τις τρεις τους είναι η ομορφότερη για να πάρει το μήλο.

Ο Δίας δεν ήξερε τι να κάνει.

-Ρε Ερμάκο, είπε στον επί κεφαλής θεό των αγγελιοφόρων, δεν πετιέσαι μέχρι την λαϊκή να τις πάρεις ένα κιλό φιρίκια, να φάνε και σκάσουν, που με ζάλισαν με τους καυγάδες τους.

Πήγε ο Ερμής, έφερε τα φιρίκια, αλλά οι τρεις θεές δεν ηρέμησαν.

-Θέλουμε το μήλο που βρήκαμε στον γάμο και είναι και σάρκεν.

-Ρε συνάδελφοι, είπε στους άλλους θεούς, δεν κάνετε την εκλογή της ομορφότερης να ησυχάσουμε.

Οι άλλοι θεοί, όμως, έκαναν το κορόιδο.

-Που να μπλέξουμε τώρα με τρεις γυναίκες και μάλιστα θεές. Δεν δίνεις εσύ το μήλο, αρχηγέ πάντων των θεών και των ανθρώπων;

Ο Δίας σκέφτηκε σοφά. Άλλωστε, η σοφία είναι προσόν των ηγετών. (Εξαιρούνται οι Έλληνες πρωθυπουργοί και υπουργοί)!!!

-Αν δεν το δώσω στη Ήρα, θα με τρελάνει στην κρεβατομουρμούρα. Αλλά πώς να της το δώσω πάλι, που έγινε σαν απότιστος βασιλικός; Θα ρεζιλευτώ. Αν το δώσω στην Αθηνά, την παρθένο κόρη μου, για την οποία ολόκληρη τσεκουριά μου έδωσε στο κεφάλι ο Ήφαιστος για να βγει, θα πάρουν τα μυαλά της αέρα, θα αρχίσει να ξεπορτίζει στα νάιτ κλαμπ και ούτε σοφία θα της μείνει, ούτε παρθενιά. Χώρια που θα πούνε ότι μεροληπτώ. Άρα, αποκλείεται και αυτή. Να το δώσω στην Αφρούλα, η οποία με βοηθάει και στα τσιλιμπουρδίσματά μου, είναι το πιο λογικό, αλλά μάνα και κόρη θα με κατασπαράξουν! Μα τον Δία, εμένα δηλαδή, είμαι σε δύσκολη θέση.

Η ικανότητα ενός πετυχημένου αρχηγού έγκειται στο να βρίσκει λύση στα δύσκολα. Όχι υπογράφουμε ένα μνημόνιο και καθαρίσαμε!

Φώναξε πάλι τον Ερμή:

-Ρε πιτσιρίκο, δεν τις παίρνεις να τις πας εκεί στο βουνό Ίδη, όπου είναι ένας τσομπάνος, Πάρη τον λένε, να κάνει αυτός την εκλογή και... ούτε ψύλλος στον κόρφο του;

Τις παίρνει αμέσως ο Ερμής και τις πετάει στην Ίδη με την Ερμής air line.

-Καλημέρα σας, κύριε Πάρη.

-Ος γκελντίν, αρκαντάς, απάντησε ο Πάρης στα Μικρασιάτικα.

-Έχουμε ένα προβληματάκι εδώ. Υπάρχει ένα μήλο, που πρέπει να το δώσουμε στην πιο όμορφη θεά και δεν ξέρουμε σε ποια. Α, και με την ευκαιρία να σε συστήσω: Από δω οι

(Συνέχεια στη σελίδα 11)

Περιμένοντας...

«Μοσχομίρισε το σπίτι, ρε μάνα! Θ' ανοίξω το φούρνο και θα βγάλω το ταψί πριν την ώρα του», της μουρμούραγε καθώς στεκόταν μπροστά από τον φούρνο.

Από τη μέρα που πατούσε το πόδι του στο σπίτι και για δεκαπέντε μέρες ζητούσε φαγητό. Συνέχεια, σα να ήταν μικρό παιδί. Έφτανε αδύνατος κι όταν έφευγε είχε πέντε κιλά παραπάνω τουλάχιστον. Τι πίτες, τι γλυκά του ετοίμαζε κάθε μέρα. Γινόταν chef και pastry chef για χάρη του. Μαγείρευε χοιρινά λεμονάτα, κοτόπουλα λεμονάτα, κεφτεδάκια, σουτζουκάκια, αλλά και σιροπιαστά λόγω των γιορτινών ημερών, που γέμιζαν τις πιατέλες και τα τραπέζια καθώς και τον πάγκο της κουζίνας. Κάθε χρόνο μόνο για αυτές τις γιορτινές μέρες τον έβλεπε. Κι αυτές τις μέρες έβαζε σκοπό να τον παχαίνει. Όλα για αυτόν. Τον μονάκριβό της. Κρατούσε ένα μικρό μπορντό βιβλιαράκι και σημείωνε τα υλικά για τα ψώνια και διάφορα σχόλια για συνταγές. Τι χαρά που την είχε να μαγειρεύει! Όλη μέρα μέσα σε μια κουζίνα να την άφηναν, αυτή δημιουργούσε. Καταπιανόταν με μαγειρικές, το τραπέζι ήταν πάντα στρωμένο με τα γιορτινά τραπεζομάντηλα. Είχε τρία και τα άλλαζε κάθε τόσο. Τοποθετούσε και τα γιορτινά της σερβίτσια, να φαίνονται όμορφα κι αυτά στο πλούσιο τραπέζι. Πολλούς πειραματισμούς δεν έκανε στα φαγητά. Προτιμούσε τα πα-

της Αθηνάς
Πανταζή
φιλόλογου

ραδοσιακά και ίσως καμιά φορά να πρόσθετε και μια νότα μοντερνισμού. Αν και της άρεσαν οι νεωτερισμοί και οι τολμηρές συνταγές που τις έβλεπε στις εκπομπές μαγειρικής, η ίδια φοβόταν να το δοκιμάσει στα δικά της. Ήθελε τη σίγουρη συνταγή που δεν θα αποτύγχανε. Δεν έχανε εκπομπή για εκπομπή με μαγειρικές συνταγές και μάλιστα αν έβλεπε ότι κάποιο υλικό της ταίριαζε, το σημείωνε στο βιβλιαράκι της.

Σήμερα, από το πρωί ήταν καθισμένη στην πολυθρόνα μπροστά στο παράθυρο με την κουρτίνα τραβηγμένη να βλέπει τους περαστικούς. Σηκώνεται να ντυθεί. Φοράει το γιορ-

τινό της φόρεμα. Εκείνο το μαύρο, το ολόμαλλο, με τις χρυσές τις πούλιες. Ήταν ένα από τα δώρα του σαν ερχόταν για τις γιορτές. Βάζει τις μαύρες της τις γόβες κι αυτές με το χοντρό τακούνι. Πηγαίνει στον καθρέφτη. Ανοίγει το πρώτο συρτάρι της σιφονιέρας και βγάζει τη χρυσή καρφίτσα με σκαλισμένο το όνομά του. Την καρφίτσωνει στο φόρεμα. Χτενίζεται και βάζει το κραγιόν της, σάπιο μήλο. Κοιτάζεται και απομακρύνεται. Τώρα είναι έτοιμη. Η πόρτα χτυπάει. «Έλα καλή μου, μας περιμένουν στην τραπεζαρία οι φίλοι σου! Χωρίς εσένα ξέρεις πώς δεν τρώνε. Περιμένουν τις εντυπώσεις σου από τα φαγητά!».

ΤΟ ΜΗΛΟ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ

(Συνέχεια από την σελίδα 10)

αξιότιμες θεές Ήρα, Αθηνά και Αφροδίτη.

-Χάρηκα πολύ, κυρίες μου, είπε ο Πάρης. Περάστε μέσα για ένα ρυζόγαλο. Δεν μου λες, κύριε Ερμή, γιατί μια θεά πρέπει να πάρει το μήλο από μένα, τον θνητό, απόρησε ο Πάρης.

-Μα γιατί πρέπει να το πάρει από Πάρη!!! Απάντησε ο Ερμής.

Ο φουκαράς ο Πάρης είδε ότι δεν την γλιτώνει.

-Θα βάλω που θα βάλω το κεφάλι μου στον τορβά, να επωφεληθώ όσο πιο πολύ γίνεται, σκέφτηκε.

-Ωραίες μου θεές, είπε ο πονηρός και μαλαγάνας Πάρης, είστε και οι τρεις κούκλες. Δύσκολη η εκλογή. Κάντε μου, αν θέλετε, καμιά προσφορά για να με δελεάσετε.

-Ρε συ, είπαν οι δύο, εμείς είμαστε θεές, δεν είμαστε ούτε ο Μασούτης, ούτε ο Σκλαβενίτης! Δεν κάνουμε προσφορές.

-Εγώ στα σούπερ μάρκετ μου κάνω προσφορές, είπε η Αφροδίτη, η οποία διέθετε την γνωστή αλυσίδα με το όνομά της.

-Καλά, χωρίς προσφορές δεν γίνεται η δουλειά; Ρώτησαν η Ήρα και η Αθηνά, που έβλεπαν ότι δεν πήγαιναν καλά τα πράγματα.

-Εμείς εδώ στην Μικρά Ασία θέλουμε μπαξίσι για να κάνουμε μια δουλειά. Δώστε κάτι να κάνω παιχνίδι. Αλλά ξεγημένα. Όποια διαλέξω δεν θα με εκδικηθείτε οι άλλες.

Αφού συμφώνησαν σ' αυτό το βασικό σημείο, άρχισαν οι προσφορές.

-Εγώ, είπε η Ήρα, θα σου χαρίσω παντός είδους δύναμη. Μέχρι βασιλιά της Τροίας θα σε κάνω.

-Εγώ, είπε η Αθηνά, θα σου χαρίσω πνευματική σοφία.

-Εγώ, είπε η Αφροδίτη, που τον έβλεπε σαν ξερολούκουμο, αλλά δεν σήκωνε να δώσει άσεμνη προσφορά και ο νούν νοείτω, θα σου χαρίσω την πιο όμορφη γυναίκα που υπάρχει σήμερα.

Ο Πάρης ζύγισε τις προσφορές πρακτικά.

Να γίνω βασιλιά στην Τροία σημαίνει πρώτον, ότι θα καθυστερήσω και θα με φάει η υγρασία πάνω στο βουνό, μια που ο πατέρας μου είναι νέος ακόμα, δεύτερον, θα έρθω σε ρήξη με τα μεγαλύτερα αδέρφια μου, αφού θα τους αρπάξω την διαδοχή και τρίτον, θα βάλω μπελάδες στο κεφάλι μου, μια που η διακυβέρνηση ενός κράτους δεν είναι εύκολο πράγμα. Να αποκτήσω σοφία, άλλος μπελάς. Όλοι θα με ζαλίζουν ζητώντας τις γνώσεις μου, θα κάνω ένα σωρό σοφά και αξιόλογα έργα και ούτε ένα Νόμπελ δε θα πάρω, αφού δεν έχουν καθιερωθεί ακόμα. Ενώ μια όμορφη γυναίκα, θα είναι πάντα ένα στολίδι δίπλα μου, θα με ζηλεύουν όλοι, άσε που έχω καιρό να δω ποδόγυρο και με χτύπησε κατακούτελα η μοναξιά εδώ πάνω. Αισθάνομαι την ανάγκη του θηλυκού. Ψηφίζω Αφροδίτη!!!

Η συνέχεια είναι γνωστή. Με τις οδηγίες της Αφροδίτης κατέβηκε στην Σπάρτη, έκλεψε την ωραία Ελένη που το είδε κούκλο και μια γυναίκα δεν θέλει και πολλά για να «πέσει», έβαλε και το χεράκι της σ' αυτό η Αφροδίτη και έτσι προκλήθηκε ο περίφημο Τρωικός πόλεμος, μια μεγάλη συμφορά της αρχαιότητας.

Θα μου πείτε ότι, εξ αιτίας ενός μήλου υπήρξε και μεγαλύτερη συμφορά της ανθρωπότητας, ο άνθρωπος έχασε τον Παράδεισο. Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία...

Ο Ρήγας ο Βελεστινλής

Ο Ρήγας γεννήθηκε στο Βελεστίνο, τις αρχαίες Φερές, το 1757, από εύπορη οικογένεια. Πατέρας του ήταν ο Γεώργιος Κυριαζής ή Κυρίτζης, όνομα συνηθισμένο στην περιοχή του Βελεστινίου μέχρι σήμερα. Ο ίδιος προτιμούσε το «Βελεστινλής», ενώ οι εξόριστοι Έλληνες διανοούμενοι... το «Φεραίος», από το αρχαίο τοπωνύμιο «Φερές». Η μητέρα του ονομαζόταν Μαρία, και είχε ένα αδελφό τον Κωστή που μάλιστα συμμετείχε στην επανάσταση του 1821, όπως επιβεβαιώνεται από τον Φραγκίσκο Πουκεβίλ.

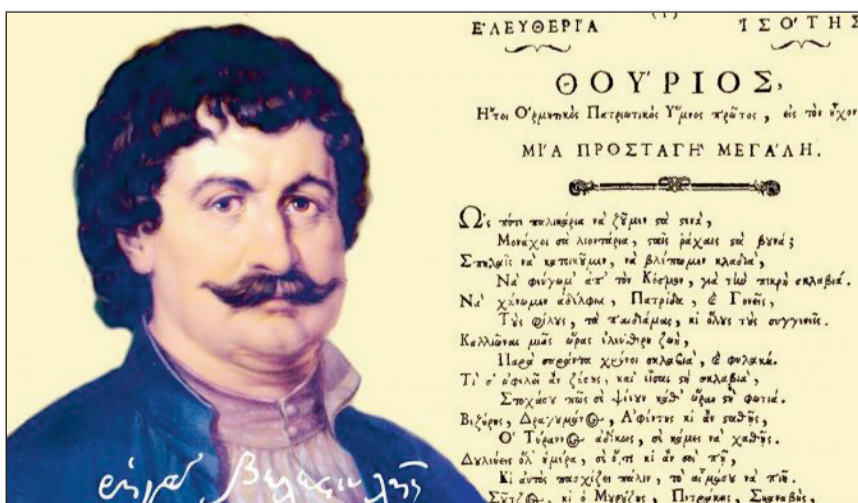
της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου
γιατρού
μέλος της Ε.Λ.Β.Ε

Σύμφωνα με τον συνεργάτη του Περραιβό, ο Ρήγας διδάχθηκε τα πρώτα του γράμματα στο Βελεστίνο από ιερέα, συνέχισε στη Ζαγορά και μετά στα Αμπελάκια, και τελικά έγινε δάσκαλος στον Κισσό Πηλίου. Στα είκοσι τρία του χρόνια σκότωσε στο Βελεστίνο έναν Τούρκο αγά που βασάνιζε τους συμπολίτες και την οικογένειά του, και κατέφυγε στο Λιτόχωρο του Ολύμπου, όπου κατατάχθηκε στο σώμα αρματολών του θείου του, Σπύρου Ζήρα.

Αργότερα, στο Άγιο Όρος (στη μονή Βατοπεδίου), συνδέεται φιλικά με τον μετέπειτα Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη και εμπλουτίζει τις γνώσεις του στη βιβλιοθήκη της φημισμένης Αθωνιάδας Σχολής.

Πάει στην Κωνσταντινούπολη για σπουδές, μετά από πρόσκληση του Πρέσβη της Ρωσίας, στο σπίτι του οποίου μάλιστα γνωρίζει τον Πρίγκιπα Αλέξανδρο Υψηλάντη (1726-1806), μέγα διερμηνέα του Σουλτάνου και παππού του μετέπειτα αρχηγού της Φιλικής Εταιρίας, Αλέξανδρου Υψηλάντη (1792-1828). Η αρχαιομάθειά του έχει φθάσει σε καταπληκτικό σημείο. Μεταφράζει αρχαία κείμενα, σχολιάζει, συνθέτει επιγράμματα, αλλά συγχρόνως διαβάζει Βολταίρο και Ρουσσώ. Η γλωσσομάθειά του είναι επίσης εντυπωσιακή: Γαλλικά, Γερμανικά, Ιταλικά, αρκετά Αγγλικά, Τουρκικά και Ρουμανικά... και τελικά προσλαμβάνεται από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη ως γραμματέας κι όταν ο Υψηλάντης φεύγει για το Ιάσιο, για να γίνει ηγεμόνας της Μολδαβίας, ο Ρήγας τον ακολουθεί. Το 1780 στα 23 του χρόνια, βρίσκεται πάλι στο πλευρό του ηγεμόνα Υψηλάντη στο Βουκουρέστι, όπου ιδρύει την επαναστατική «Εταιρεία των φίλων», μετά όμως την πτώση του ηγεμόνα² γίνεται γραμματέας του ηγεμόνα της Μολδοβλαχίας Νικόλαου Μαυρογένη (αδερφού του παππού της Μαντώ Μαυρογένους), όντας πλέον 30 χρόνων. Τότε θα σώσει τη ζωή του άσημου τότε μπέη Πασβάνογλου και αργότερα επαναστάτη κατά του σουλτάνου, ο οποίος θα του μείνει πιστός φίλος στα επαναστατικά του σχέδια. Συναναστρέφεται με Έλληνες λόγιους και γίνεται μυσταγωγός και φορέας της ελληνικής παιδείας και σιγά-σιγά από έμπειρος γραμματέας υψηλών προσώπων γίνεται επαναστάτης κι ελευθερωτής, δάσκαλος και αναμορφωτής του Έθνους του.

Μετά την πανωλεθρία της Τουρκίας στο Ρωσοτουρκικό πόλεμο το 1790, ο Μαυρο-

γένης θεωρήθηκε υπεύθυνος της ήττας κι αποκεφαλίσθηκε κι ο Ρήγας κατέφυγε στη Βιέννη, την οποία έκανε έδρα της επαναστατικής του δράσης. Στο ταξίδι γνωρίστηκε με τον Αυστριακό βαρόνο Ελληνικής καταγωγής Χριστόδουλο Λάνγκενφελτ-Κιρλιανό, ο οποίος τον έφερε σε επαφή με άλλους ομογενείς. Οι συνεργάτες του ήταν κυρίως Έλληνες έμποροι ή σπουδαστές, και οι σημαντικότεροι από αυτούς ήταν οι τυπογράφοι αδελφοί Πούλιου από τη Σιάτιστα της Μακεδονίας, που τον βοήθησαν στο συγγραφικό του έργο. Στο τυπογραφείο τους τυπώθηκε ο Θούριος και η Χάρτα (που φιλοτεχνήθηκε από τον Αυστριακό λιθογράφο Φρανσουά Μίλλερ), σε χιλιάδες αντίτυπα, προκειμένου να μοιραστούν στους Έλληνες των υπόλοιπων φιλελεύθερων περιοχών των Βαλκανίων, όπως και τα άλλα βιβλία του.

Το συγγραφικό του έργο ήταν μεγάλο: Το «**Σχολείον των ντελικάτων Εραστών**» που είναι μάλλον μια παράφραση από γαλλικά ερωτικά διηγήματα (Βιέννη 1790). Και ενώ πρόκειται για ιστορίες αισθηματικού περιεχομένου, θεωρείται από τους ερευνητές-ιστορικούς το πιο επαναστατικό, καθώς βρίσκει πάντα τρόπο να υμνεί την ελευθερία, όπως κάνει και στο «**Νέος Ανάχαρσις**». Αλλά και στη μετάφραση ενός αισθηματικού δράματος του Βενετού Metastasio, βρίσκει συνεχώς την ευκαιρία να επαναλαμβάνει τη φράση: «**Ω πανευτυχής και φιλάτη ελευθερία**»... Το «**Φυσικής απάνθισμα**» (1790), με το οποίο θέλει να δώσει στους συμπατριώτες του τις γνώσεις της εποχής του για τα φυσικά φαινόμενα, «**προς παύσιν της δεισιδαιμονίας**»³. Ο «**Ηθικός Τρίπους**» (Βιέννη 1797), τρεις μεταφράσεις ποιημάτων ξένων ποιητών, με τα οποία προσπαθεί να προσελκύσει τους αναγνώστες στον ιερό έρωτα της πατρίδας και της ελευθερίας. Το τριπλό επαναστατικό του έργο: το «**Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας**», «**τα Δίκαια του ανθρώπου**» και η «**Χάρτα της Ελλάδας**». Επίσης ο «**Νέος Ανάχαρσις**» του αβά Βαρθελεμού⁴ (μετάφραση από τα Γαλλικά), ο «**Στρατηγός Κεβενχύλλερ**» ή Στρατιωτικόν Εγκόλπιον, η «**Επιπεδογραφία της Κωνσταντινουπόλεως**» (Βιέννη 1796), η «**Νέα Χάρτα της Βλαχίας και μέρους της Τρανσυλβανίας**» (Βιέννη 1797), και η «**Γενική Χάρτα της Μολδαβίας**» (Βιέννη 1797). Ο Ρήγας απέβλεπε στην απελευθέρωση και ενοποίηση όλων των Βαλκανικών λαών και φυσικά όλου του ελληνικού στοιχείου που ήταν διασκορπισμένο στην Ανατολή και τα ευρωπαϊκά κέντρα.

Επηρεασμένος από τον ευρωπαϊκό Διαφωτισμό, πίστεψε βαθιά στην ανάγκη της επαφής των Ελλήνων με τις νέες ιδέες κι αυτό τον ώθησε στη συγγραφή ή μετάφραση βιβλίων σε δημώδη γλώσσα και τη σύνταξη της «**Χάρτας**» της Ελλάδας (Βιέννη 1797), ενός μνημειώδους για την εποχή του χάρτη, 12 μεγάλα φύλλα αριθμημένα που μπορούν να συγκολληθούν στη σειρά και να σχηματίσουν ένα τετράγωνο χάρτη, διαστάσεων 2,07 x 2,07 μ. Όλος ο Ελληνισμός καταγεγραμ-

(Συνέχεια στη σελίδα 13)

ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΟ ΚΛΩΝΑΡΙ

(Ένα μικρό αντιπολεμικό διήγημα, βασισμένο στην επιστροφή των θριαμβευτών επί του υψώματος 731, Θεσσαλών οπλιτών του 5ου Συντάγματος Τρικάλων).

Από τις 6 Απριλίου 1941, οπότε άρχισε η γερμανική εισβολή στην Ελλάδα, έως και τις 13-14 Απριλίου 1941, οι ελληνικές δυνάμεις κρατούσαν σταθερά τις θέσεις τους στη Βόρειο Ήπειρο. Μετά την ανακωχή Ελλάδας-Γερμανίας στις 20 Απριλίου 1941, οι έφεδροι άνδρες της 1ης Μεραρχίας παρέδωσαν τον οπλισμό τους και έλαβαν προσωρινό απολυτήριο..

Οι Τρικαλινοί πήραν τον δρόμο της πικρής επιστροφής. Άσχημο πράγμα η οπισθοχώρηση. Ο καθένας έφευγε όπως μπορούσε. 2-3 παιδιά από τα Αντιχάσια βάδιζαν μαζί. Δεν είχαν τον Πανό μαζί τους, όμως. Σαν στεφανωμένα φαντάσματα διάβαιναν την στοά της δόξας, αλλά σε στρατές λασπωμένες και θλιβερές. Είναι δυνατόν οι νικητές να επιστρέφουν σαν ζητιάνοι; Είναι δυνατόν να είναι οι νικημένοι νικητές και τα λιοντάρια σκλάβοι; Οι ήρωες μες την σκλαβιά και οι ληστές αφέντες; Αλλά ποιος προλάβει να τα σκεφτεί όλα αυτά; Τόσα που είδαν αυτά τα παιδιά είχαν στεγνώσει και είχαν αμβλύνει τις γωνίες του μυαλού τους. Το βλέμμα τους είχε αδειάσει..

Περάσαν τον Γράμμο και έπεσαν στις πλάγιες του Μετσόβου, που έπαιρναν να πρασινίζουν από το πινέλο του Απρίλη. Σιγά-σιγά, μέσα από τους λάκκους της Κατάρρας, βρεθήκαν στην «Παναγία». Βγήκαν κάτι γεροί και αγκάλιασαν

του Ιωάννη Δαρή
θεολόγου
αστυνομικού

τα παιδιά τους, τα παιδιά της Ελλάδας. Εκεί έφαγαν ψωμί μετά από μέρες.

Εκεί τους είπαν:

– Αυτά που ζήσατε, παιδιά, δεν θα τα ξεχάσετε. Και να θέλετε, δεν θα τα ξεχάσετε. Αλλά και ούτε πρέπει να τα ξεχάσετε!!

Ο Μέλτος θυμήθηκε κάποια λόγια του Καλαμπακιώτη, που ήξερε και κανα-δυό γράμματα περισσότερο από τους άλλους. “Οι Αρχαίοι Έλληνες τιμούσαν σαν θεότητα την Μνημοσύνη. Αυτή είχε κόρες τις εννέα μούσες, μεταξύ των οποίων ήταν και η Κλειώ, μούσα της Ιστορίας”. Επίσης, τους είχε πει, πως οι Αρχαίοι στεφάνωναν τους Ολυμπιονίκες με τον κότινο, στεφάνι από κλαδιά αγρελιάς. Όταν έφυγαν από την «Παναγία», μετά από λίγες ώρες, βρεθήκαν σε ένα ρέμα κάτω από την

«Τρυγώνα». Έκατσε ο Μέλτος να ξεκουραστεί σε ένα λιθάρι δίπλα στο νερό. Στην άκρη ένα μαδημένο κλαρί ελιάς. Θα το είχε μαζέψει ο αέρας από τις κορφές και το έφερε μέχρις

εδώ το ρυάκι. Το μάζεψε και το κοίταγε. Του είχαν μείνει 2-3 φυλλαράκια. Χαζογέλασε ο Μέλτος. Ήταν της νίκης το κλωνάρι!

Αλλά τον πήρε το παράπονο. Δάκρυα και λυγμοί που δεν ήθελε να σταματήσουν. Μάδησε όσα φύλλα είχαν απομείνει και το έριξε θυμωμένα στο νερό. Εκεί στη ρεματιά, που αχολογούσε τον θρήνο του, έκλαψε πικρά. για την κλεμμένη νίκη, για τους χαμένους φίλους του, για τα χαμένα νιάτα του.

Η Σημαία του ενδόξου 5ου ΣΠ Τρικάλων.

www.trikalaoi

Ο Ρήγας ο Βελεστινλής

(Συνέχεια από την σελίδα 12)

μέμος, η ιστορία, το ένδοξο παρελθόν, αρχαίες πόλεις, Θερμοπύλες και Σαλαμίνα, Ολυμπία και Δελφοί, αλλά και Κωνσταντινούπολη -με τα ερειπωμένα βυζαντινά παλάτια- τις εικόνες των αυτοκρατόρων... ένας εθνικός πλούτος, ένα ορμητικό ξύπνημα της εθνικής συνείδησης, ένα σάλπισμα εθνικής πνοής, που κανένας δάσκαλος του Γένους δεν είχε μέχρι τότε τολμήσει.

Δύο χρόνια αργότερα, ο Άνθιμος Γαζής επιμελήθηκε μια νέα έκδοση της Χάρτας, μικροτέρων διαστάσεων (1,04 x 1,02 μ), με τον τίτλο: « Πίναξ Γεωγραφικός της Ελλάδος», χωρίς όμως να αναφέρει το όνομα του Ρήγα για να αποφύγει την αυστρουγγρική λογοκρισία.

Η Χάρτα πριν κατασχεθεί στη Βιέννη, θα προλάβει να κυκλοφορήσει στην Ελλάδα σε χιλιάδες αντίτυπα και να φυλαχτεί σε μοναστήρια και βιβλιοθήκες της εποχής. Σήμερα μπορεί κάποιος να την θαυμάσει στη Μεγαλόχαρη της Τήνου, στην ειδική αίθουσα. Την ίδια εποχή ο Ρήγας κυκλο-

φορεί χιλιάδες αντίτυπα μιας χαλκογραφίας με την προσωπογραφία του Μεγάλου Αλεξάνδρου (περιστοιχισμένου από τους στρατηγούς του), που ήταν ανέκαθεν σύμβολο της ενότητας και της δόξας του Ελληνισμού.

Παράλληλα με τις εκδοτικές του δραστηριότητες, ο Ρήγας προετοίμαζε και την αναχώρησή του από την Αυστρία, εξαιτίας του επαναστατικού κλίματος της Γαλλικής Επανάστασης, το οποίο είχε στρέψει τις ελπίδες του για την απελευθέρωση των Ελλήνων... στη Γαλλία και τον Βοναπάρτη.

Οι εξελίξεις είναι ραγδαίες. Ο Βοναπάρτης εγκαθιδρύει δημοκρατικά πολιτεύματα στην Ιταλία, οι Αψβούργοι ταπεινώνονται, οι Γάλλοι ελευθερώνουν τα Επτάνησα και οι υπόδουλοι καταλαμβάνονται από επαναστατική έξαψη. Αγωνίζεται να επικοινωνήσει με Γάλλους πολιτικούς πριν κατεβεί στην Μάνη, συγκεντρώνεται στην επαναστατική προπαγάνδα, αλληλογραφεί, προσηλυτίζει, κατηχεί νέους, καταρτίζει επαναστατικά σχέδια.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΤΑ ΠΡΩΤΑ «ΘΥΜΑΤΑ» ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

Στις 6 Απριλίου του 1941 έσπασε το ανατολικό μέτωπο από τις ορδές των Γερμανών. Έτσι υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τις θέσεις τους και οι μαχόμενοι στο δυτικό μέτωπο. Οι νικητές, αυτοί που έγραψαν λαμπρές σελίδες στην ιστορία πολεμώντας στα Αλβανικά βουνά, υποχωρούν ως ηττημένοι. Η Ελλάδα μπαίνει στην περίοδο της κατοχής.

Τα γερμανικά στρατεύματα άρχισαν να περνούν κατά φάλαγγες από το δημόσιο δρόμο Κοζάνης-Λάρισας, με τελικό προορισμό την Αθήνα. Τα στούκας πετούσαν τόσο χαμηλά, νόμιζες θα ρίξουν τα τηλεγραφόξυλα. Ο Θωμάς, 12χρονος τότε, βοσκούσε τα βόδιαστο Φαρμακοβότανο, τοποθεσία κοντά στον εθνικό δρόμο, και, κάθε φορά που περνούσαν τα αεροπλάνα, ξάπλωνε από ένστικτο κάτω σε θέση πρηνηδόν, για να γλιτώσει.

Από τη θέση αυτή πήρε το μάτι του μια γερμανική μοτοσικλέτα, βάρκα τη λέγανε, με δύο Γερμανούς επιβάτες να ξεκινούν δεξιά από τη φάλαγγα και να κατευθύνονται στο χωριό. Στο μεταξύ η ώρα είχε περάσει, άρχισε και αυτός να μαζεύει τα ζώα, έπρεπε να γυρίσει στο σπίτι.

Δεν είχε βγει στο δρόμο ακόμα, όταν ξαναείδε τους Γερμανούς. Επέστρεφαν, αφού εκπλήρωσαν το σκοπό της αποστολής τους. Μέσα στο καλάθι της μοτοσικλέτας είχαν ένα σκοτωμένο γουρούνι. Δεν ήξερε, φυσικά, τίνας ήταν. Το κατάλαβε, όμως, μόλις έφτασε στην πλατεία. Πολύς κόσμος ήταν μαζεμένος και στη μέση ένας συγχωριανός τους να φωνάζει και να διαμαρτύρεται. Δική του ήταν η γουρούνα που σκότωσαν οι Γερμανοί.

Καθώς τα ζώα επέστρεφαν από την ολόημερη βοσκή στο βουνό, αυτή είχε ξεκόψει από το κοπάδι. Έφυγε πιο μπροστά από τα υπόλοιπα, συνειδητή μανούλα, για να ταΐσει τα μικρά της που την περίμεναν στο στάβλο. Οι Γερμανοί, που είχαν στήσει καρτέρι, το πρώτο ζώο που είδαν μπροστά τους το χτύπησαν με το πιστόλι και έτσι κατέληξε στο καλάθι τους.

Χτυπιόταν ο μπάρμπα Θανάσης για το κακό που τον βρήκε και απαιτούσε από τους χωριανούς να του πληρώσουν τη ζημιά. Να τη μοιραστούνε. Έτσι ήταν το δίκιο, έλεγε. Τι, μόνο αυτός θα πλήρωνε τα σπασμένα; Αχ, καημένη Θανάση, πού να ήξερες και εσύ και όλοι οι άλλοι ότι αυτό ήταν μόνο η αρχή και ότι όσα θα επακολουθούσαν θα ήταν τρισεπιπλάσια! «Τι είναι οι Γερμανοί; Εγγλέζοι, να τους κλέβουμε τα ρούχα και τις σοκολάτες και αυτοί να μας κάνουν χάζι;», του έλεγαν, και κοίταζαν τα εγγλέζικα στρατιωτικά ρούχα που φορούσε.

Δυο μέρες μετά Ιταλοί κοκορόφτεροι, αλπινιστές ξέκοψαν ένα δαμάλι από το κοπάδι που βοσκούσε στο Παλιοχώρι και επέστρεφε την ώρα εκείνη. Το οδήγησαν στο χωριό νωρίτερα από τα άλλα. Μπροστά το δαμάλι, πίσω αυτοί. Το έρημο το ζωντανό τράβηξε στο στάβλο του να σωθεί. Ήταν η τελευταία φορά που έμπαινε εκεί μέσα. Τους βόλεψε που χωρίς δική τους προσπάθεια παγιδεύτηκε σε κλειστό χώρο. Τα άλλα ήταν εύκολα.

Το ξεκοκάλισαν με πολύ μεγάλη όρεξη. Ταπιτσιρίκια μαζεύτηκαν γύρω τους και παρακολουθούσαν με δέος και τους έτρεχαν τα σάλια. Η πείνα και η γαργαλιστική μυρωδιά

της Γεωργίας Δημουλά
φιλόλογου
συγγραφέα

θέρριζε τα στομαχάκια τους.

Η επόμενη αρπαγή ήταν η δική τους. Είχαν δύο βόδια. Τον καλό τους τον Καρατζιούλα και τον χτικιάρη το Βελή. Αυτός είχε ένα πυώδες οίδημα στο δεξιό μάγουλο και ήταν πάντα αδύναμος και ελεεινός. Στην ουσία είχαν ενάμιση βόδι.

Ήταν μεσημέρι και μόλις τα είχε φέρει από τη βοσκή να ησυχάσουν στο στάβλο. Πριν καλοκαθίσει, εμφανίστηκαν δύο Γερμανοί. Τους αντιλήφθηκαν από τον κρότο που έκαναν οι μπότες τους στις πέτρες της αυλής. Ο πατέρας και η μάνα βγήκαν, από πίσω τα παιδιά. Αυτοί τη δουλειά τους.

Έπεσαν πρώτα πάνω στον Βελή. Τον έφτυσαν και έφυγαν. Μετά είδαν τον Καρατζιούλα δεμένο στο υπόστεγο. Ήταν καλό, δυνατό ζώο. Μόλις

τον είδαν, είπαν «γκουτ». Τον έλυσαν και τον τράβηξαν να τους ακολουθήσει. Άρχισαν τα παρακάλια οι γονείς, κανένα αποτέλεσμα. Κάνει η μάνα μια απόπειρα, πιάνει το ζώο από το σκονί να τους το πάρει, την έσπρωξαν και την έριξαν κάτω. Και αυτό το ευλογημένο να τους ακολουθεί αδιαμαρτύρητα, σαν να τους γνώριζε από πάντα. Στα αφεντικά του δεν ακολουθούσε τόσο πειθήνια. Η μάνα ύστερα από αυτό γύρισε στο σπίτι. Ο πατέρας και ο Θωμάς το ακολούθησαν στον τόπο της εκτέλεσης. Μην πάει ασυνόδευτο!

Το πήγαν κάτω στο ποτάμι, στις τιές με τον παχύ τον ίσκιο. Το έδεσαν με το σκονί σε μια από αυτές και με δυο μπαμ στο μέτωπο το ζώο σωριάστηκε κάτω. Έκοψαν τα δύο πισινά πόδια, τόσα χρειάζονταν μόνο, τα έβαλαν στο καλάθι της μηχανής και έφυγαν.

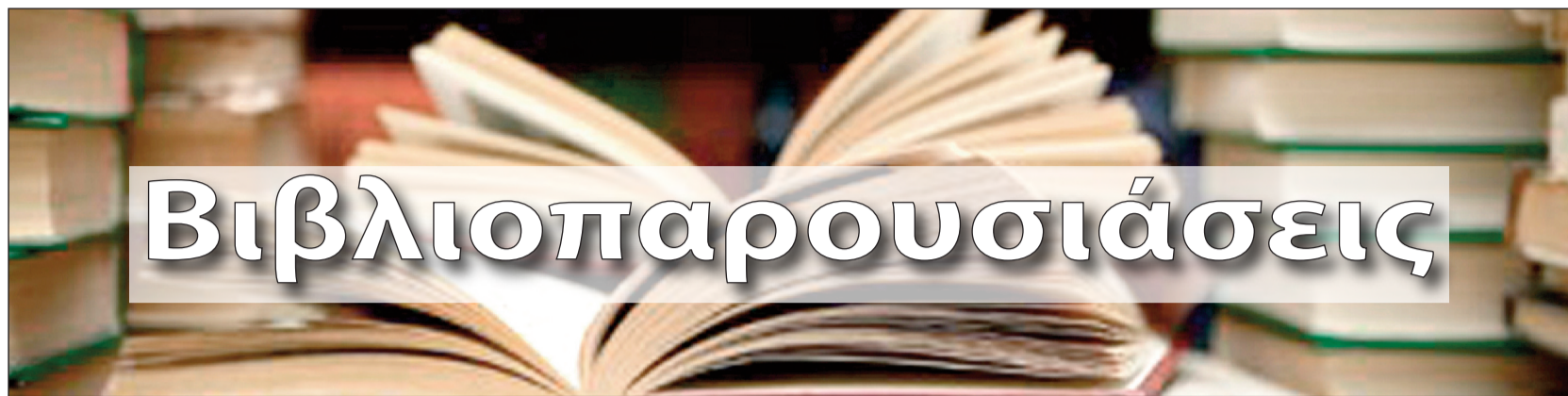
Έμειναν απελπισμένοι και απαρηγόρητοι να βλέπουν ό,τι είχε απομείνει από τον αγαπημένο τους τον Καρατζιούλα. Ο πατέρας πήρε το δέρμα του, το κρέας δεν το άγγιξε κανείς... Ήταν αδιανόητο να φάνε το ζώο που δούλευε για αυτούς. Το είχαν σαν μέλος της οικογένειάς τους. Το θεωρούσαν ιεροσυλία να το βάλουν στο στόμα τους. Παρακαλούσαν να το πάρουν οι συγχωριανοί τους, τόσος κόσμος πεινούσε, κρίμα να γίνει βορά των σκυλιών.

Πριν τους χαιρετήσουν οι Γερμανοί, ήταν ευγενικοί, πρέπει να τους το αναγνωρίσουμε, έδωσαν ένα χαρτί στον πατέρα. Στη γλώσσα τους, φυσικά. Δεν κατάλαβαν τίποτα. Πίστεψαν αυτό που επιθυμούσαν, ότι δηλαδή με αυτό το χαρτί θα τους αποζημιώναν κάποτε στο μέλλον.

Το χαρτί το έδειξαν στον Παναγιώτη, το μεγάλο αδερφό, όταν γύρισε από το Αλβανικό μέτωπο. Το έριξε μια ματιά, δεν έβγαλε άκρη. Μιλούσε γαλλικά, από γερμανικά δεν είχε ιδέα. Πήγε στο δρόμο από όπου συνέχιζαν να κατεβαίνουν οι γερμανικές φάλαγγες. Πολλές φορές στάθμευαν στα ποταμάκια, για να δροσιοστούν. Βρήκε ένα Γερμανό αξιωματικό, που μιλούσε γαλλικά. Του το έδειξε και εκείνος, αφού το διάβασε, μετέφερε το περιεχόμενο. «Το βόδι το χάρισε η οικογένεια στο γερμανικό στρατό». Αυτό έγραφε το σημείωμα. Ο Παναγιώτης έγινε θηρίο. Ο Γερμανός κατάλαβε ότι τον έπνιγε το δίκιο και προτίμησε να μην πει τίποτα.

Και ο Θωμάς μέχρι που γέρασε πίστευε ότι θα πάρει αποζημίωση...

(Από τις ιστορίες του πατέρα μου).

Βιβλιοπαρουσιάσεις

«από ήλιο και στάχτη»

Παρουσίαση του βιβλίου του Δημήτρη Βλαχοπάνου

Το βιβλίο του Δημήτρη Βλαχοπάνου «από ήλιο και στάχτη» παρουσιάστηκε την Πέμπτη 15 Φεβρουαρίου 2024 από το Δίκτυο Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας, σε συνεργασία με τον Δήμο Ελασσόνας, τις Μαρτυρικές Κοινότητες Δομένικου και Σαρανταπόρου Δήμου Ελασσόνας και τις εκδόσεις 24 γράμματα.

Το βιβλίο «από ήλιο και στάχτη» είναι ένα αντιπολεμικό μυθιστόρημα, με κυρίαρχο σημείο αναφοράς τον μεταπολεμικό κόσμο του ψυχρού πολέμου και τον αντίτυπο που άφησαν πίσω τους οι σφαγές και τα ολοκαυτώματα στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια της τριπλής φασιστικής κατοχής 1941 – 1944. Βασικό στοιχείο της δράσης των κεντρικών ηρώων είναι το αίσθημα της ατομικής ευθύνης και της ανθρώπινης αλληλεγγύης τόσο σε καιρό ειρήνης όσο και, ακόμη περισσότερο, σε καιρό πολέμου.

Η Ελένη Μπλιούμη, πρόεδρος του Συλλόγου Δι.Κ.Ε.Ε.Α, συντόνισε την εκδήλωση και ακολούθησε συζήτηση με τον συγγραφέα. Η κ. Διαμάντη Λαμπρινή εκπαιδευτικός, ο Βασίλης Ζαρζώνης, φιλόλογος – συγγραφέας, και ο Θωμάς Ν. Λιόλιος, φιλόλογος – εκδότης, απέδωσαν τα κείμενα του βιβλίου και τόνισαν τα «βαριά» σημεία του ψυχρού πολέμου. Σύντομες παρεμβάσεις έγιναν από τον Γιάννη Ντάλλα, συγγραφέας, ερευνητής της τοπικής ιστορίας και σύμβουλος στη Μαρτυρική Κοινότητα Σαρανταπόρου, και τον Στάθη Ψωμιάδης, πρώην Πρόεδρος της Μαρτυρικής Κοινότητας Δομένικου.

Ογδόντα χρόνια μετά την ασύλληπτη καταρράκωση του ανθρώπινου πνεύματος στους μαρτυρικούς τόπους, όπου η αλόγιστη οργανωμένη βία της γερμανικής Βέρμαχτ ξεπέρασε κάθε όριο και αμαύρωσε τις σελίδες της ιστορίας με τα κτηνώδη εγκλήματα πολέμου, το λουτρό αίματος συ-

του Δημήτρη Βλαχοπάνου
φιλόλογου
συγγραφέα

νεχίζεται κάτω από νέες και διαφορετικές συνθήκες. Τα εγκλήματα κατά των αμάχων και των παιδιών εξακολουθούν να είναι τρομακτικά και να πλημμυρίζουν με πολλή θλίψη τις μέρες μας. Τα ολοκαυτώματα της Ελλάδας και συνολικότερα οι αιματοβαμμένοι τόποι αποτελούν μια διαρκή και ασίγαστη υπόμνηση σε όσους έχουν ανοιχτά τα μάτια της ψυχής τους και νοιάζονται αληθινά για τον άνθρωπο και την αξιοπρέπειά του. Οι ανυπεράσπιστοι νεκροί της πολεμικής βαρβαρότητας ψιθυρίζουν μέσα μας πως η ανάγκη για έναν δίκαιο κόσμο δε συνιστά ένα συλλογικό μόνο αλλά και ένα ατομικό καθήκον. Η δολοφονία παιδιών καταγράφεται ως μια ανείπωτη τραγωδία. Και η σωτηρία παιδιών ως ένα ανυπέροβλο μεγαλείο.

Βιογραφικό

Ο φιλόλογος Δημήτρης Βλαχοπάνος γεννήθηκε το 1953 στο μαρτυρικό Κομμένο Άρτας. Υπηρέτησε στη Δ/θμια. Υπήρξε Διευθυντής και Υποδιευθυντής του 3ου Γενικού Λυκείου Άρτας. Κυκλοφόρησε 15 βιβλία, 5 ποιητικές συλλογές, 7 μυθιστορήματα, μία συλλογή διηγημάτων και δύο χρονικά.

Ασχολήθηκε με το συνδικαλιστικό κίνημα και ανέπτυξε δράση σε θέματα πολιτιστικής και πνευματικής ζωής. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος πολιτιστικών και επιστημονικών συλλόγων και στελέχωσε από θέσεις ευθύνης το συνδικαλιστικό και πολιτιστικό κίνημα για πολλά χρόνια. Διετέλεσε πρόεδρος της ΕΛΜΕ Εορδαίας Κοζάνης και της ΕΛΜΕ Άρτας, πρόεδρος του Συνδέσμου Φιλολόγων Ν. Άρτας, πρόεδρος του συλλόγου «Πολιτών Παρέμβαση» Άρτας κλπ.

Είναι πρόεδρος του Ομίλου Μελέτης Ολοκαυτώματος Κομμένου.

Έλαβε μέρος σε δεκάδες συνέδρια και ημερίδες επιστημονικού και πνευματικού χαρακτήρα. Δημοσιεύει άρθρα, κριτικές και κείμενα σε εφημερίδες και περιοδικά, καθώς και στον ηλεκτρονικό τύπο. Κείμενά του παρουσιάζονται

στηκαν σε Λογοτεχνικά Συνέδρια, Ποιητικά Συμπόσια, ημερίδες κ.λπ. και συμπεριλήφθηκαν σε συλλογικές εκδόσεις και ανθολογίες. Παράλληλα συνέβαλε και εξακολουθεί να συμβάλλει καθοριστικά στην προβολή του ολοκαυτώματος του Κομμένου μέσα από ντοκιμαντέρ κεντρικών καναλιών, συνεντεύξεις σε τηλεοπτικούς σταθμούς και ραδιόφωνα, δημοσιεύματα στον τύπο κ.λπ. Είναι μέρος της Συντονιστικής Επιτροπής του Εθνικού Συμβουλίου Διεκδίκησης Οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα (ΕΣΔΟΓΕ) και συμμετέχει ενεργά στον αγώνα διάσωσης της ιστορικής μνήμης των ολοκαυτωμάτων και διεκδίκησης των γερμανικών οφειλών. Στο πλαίσιο των πνευματικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων του επιμελήθηκε μια σειρά από έντυπα της Νομαρχίας Άρτας, με θέματα πολιτισμού και παράδοσης.

Έχει εκδώσει δεκαπέντε βιβλία, 5 ποιητικές συλλογές

- εν κινήσει, ποιητική συλλογή, Σύνδεσμος Φιλολόγων Ν. Άρτας, 2004
- γράμματα ιάματα, ποιητική συλλογή, Άπειρος Χώρα, Αθήνα 2006
- Του έρωτα και του μύθου, ποιητική συλλογή, Πλανόδιον, Αθήνα 2009
- Τ' ουρανού και της θάλασσας, ποιητική συλλογή, Εντύπωσις, Άρτα 2015
- στ' ανοιχτότερα τ' ουρανού, ποιητική συλλογή, Άπειρος Χώρα, Αθήνα 2021

7 μυθιστορήματα

- **ΚΟΜΜΕΝΟ ΠΟΤΑΜΙ**, μυθιστόρημα, Εκδόσεις Πέτρα, Αθήνα 2005, β' έκδοση ξαναγραμμένη και αναμορφωμένη με τον τίτλο **Βουρκωμένο ποτάμι**, 24 γράμματα, Αύγουστος 2022
- **Λίγο πριν τα σύννεφα**, μυθιστόρημα, Εμπειρία Εκδοτική, Αθήνα 2011

- **Αγαπημένη μου αδελφή Αλεξ...**, μυθιστόρημα, Εκδόσεις Πέτρα, Αθήνα 2013, β' έκδοση 2015, γ' έκδοση αναμορφωμένη με τον τίτλο **γάμος στις φλόγες**, 24 γράμματα, Δεκέμβριος 2021
- **Ισαάκ Μιζάν, Αριθμός βραχίονα 182641**, μυθιστόρημα, Άπειρος Χώρα, Αθήνα Νοέμβριος 2016, β' έκδοση, Μάιος 2018
- **Κώστας Αναστασίου, της Μουσιωτίτσας των πυρών και των κυμάτων**, μυθιστόρημα, Άπειρος Χώρα, Αθήνα Ιούνιος 2019
- **Νομική και δένδρα εν δράσει**, μυθιστόρημα, 24 γράμματα, Αθήνα, Μάρτιος 2021
- **από ήλιο και στάχτη**, μυθιστόρημα, 24 γράμματα, Αθήνα, Ιούνιος 2023 τη συλλογή διηγημάτων
- **Πηγάδια και πήγασοι – αφηγήματα της δραχμούλας**, Εκδόσεις Πέτρα, Αθήνα 2007
- **και 2 χρονικά**
- **Άι Κομμένο – της άσβεστης μνήμης**, Εντύπωσις, Άρτα 2007, β' έκδοση 2009, γ' έκδοση 2018, δ' έκδοση 2021
- **Πάμε μια βόλτα στο θηλέων**, Άπειρος Χώρα, Αθήνα, Οκτώβριος 2018

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΑΡΖΩΝΗΣ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ «ΔΡΟΛΑΠΙ» ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΥΔΙΚΟΥ

«**Δ**ρολάπι»: Μια λέξη βγαλμένη από τα παλιά, αφού παραπέμπει στο λήμμα «υδρολαίλαψ», που σημαίνει βρόχινη λαίλαπα, αλύπητη βροχή, την ανακατεμένη με δυνατό αέρα. Πράγματι ο τίτλος ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο του βιβλίου, αφού το ανεμόβροχο είναι κυρίαρχος και κεντρικός άξονας μέσα σε όλη την αφηγηματική τεχνική των 292 σελίδων του. Η παρουσία του γίνεται αισθητή κυριολεκτικό αφενός, αφού προκαλεί φυσικές καταστροφές γκρεμίζοντας ακόμη και γεφύρια και προκαλεί από την άλλη ψυχικές αναταραχές και ψυχικές απορρυθμίσεις στα πρόσωπα και στους ψυχισμούς των πρωταγωνιστών.

του Βασίλη Ζαρζώνη
φιλόλογου, συγγραφέα

Αυτήν τη φορά ο Ευάγγελος Αυδίκος ως παλιός καλός Ηπειρώτης μάστορας χτίζει το σκηνοθετικό και μυθιστορηματικό του οικοδόμημα επάνω σε τρία ζευγάρια, εντελώς αντισυμβατικά. Τρία ζευγάρια και έξι εντελώς διαφορετικοί άνθρωποι χαρακτήρες που κάνουν τον κόσμο τους να σείεται και στο τέλος να καταρρέει ακυρώνοντας δικές τους, αλλά και δικές ψευδαισθήσεις. Το «Δρολάπι» παρασύρει βεβαιώσεις και στερεότυπα, προλήψεις και προκαταλήψεις ετών, εποχών, γεωγραφικών περιοχών. Κι όλα αυτά μαζί περιπλεγμένο σε ένα αέναο γίνεσθαι που με τις δυναμικές του οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές απορρυθμίζει και κρατά σε εγρήγορση τη ζωή των ηρώων πρωταγωνιστών.

Πατρίδα του ανθρώπου είναι η παιδική του ηλικία και η φαντασία του είναι το όχημα που μαζί με το όνειρο τον μεταφέρει πίσω σε αυτήν. Ο συγγραφέας μέσω των ηρώων του μας μεταφέρει στη δική του πατρίδα και στα μέρη που ο ίδιος έζησε. Έτσι, περνάμε μέσα από τις σελίδες του βιβλίου του, η γέφυρα της πλάκας, τα βουνά των Τζουμέρκων, η Στρογγούλα, ο ποταμός Άραχθος, η Πράμαντα, η Πλατανούσα του Κοντζιούλα, το μοναστήρι της Τσιούκας, η Πρέβεζα, ο Παντοκράτορας, το Κανάλι, το Ιόνιο Πέλαγος. Αναφέρονται επίσης ο φράχτης στον Έβρο, η Θεσσαλονίκη, η Ασπροβάλτα, η Κομοτηνή, η Σόφια, ο Αμαζόνιος, η πολιτική προσφυγιά, το κατόνκα, η μπρούτζινη τέχνη του Παπαγιάννη, η σχολή με ράφτινγκ, το τρομερό αυτοκινητιστικό δυστύχημα που είναι η σπονδυλική στήλη του μυθιστορητή, το ξενοδοχείο στην πλάκα και πολλά άλλα σημεία αναφοράς. Μέσα στις σελίδες παρελαύνουν με διαφορετικά ή και ακριβώς ίδια ονόματα, χαρακτήρες και ήρωες από παλιά βιβλία του συγγραφέα, όπως η Μίκα και η σκιά της («Τη σκιά της Μίκας» 2013, «Τελευταίες πεντάρες» 2016, «Οδός Οφθαλμιατρείου» 2019, το οποίο και παρουσιάστηκε από το Δίκτυο Καλλιτεχνών και επιστημόνων για την ανάπτυξη της επαρχίας Ελασσόνας το 2019).

Εκτός από τα αγαπημένα τοπία-σύμβολα, παρελαύνουν στο βιβλίο-Δρολάπι, οι άνθρωποι χωρίς ρίζα, οι λαθραίοι της ζωής, αυτοί που μιλάνε με τη θάλασσα ή τα πουλιά, αυτοί που δυσκολεύονται να κατανοήσουν τη δυστυχία ή το θάνατο. Άνθρωποι της μοναξιάς και της θλίψης, της χαμένης ταυτότητας.

Έχασαν την ταυτότητά τους, τα ονόματά τους φίλους τους.

Μετά από μία περιδιάβαση από τη Θεσσαλονίκη, Πρέβεζα φτάνουν στα Πλατάνια του Άραχθου με τις ρίζες τους μετεωρίτες από ένα δρολάπι που παρασύρει στο πέρασμά του τα πάντα...

Αλλά και το τρίτο ζευγάρι του μυθιστορήματος ο Κριστ και η Μίκα που έρχονται από την Αμερική παρασύρονται στα Τζουμέρκα από το ανεμόβροχο της συμβατικότητας και διαμορφώνουν νέο ξεκίνημα και νέες αφετηρίες στη ζωή τους.

Ο τεχνίτης του λόγου Ευάγγελος Αυδίκος ξέρει καλά να σμιλεύει χαρακτήρες, να μας ταξιδεύει στο χωρόχρονο, να ψυχογραφεί και να ηθογραφεί

ακριβώς όπως στη γενιά του '30. Ξέρει να αποηρωποποιεί χωρίς συμπάθειες και αδυναμίες. Η πρωταγωνίστρια Αρσινόη αδυνατεί να ζητήσει απόδειξη από την εξέταση στο γιατρό, ενώ σε πρόταση-πρόθεση του γιατρού της, εάν θέλει απόδειξη να πληρώσει και το Φ.Π.Α, έντρομη απάντησε «όχι». Η ίδια ηρωίδα παρουσιάζεται να έχει συνήθειες παραδοσιακά «ελληνικές», όταν δηλώνει πως ο νεροχύτης θέλει να είναι πάντα καθαρός και πως τό'χει σε κακό «...να ψήσει τον καφέ της με άπλυτα πιάτα». Πιο κάτω φαίνεται να απολαμβάνει τον καφέ της ψημένο στη χόβολη από τα βραδινά κούτσουρα που είχαν αφήσει θράκα στο τζάκι...

Δεν γινόταν όμως ο συγγραφέας να μην αφήσει τον προβληματισμό του για την κλιματική αλλαγή, εξηγώντας πως πιθανότατα η φύση εκδικείται τον υπερφίλο σύγχρονο άνθρωπο για την αλαζονεία του και πιστεύει πως η ευτυχία διαρκεί συνεχώς

αναβάλλοντας ανόητα να ζήσει...τη ζωή.

Εκείνη δε η περιγραφή του σπουργιτιού είναι αριστοτεχνική και συγκρίνεται μόνο με την εξομολόγηση της σαρδέλας...μία απολαυστική περιγραφή του κ. Αυδίκου σε άλλο μυθιστορημά του (σελ 19).

Οι άνθρωποι που γεννήθηκαν κοντά σε θάλασσα ή που αντικρίζουν καθημερινά θάλασσα είναι μάλλον πιο ανοιχτόμυαλοι και πιο προοδευτικοί. Ακούστε λοιπόν, τι λόγια βάζει στην αφήγησή του ο συγγραφέας μιλώντας για την ηρωίδα του: «Της άρεσε το Ιόνιο, το μάτι άσπριζε αναζητώντας τα σύνορά του, η θάλασσα δεν έχει σύνορα, το νερό δεν ξέρει από φράχτες, βρίσκει τον τρόπο και ταξιδεύει παντού, χωρίς θεώρηση διαβατηρίου. Η θάλασσα έχει το δικό της βασίλειο».

Αναφορές σε ξεχασμένα παιδικά παιχνίδια της υπαίθρου, όπως 1η μακριά γαιδούρα», η απόλαυση του ποπ-κορν με παρέα και η παράνομη κατανάλωση πιτόγυρου μέσα σε Ελληνικό Νοσοκομείο, είναι δείγματα απτά για το πόσο εισχωρήσει ο συγγραφέας μέσα στον ψυχισμό και τον παλμό της καθημερινότητας, πως είναι κι αυτός ένας από εμάς...δεν ζει σε μια γυάλα, αλλά στην πραγματικότητα που βιώνουμε όλοι μας...με τα καλά και τα κακά της...

Πλούσιες και οι αναφορές στην Αρχαία Ελληνική Γραμματεία καθόσον ο κ. Αυδίκος τυγχάνει εκτός των άλλων και κλασικός

φιλόλογος. Έτσι ο βασιλιάς της Θράκης Λυσίμαχος, η Θρακιώτισσα Αρσινόη, η Σαπφώ, ο Οιδίποδας, η Αφροδίτη, ο Άρης και ο Ήφαιστος παρελαύνουν σαν φιγούρες στην αφήγηση και στη ροή της υπόθεσης.

Η τέχνη του μαραγκού, η αναφορά στον άσσο του Ολυμπιακού ΙΒ Τριαντάφυλλο, οι ιδιωματοισμοί της δυτικής χέρσου Ελλάδος όπως Τζόρας, μαρτυρούν τις ρίγες και τα βιώματα του περιβάλλοντος και του τόπου καταγωγής του συγγραφέα.

Αφεψήματα από κουμαριά, λικέρ και κονιάκ από βότανα, αλλά και η χρήση του σπαθόχορτου-βαλσαμέλαιου καταγράφονται επιμελώς, χαρτογραφώντας μία λαϊκή, ιατρική, αρχέγονη, μοναδική και κληρονομιά της ράτσας μας και της φυλής μας. Ακόμα και αυτή η βουκολική ζωγραφιά του Τάσου και της Γκόλφως είναι βγαλμένη από τα καθιστικά και τα σαλόνια ΚΑΙ των δικών μας πατρικών σπιτιών. Αλλά τι επινόηση ανακαλύπτει ο αναγνώστης ξεφυλλίζοντας τις σελίδες του βιβλίου; Πώς μπόρεσε άραγε ο συγγραφέας μέσα από την περιπλάνηση ενός άστεγου και αδέσποτου να προβάλλει μηνύματα για τους κλασικούς μας... Παπαδιαμάντη, Σεφέρη, Κονδύλη και να ξαναθυμηθεί την επώδυνη εποχή των μνημονίων όπου στην Αθήνα οι άνθρωποι έκαναν περισσότερη παρέα με τους κάδους των σκουπιδιών από ποτέ... φυσικά όχι από τρυφερότητα...

Η δράση των μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και η έξαρση του προσφυγικού δεν θα μπορούσε να απέχει από το θεματικό μενού του Ευάγγελου Αυδίκου. Το ίδιο και οι ανεμογεννήτριες που ξεφυτρώνουν στα βουνά μας, αλλά και το μπέρδεμά μας με αυτές... να μπουν ή να μην μπουν... Και τι να τα κάνουμε τα πεντακάθαρα ποτάμια και τα περήφανα βουνά όταν έχει ερημώσει ο τόπος; Φυσική η παραπάνω απορία δυστυχώς απάντητη υπάρχει σε όλους μας... Επίσης, κάπου στα μέσα του βιβλίου ο αφηγητής αφουγκράζεται ακόμη και τους προβληματισμούς και των καταστηματαρχών, των Καμένων Βούρλων, και του Αγίου Κωνσταντίνου για την τύχη των επιχειρήσεών τους μετά την παράκαμψη από τον καινούριο πλέον δρόμο μέσα από τις σήραγγες.

Αρκετά μεγάλο κομμάτι του βιβλίου αναφέρεται σε άτομο με ειδικές ανάγκες. Έτσι η αναφορά στον ρατσισμό της κοινωνίας απέναντι σ' αυτά τα άτομα, είναι από τον αφηγητή κάτι το αναμενόμενο. «Όταν ο άνθρωπος κάνει σχέδια ο Θεός γελάει», θυμίζει το ρητό ο κ. Αυδίκος προσπαθώντας να ερευνήσει το ανεπάντεχο, τη δυστυχία ή τον θάνατο. Μάλλον η ψυχογραφική του διεύδυση είναι πολύ σωστή, αφού όλα στη ζωή κρίνονται πέρα και πάνω από τις δικές μας βουλήσεις...

Και άλλα πολλά μηνύματα του δικού μας κόσμου, της δικής μας καθημερινότητας συναντά ο αναγνώστης... για τα επαγγέλματα και την άποψη του κόσμου γι' αυτά, σωστή ή εσφαλμένη δεν έχει σημασία: «...αγαπούσε την αρχιτεκτονική, ήθελε να σχεδιάζει όμορφα σπίτια με ευτυχημένους ανθρώπους, όμως τον κέρδισε η νομική. Ο πατέρας του τον πίεζε: «Δεν έχει ψωμί αυτή η δουλειά γιέ μου... τι να την κάνεις την ομορφιά... δεν σου δίνει ψωμί... τα ψέματα όμως; Δες τον ξάδερφό σου... με τα ψέματα έγινε δικηγόρος».

Το μυθιστόρημα του Ευάγγελου Αυδίκου ως φορέας εμ-

πειριών, όλων αυτών των 10ετιών που περάσαμε με οικονομικές κρίσεις, φυσικές καταστροφές, μεταναστεύσεις και χίλια άλλα τόσα, στο μεταίχμιο δύο αιώνων και δύο χιλιετιδών, μας μεταφέρει και μας θυμίζει δικές εμπειρίες και δικά μας περιστατικά από τις περιπέτειές μας σε αυτήν την περιπλάνηση που λέγεται ανθρώπινος βίος.

Βιογραφικό

Γεννήθηκε στην Πρέβεζα, με καταγωγή από το Συρράκο. Ακόμη, θεωρεί πατρίδες του όλους τους τόπους, στους οποίους υπηρέτησε τόσο ως φιλόλογος καθηγητής (Πρέσπα, Φλώρινα, Καστοριά, Λευκάδα, Βόνιτσα, Καναλλάκι) όσο και ως πανεπιστημιακός δάσκαλος (Αλεξανδρούπολη, Κομοτηνή, Ξάνθη, Βόλος, Καρδίτσα, Λάρισα) αλλά και ως διοργανωτής του Θερινού Σχολείου Τζουμέρκων και Νοτιοανατολικής Πίνδου (Κέδρος Καταράκτη Τζουμέρκων, Γέφυρα Πλάκας, Συρράκο, Άγραφα, Δυτική Φθιώτιδα). Είναι ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, με είκοσι μία (21) επιστημονικές μελέτες, ενώ έχει επιμεληθεί 25 τόμους πρακτικών επιστημονικών συνεδρίων. Είναι παντρεμένος με τη φιλόλογο Φωτεινή Λεοντάρη.

Έχει εκδώσει τα λογοτεχνικά βιβλία:

1. *Το βλέμμα στον τοίχο με τη μαντανία*, συλλογή διηγημάτων. Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2001.
2. *Ο δικός μου Θεός*, μυθιστόρημα. Εκδόσεις Ταξιδευτής, Αθήνα 2004.
3. *Η κίτρινη ομπρέλα*, μυθιστόρημα. Εκδόσεις Μεταίχμιο, Αθήνα 2007 (ήταν στη μικρή λίστα του περιοδικού ΔΙΑΒΑΖΩ για το βραβείο μυθιστορήματος 2008).
4. *Η Σκιά της Μίκας*, μυθιστόρημα. Εκδόσεις Ταξιδευτής, Αθήνα 2013.
5. *Οι τελευταίες πεντάρες*, μυθιστόρημα. Εκδόσεις Ταξιδευτής, Αθήνα 2016.
6. *Οδός Οφθαλματρείου*, μυθιστόρημα. Εκδόσεις Βιβλιοπωλείον της ΕΣΤΙΑΣ, Αθήνα 2019. (Βραβείο ελληνικού μυθιστορήματος από το The Athens Prize for Literature 2020. ήταν στην μικρή λίστα των βραβείων του Public 2020, στην κατηγορία «ελληνικό μυθιστόρημα»). Ακόμη, η ΟΔΟΣ είναι στα 9 μυθιστορήματα που προτείνονται από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας για τη διδασκαλία της Λογοτεχνίας στο πρόγραμμα των Λυκείων.
7. *Δρολάπι*, μυθιστόρημα. Εκδόσεις Βιβλιοπωλείον της ΕΣΤΙΑΣ, Αθήνα 2023

Πέρα από αυτά, έχει δημοσιεύσει διηγήματα σε α. περιοδικά β. σε συλλογικούς τόμους γ. σε Λογοτεχνικά Ημερολόγια. Γράφει εβδομαδιαίο χρονογράφημα στην Εφημερίδα των Συντακτών και διατηρεί τη στήλη «Εξ ημισείας» στο λογοτεχνικό περιοδικό culturebook.gr.

Επίσης συνεργάστηκε με το περιοδικό Νέα Εστία (2001) για την επιμέλεια αφιερώματος στον ποιητή και πεζογράφο Κώστα Κρυστάλλη, ενώ είναι υπεύθυνος και επιμελητής της σειράς «Δυτικά της Πίνδου / Γραφές για Λογοτέχνες» των εκδόσεων Αιγόκερως (ο πρώτος αφιερωματικός τόμος είναι για τον Χριστόφορο Μηλιώνη). Δημοσιεύει κριτικές παρουσιάσεις βιβλίων σε περιοδικά και εφημερίδες.

Εκδηλώσεις ΔΙ.Κ.Ε.ΕΛ.

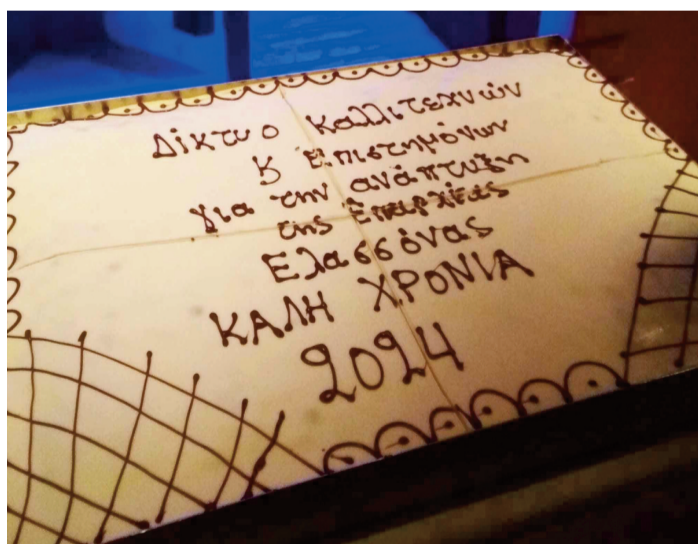
Έπαινος από την Ε.Λ.Β.Ε

Η Ένωση Λογοτεχνών Βορείου Ελλάδος τιμά τους λογοτέχνες για την προσφορά τους στα γράμματα και στον πολιτισμό. Η πρόεδρος του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της επαρχίας Ελασσόνας, κ. Μπλιούμη Ελένη, έλαβε το βραβείο της και ευχαρίστησε την Ε.Λ.Β.Ε για την τιμή.

Κοπή πίτας του ΔΙ.Κ.Ε.ΕΛ. για το έτος 2024

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας 2024 του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας, με την παρουσία πολλών μελών και φίλων του, καθώς και εκπροσώπους της Δημοτικής Αρχής και τον Δήμαρχο Ελασσόνας κ. Γάτσα Νικόλαο.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε σε ένα κλίμα ενότητας

και αισιοδοξίας για τη νέα χρονιά.

“Η κοπή της πίτας αποτελεί μια ευχάριστη παράδοση που μας ενώνει και μας εμπνέει, ώστε να συνεχίσουμε να προσφέρουμε στον πολιτισμό και στην παράδοση του τόπου μας”, είπε η πρόεδρος του συλλόγου κ. Μπλιούμη Ελένη.

Μέσα σε ζεστή και ευχάριστη ατμόσφαιρα η εκδήλωση κορυφώθηκε με χορευτικό πρόγραμμα.

Θεατρική Ομάδα “Θεατροδότες”

Η θεατρική ομάδα «Θεατροδότες» Ελασσόνας και το «Δίκτυο Καλλιτεχνών κι Επιστημόνων για την Ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας» (ΔΙ. Κ. Ε. ΕΛ), σε συνδιοργάνωση με τον Δήμο Ελασσόνας, παρουσίασε το θεατρικό έργο (σάτιρα) «Παραμύθι με... όνομα». Μια ελεύθερη θεατρική διασκευή από τη συγγραφέα Κυριακή-Κορίνα Πάντου, με «καμβά» το γνωστό μυθιστόρημα της Πην. Δέλτα «Παραμύθι χωρίς όνομα».

Ένα «παραμύθι» που μέσα από την αφηγηματική του απλότητα αναμοχλεύει και στιγματίζει όλες εκείνες τις διαχρονικές παθογένειες του λαού μας -κι όχι μόνο- και των ηγετών του. Επίκαιρο πάντα «παραμύθι», αρκεί ο καθένας να του δώσει το όνομα που θέλει. Ήταν μία παράσταση από μικρούς και μεγάλους για μικρούς και μεγάλους.

Έπαιξαν οι ερασιτέχνες ηθοποιοί: Γεώργιος Συμεωνίδης, Αναστάσιος Γεωργούλας, Ελένη Μπλιούμη, Αναστασία Γκόρη, Βασίλης Μαντζιώκας, Λαμπρινή Διαμάντη, Δήμητρα Πάσχου, Θεόδωρος Δεληγιαννίδης, Μαρία Ζιάκου, Φανή Μαντζάρα, Ελευθερία Κακαβάνη, Τζούλια Πίρα, Αρετή Μαντζιώκα, Ευαγγελία Μπούσια, Μαρία Μπακρατσά, Αλέσσιο Πίρα, Θεόδωρος Σκλάβος, Κατερίνα Ζιώγα, Αλεξάνδρα Τρομπούκη, Κρίστι Τούρκα, Νικόλαος Ζιάκας και Ευάγγελος Παγγέας.

Μουσική και σκηνοθετική επιμέλεια: Κυριακή- Κορίνα Πάντου

Τεχνική επεξεργασία ήχου: Γιάννης Καλαμπούκας.
Κατασκευή σκηνικών: Αθανάσιος Νούσιας

2015
ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΛΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ

Θεατρική ομάδα: **ΘΕΑΤΡΟΔΟΤΕΣ**

ΔΗΜΟΣ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ

Παραμύθι με ... όνομα

**ΣΑΒΒΑΤΟ 23
ΚΥΡΙΑΚΗ 24
ΜΑΡΤΙΟΥ**

Κείμενο-Σκηνοθεσία: Κορίνα Πάντου

ΑΙΘΟΥΣΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΗ ΕΛΑΣΣΟΝΑ

Ώρα: 19.30 μ.μ.

Είσοδος: 5 ευρώ

Έν Όλυμπε

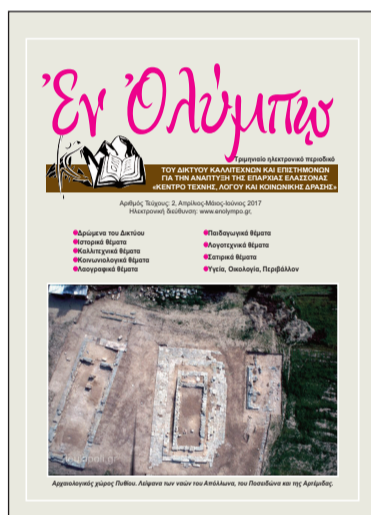
1ος χρόνος έκδοσης

1ο τεύχος
Ιανουάριος - Φεβρουάριος
- Μάρτιος 2017

- Μήνυμα του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας και της Συντακτικής Επιτροπήςσελ. 2
- Δίκτυο Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας..... σελ. 3
- Ο Όλυμπος, ετυμολογίασελ. 4
- Ιανός ο Περραιβόςσελ. 5
- Ολιστική ιατρική στην αρχαία Ελλάδασελ.6
- Αγωγή του ανθρώπουσελ.7
- Φιλαναγνωσίασελ. 8
- Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ο άνθρωπος που γνώριζε τα πολλά σελ. 9
- Ποιητικές σελίδεςσελ.10
- Δραστηριότητες του Δικτύου Καλλι-

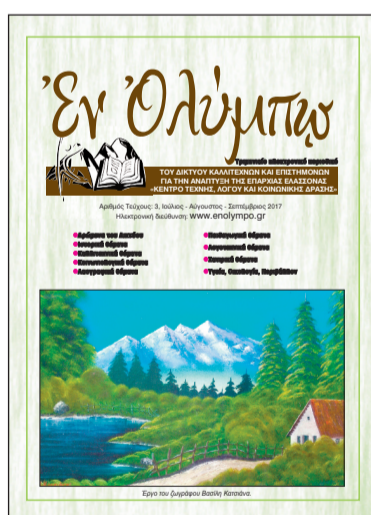
- τεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας σελ 11
- Χρυσό βραβείο στα βιολογικά κρασιά του Αθανασίου Μηνάσελ.12
- Έργα υποδομών με διαχρονικότητα που δεν έγιναν στο Δήμο Ελασσόνας σελ.12
- «Η αρπαγή της Βασιλαρχόνισσας»σελ.13
- Λαογραφικό Μουσείο Λόφου Ελασσόνας σελ.13
- Οι Χαλκιάδες της Ηπείρου στην Ελασσόνα σελ.14
- Βιβλιοπαρουσίασησελ.15
- Γιορτές Λόγου και Τέχνης 2017σελ.16

2ο τεύχος
Απρίλιος - Μάιος -
Ιούνιος 2017

- «...για την άνοιξη», Ελένης Μπλιούμη,2
- Περραιβία - Περραιβοί, Σπύρου Μπούμπα3
- Ο μεγαλοφυής φυσίατρος Ιπποκράτης και η επιστημονική διατροφολογία, του Βασίλη Ζαρζώνη.....7
- 20 Ιουνίου: Παγκόσμια ημέρα προσφύγων. Προσφυγιά.....8
- Γνωστοί και άγνωστοι αγωνιστές της Λευτεριάς από την ευρύτερη περιοχή της Ελασσόνας του Κώστα Σαχινίδη.....10
- Τσαρπισανιώτης αρματολός Ευθύμιος Ταμπάκης και ο γιός του αγωνιστής του 1821 Πούλιος Ταμπάκπουλος.....11

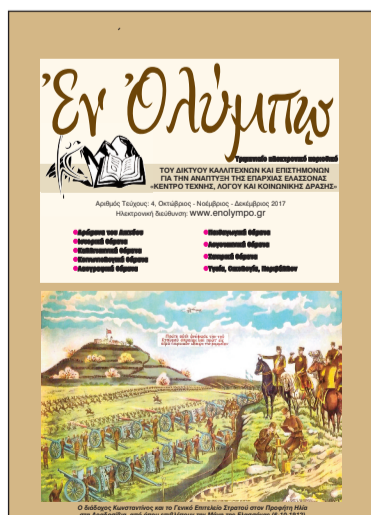
- Κανένας δεν τις χόρτασε τις ομορφιές της φύσης, του Αλέξανδρου Παρλάντζα13
- Δραστηριότητες του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την Ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας Γιορτές Λόγου και Τέχνης 201714
- Θα τραγουδήσω τους Σελλούς του Δαρδούμπα Σάκη, Δωδωνάιου14
- Εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου "Λαϊκή ποίηση: Το παράδειγμα της επαρχίας Ελασσόνας" των Κ. Γ. Σαχινίδη και Ευαγγ. Ράπτου-Στεργιούλα στην Αθήνα15

3ο τεύχος
Ιούλιος - Αύγουστος -
Σεπτέμβριος 2017

- Σημείωμα του εκδότη.....2
- Νέο Δ.Σ. στο Δίκτυο Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την Ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας2
- Η ταυτότητα της Περραιβίας, του Σάκη Δαρδούμπα3
- Διατροφικές συνήθειες των αρχαίων, του Βασίλη Ζαρζώνη,3
- Περί Ασκληπιού, του Σπύρου Μπούμπα4
- Γυναίκα και ζωή στο χωριό, της Νίκης Σερσέμη-Κυριακίδου5
- Γυναίκα, ποίημα του Βαγγέλη Πουρνάρα...5
- Η Σμύρνη μάνα καίγεται 14η Σεπτεμβρίου: ημέρα εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό κράτος. "Ενθυμήματα Ζωής" από το ημερολόγιο αιχμαλώτου Ιωάννη Φακή, της Ευαγγελίας Ράπτου6
- Προσεγγίζοντας την ποίηση του Ελύτη στο νηπιαγωγείο της Μαίρης Σταθούλη8
- Καλοκαίρι και παιδί, της Ελένης Μπλιούμη,9
- Ποιητικές σελίδες.....10

- Πρόσωπα νίκης, της Κορίνας Πάντου10
- Το βουνό, του Αλέξανδρου Παρλάντζα10
- Στη μπλε τη γη ψηλά βουνά, του Σάκη Δαρδούμπα10
- Δραστηριότητες του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας, Απολογισμός δράσης του Δ.Σ. για τα έτη 2015, 2016 & 2017 11
- Οι "Β Α Κ Χ Ε Σ" του Ευριπίδη από το Θεσσαλικό Θέατρο13
- Γιορτές Λόγου και Τέχνης 2017 στη Δολίχη και στο Λυκούδι.....13
- Παιδικά διηγήματα14
- Στη χώρα του ανθυγιεινού, του Νίκου Αγοραστού.....14
- Το αδύναμο σκιουράκι, της Χρύσας Μπαξεβανίκη.....14
- Καλοκαιρινά τραγούδια, Αν. Αγραοδήμου-Ιωάννα Αγραοδήμου14
- ΑΡΑΔΟΣΙΒΙΑ 201715
- Βιβλιοπαρουσίαση.....16

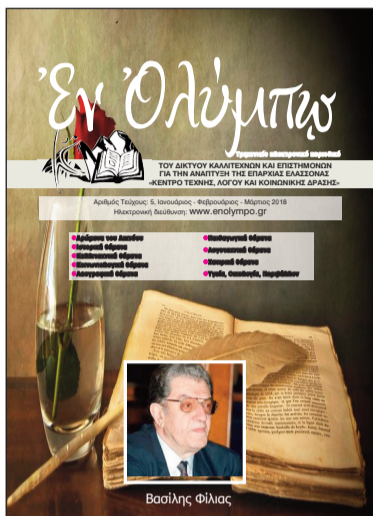
4ο τεύχος
Οκτώβριος - Νοέμβριος -
Δεκέμβριος 2017

- ✓ Από Καλοκαίρι...Φθινόπωρο, της Ελένης Μπλιούμη.....2
- ✓ Τραγούδια ιστορικής μνήμης των πρώτων ημερών των Βαλκανικών πολέμων, της Ευαγγελίας Ράπτου-Στεργιούλα.....3
- ✓ Η απελευθέρωση των Αραδοσιβίων στις 5 Οκτωβρίου 1912, του Κώστα Σαχινίδη.....4
- ✓ Επέτειος για την απελευθέρωση των Αραδοσιβίων από τους Τούρκους.....5
- ✓ Η πίστη των Αρχαίων για τον θάνατο και την ψυχή, του Σπύρου Μπούμπα.....6
- ✓ Αριστοτέλης, ο ιδρυτής της Πολιτικής Επιστήμης8
- ✓ Η νοημοσύνη του ανθρώπου, της Νίκης Σερσέμη-Κυριακίδου9
- ✓ Ξέρετε γιατί το λέμε έτσι; της Ευαγγελίας Ράπτου-Στεργιούλα9
- ✓ Ιωσήφ Πουρσανίδης. Ένας πρεσβευτής της χώρας μας στην Ολλανδία, του Βασίλη Ζαρζώνη.....10
- ✓ Κάψιμο του παραδοσιακού φούρνου.....10

- ✓ Το μπακάλικο, της Ελένης Μπλιούμη11
- ✓ Δραστηριότητες του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την Ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας12
- ✓ Παρουσίαση Βιβλίου του Αθανασίου Μπαντέ «Ο Αριστοτέλης και η γέννηση της πολιτικής επιστήμης»
- ✓ Εκδρομή στην Παναγιά Σουμελά, στην Βεργίνα και στη Νάουσα
- ✓ Λαϊκό-Δημοτικό γλέντι στην Ελασσόνα
- ✓ Εσείς παιδιά απ' τον Όλυμπο, του Σάκη Δαρδούμπα
- ✓ Ποιητικές σελίδες13
- ✓ Πραγματικότητα, της Κορίνας Πάντου
- ✓ Του Πόντου τα μαρτύρια, του Αλέξανδρου Παρλάντζα
- ✓ 5ο Πανελλαδικό Φεστιβάλ Ποντιακών χορών14
- ✓ "Ζωή και κότα... με χαβίτες και με κορκότα!!", μια πρωτότυπη ποντιακή επιθεώρηση15
- ✓ Παρουσίαση του βιβλίου του Βαγγέλη Αυδίκου «Οι τελευταίες πεντάρες»16

Έν Ολύμπω

2ος χρόνος έκδοσης

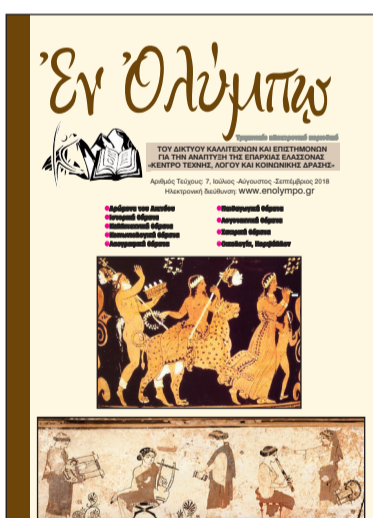
5ο τεύχος
Ιανουάριος - Φεβρουάριος
- Μάρτιος 2018

- ✓ Σημείωμα του εκδότη-«Έν Ολύμπω. Ένας χρόνος έκδοσης»2
- ✓ Βασίλης Φίλιας «Ο Άνθρωπος του Πολιτισμού και της Επιστήμης». Μέγας Δάσκαλος, Αγωνιστής και Πατριώτης.....3
- ✓ «Ελλάδα», ποίημα της Ελένης Μπλιούμη.....5
- ✓ Από την ψυχολογία του παιδιού. «Τα χαρακτηριστικά της παιδικής ηλικίας», του Σπύρου Μπούμπα6
- ✓ Η κοινωνική στάση και διάθεση των δημοτών ως προς την αποδοχή νέων προσώπων και νέων πολιτικών πρακτικών στην τοπική αυτοδιοίκηση. Μια σύντομη κοινωνιολογική προσέγγιση7
- ✓ Ο Έρωτας στον Ερωτόκριτο, της Ευαγγελίας Ράπτου-Στεργιούλα8
- ✓ «Το κουκλοθέατρο ως μορφή δραματικής τέχνης», της Αικατερίνης Νιζάμη .10
- ✓ Δραστηριότητες του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την Ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας Κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Βασιλειόπιπτας του Δικτύου.....12
- ✓ Παρουσίαση του φωτογραφικού άλμπουμ του Γιάννη Σιγάλα στη Λάρισα.....12
- ✓ Ποιητικές σελίδες13
- ✓ «Πατρίδα», του Βαγγέλη Πουρνάρα.....13
- ✓ «Του Νικοτσάρα», του Σάκη Δαρδούμπα.....13
- ✓ «Χέρια απλωμένα», της Κορίνας Πάντου.....13
- ✓ Κοπή της πρωτοχρονιάτικης Βασιλειόπιπτας στο Αγροτικό Εθνογραφικό Μουσείο Αραδοσιβίων Ελασσόνας.....14
- ✓ «Έν Ολύμπω», ένας χρόνος έκδοσης .15
- ✓ Γιορτές Λόγου και Τέχνης 201816

6ο τεύχος
Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2018

- ✓ Σημείωμα του εκδότη2
- ✓ Ανακοίνωση.....2
- ✓ «Ταγματάρχης Μπαλντούμης Ιωάννης, ο θρυλικός ήρωας του Ελληνοϊταλικού Πολέμου 1940-1941», του Κώστα Γ. Σαχινίδη3
- ✓ Οι δημοκρατικοί θεσμοί της αρχαίας Ελλάδας και η Ενωμένη Ευρώπη, του Βασίλη Ζαρζώνη4
- ✓ Εκπαίδευση σε όλη τη ζωή και Διάβασμα, της Νίκης Σερσέμη – Κυριακίδη.6
- ✓ Η κρίση σαν αναπόδραστο στοιχείο της εξέλιξης του Προσώπου, της Οικογένειας, της Κοινωνίας. Τρόποι διαχείρισης-αξιοποίησης, του Γιάννη Σιγάλα7
- ✓ Φάσεις της ψυχικής ζωής του παιδιού, του Σπύρου Μπούμπα.....8
- ✓ Γιορτές Λόγου και Τέχνης 2018.....9
- ✓ Η επιθετική συμπεριφορά των παιδιών στο σχολείο (Bullying), της Ελένης Μπλιούμη10
- ✓ Το Μπιχτέσι, του Αλέξανδρου Παρλάντζα.....11
- ✓ Ο έρωτας ως διονυσιακή ροπή και δύναμη κοσμογονική, της Ευαγγελίας Ράπτου-Στεργιούλα12
- ✓ Παρουσίαση του βιβλίου "Λαϊκή ποίηση από την επαρχία Ελασσόνας» στην Ελασσόνα και στη Λάρισα14
- ✓ Θέλω να μοιάσεις, της Κορίνας Πάντου14
- ✓ Παγκόσμια ημέρα βιβλίου, της Ελένης Μπλιούμη15
- ✓ Αραδοσίβια 201816

7ο τεύχος
Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2018

- ✓ Σημείωμα του εκδότη2
- ✓ Περί αρχαίας ελληνικής μουσικής, της Μαρίας Κ. Τσακίριδου3
- ✓ Περραιβία και Νήσος Κω, του Σάκη Δαρδούμπα.....3
- ✓ Απ' το Ρεμπέτικο στο Λαϊκό της δρα Ευαγγελίας Ράπτου-Στεργιούλα.....4
- ✓ «Οι παράγοντες της νικηφόρας έκβασης του Πολέμου του 1912 για τον Ελληνικό στρατό και η σημασία των μαχών της περιοχής Ελασσόνας» του δρ Κώστα Γ. Σαχινίδη6
- ✓ Η βρεφική και νηπιακή ηλικία του παιδιού, του Σπύρου Μπούμπα.....8
- ✓ Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στην κοινωνικοποίηση των μαθητών της Α΄ τάξης, της Ελένης Μπλιούμη9
- ✓ Βιωματικές κρίσεις –προσωπικές, οικογενειακές- και Διαχείριση του πένθους, του δρ Ιωάννη Σιγάλα10
- ✓ Ανθρωποειδισμός της Κορίνας Πάντου.....11
- ✓ Το θέατρο ιδεών στο έργο του Γρηγόριου Ξενοπούλου «Οι φοιτηταί», του Θωμά Ν. Λιόλιου.....12
- ✓ Λόφος Ολυμπιώτισσας. Αναδάσωση τώρα...στο γηρασμένο δάσος, του Βασίλη Αχ. Ζαρζώνη14
- ✓ Επιτόπια έρευνα για την καταγραφή του Λαϊκού Πολιτισμού σε 40 Κοινότητες της περιοχής Ελασσόνας από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, το Αγροτικό Εθνογραφικό Μουσείο Αραδοσιβίων και την LOG ON Α.Ε.15
- ✓ Βαλκανικό Φολκλορικό Φεστιβάλ των Τιράνων.....16

8ο τεύχος
Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2018

- Δύο χρόνια έκδοσης του περιοδικού Έν Ολύμπωσελ.2
- Χριστουγεννιάτικα και Πρωτοχρονιάτικα λαϊκά δρώμενα της περιοχής Ελασσόνας, του Κώστα Γ. Σαχινίδησελ.3
- Χριστουγεννιάτικες αναμνήσεις, της Ελένης Μπλιούμησελ.4
- Ο μεγάλος τυμπανιστής, της Κορίνας Πάντου.....σελ.4
- Εξελικτικές κρίσεις του Ατόμου και της Οικογένειας, του Δρα Ιωάννη Σιγάλασελ.5
- Η Παιδική-Σχολική ηλικία, του Σπύρου Μπούμπα.....σελ.6
- Χαρισματικοί-ταλαντούχοι μαθητές: μια απόπειρα εννοιολογικού προσδιορισμού, της Ευαγ. Ράπτου...σελ.8
- Το στρατί, της Νίκης Σερσέμη-Κυριακίδουσελ.9
- Το παιχνίδι στη μαθησιακή διαδικασία: Διδακτική εφαρμογή θεωρητική τεκμηρίωση, του Γ. Νιάουστα.....σελ.10
- Η 45η επέτειος του Πολυτεχνείου - Διαχρονική αξία της εξέγερσης-Άγνωστες πτυχές της αντίστασης στρατιωτικών κατά της δικτατορίας, του Δημητρίου Αλευρομάγειρουσελ. 11
- Κρήτη «Ο κήπος ...τ' αντρείας», του Βασ. Ζαρζώνησελ. 14
- Οι ομορφιές της φύσης, του Αλέξ. Παρλάντζα.....σελ. 15
- Η Καλλιτεχνική ομάδα της Ακαδημίας Μουσικής και Χορού του Πανεπιστημίου North Minzu από την ΚΙΝΑ στην Ελασσόνα.....σελ. 16

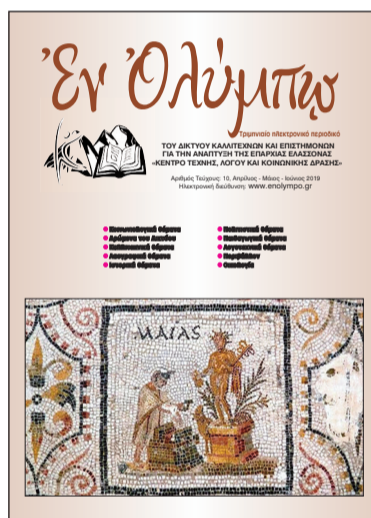
Έν Θλύμπτω

3ος χρόνος έκδοσης

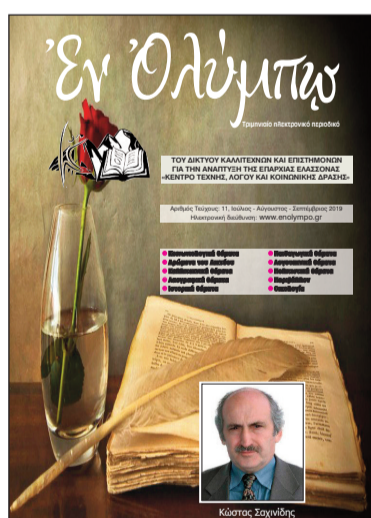
9ο τεύχος
Ιανουάριος - Φεβρουάριος
- Μάρτιος 2019

- Σημείωμα του εκδότη2
- Ο ρόλος των γυναικών πριν και κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821, της Ελένης Μπλιούμη3
- Η Δολίχη της Συρίας, του Θωμά Ν. Λιόλιου6
- Αναφορά στην εξέλιξη του ατόμου, του ζευγαριού και, κυρίως, στον κύκλο ζωής της οικογένειας, του δρα Ιωάννη Σιγάλα8
- Χαρισματικοί-ταλαντούχοι μαθητές: μια απόπειρα εννοιολογικού προσδιορισμού», Β μέρος, της Ευαγγελίας Ράπτου 10
- Ψυχολογικά χαρακτηριστικά παιδιού Σχολικής ηλικίας, του Σπύρου Μπούμπα 11
- Ζωγραφισμένη της Κορίνας Πάντου 13
- Εκδήλωση με θέμα την «Στρατηγική για την τουριστική ανάπτυξη του Δήμου Ελασσόνας» από τον καθηγητή ΝΙΚΟ ΛΥΓΓΕΡΟ 14
- Η τέχνη «μυρώνει» τη ζωή της Κορίνας Πάντου 15
- Εκδρομή του Δικτύου στα Ιωάννινα 15
- Το Ασκληπιείο της Κω, του Δημήτρη Ζαρζώνη 16

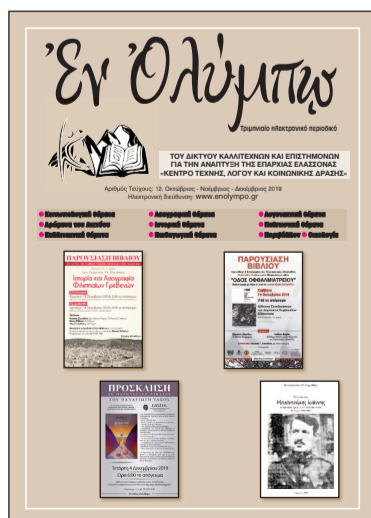
10ο τεύχος
Απρίλιος - Μάιος -
Ιούνιος 2019

- Κώστας Σαχινίδης2
- Εισαγωγικό σημείωμα2
- Γλυκύ μου έαρ! της Αθηνάς Πανταζή, φιλόλογου3
- Μάνα νάμα, της Κορίνας Πάντου, φιλόλογου4
- Γιορτή της μητέρας, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού5
- Περί Ψυχής: Από τον Σωκράτη και τον Πλάτωνα, τους Στωικούς, τους Σκεπτικούς και τον Επίκουρο, μέχρι τον Χριστιανισμό, της Δέσποινας Χίντζογλου- Αμασλίδου, Ιατρού-συγγραφέα6
- Γιατί χορεύω, της Δήμητρας Γκιντιδού7
- Αποχαιρετισμός, της Γεωργίας-Γοργώ Αλεξίου, Προέδρου ΕΛΒΕ 8
- Αναφορά στην εξέλιξη του ατόμου, του ζευγαριού και, κυρίως, στον κύκλο ζωής της οικογένειας, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου 10
- Λούστρος: «Ένα επάγγελμα που χάθηκε στην Ελασσόνα», του Βασιλή Ζαρζώνη, φιλόλογου 11
- Τα ψυχολογικά χαρακτηριστικά του παιδιού μέχρι την προεφηβική ηλικία, του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού συγγραφέα 12
- Μαθησιακές Δυσκολίες, της Ευαγγελίας Ράπτου-Στεργιούλα, Δρα του Πανεπιστημίου Αιγαίου 13
- Διγλωσσία: Είδη και μορφές, της Αθηνάς Βαρσάμη, εκπαιδευτικού ..14
- Ο Κλήδονας, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού16
- Θεατρικά σκηνών, της Μελίνας Τριανταφυλλίδου16

11ο τεύχος
Ιούλιος - Αύγουστος -
Σεπτέμβριος 2019

- Αφιέρωμα στον αείμνηστο Κωνσταντίνο Σαχινίδη: Ο Άνθρωπος του Πολιτισμού και της Επιστήμης, της Ελ. Μπλιούμη, εκπαιδευτικούσελ. 2
- Δεν ξεχνώ..., της Αθηνάς Πανταζή, φιλόλογου σελ. 4
- Κύπρος, της Κορίνας Πάντου, φιλόλογου σελ. 4
- Ανάγνωση ενός αναγνώστη, της Κορίνας Πάντου, φιλόλογουσελ. 5
- Παναγία η Υπάρχουσα, της Μένης Καραγιαννίδου, φιλόλογου-ποιήτρια, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε. σελ. 6
- Γιατί το καλοκαίρι... Ελλάδα; της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικούσελ. 6
- Η παραποίηση της ιστορίας, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα εκδότης του περιοδικού "Θεσσαλικό Ημερολόγιο"σελ. 7
- Ο "Μέσα Ιούλης", της Κορίνας Πάντου, φιλόλογουσελ. 7
- Τι είναι και τι σημαίνει η λέξη «Ανακάλημα», του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού συγγραφέα σελ. 8
- Αναφορά στην εξέλιξη του ατόμου, του ζευγαριού και, κυρίως, στον κύκλο ζωής της οικογένειας, του Δρα Ι. Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου σελ. 9
- Η διδασκαλία της Γλώσσας, του Γ. Νιάουστα εκπαιδευτικού, Μεδ στις Επιστήμες της Αγωγής σελ. 10
- Η Παιδαγωγική διάσταση της Λογοτεχνίας, της Ευαγγελίας Ράπτου-Στεργιούλα, Δρα του Πανεπιστημίου Αιγαίου σελ. 11
- Η επιτόπια έρευνα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στον Δήμο Ελασσόνας, του Θωμά Λιόλιου φιλόλογου, εκδότη και επιστημονικού ερευνητή του ΙΑΚΑσελ. 12
- Εμπόδια σε μια ομάδα πολιτισμικής προέλευσης και τρόποι αντιμετώπισης, της Αθηνάς Βαρσάμη, εκπαιδευτικούσελ. 13
- Και ξαφνικά, της Νανάς Στ. Παπαϊωάννου μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.σελ. 14
- Έρωτας καλοκαιρινός, του Μουφτόγλου Λευτέρη συγγραφέα μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.σελ. 14
- Το σονέτο των αγγέλων, του Μουφτόγλου Λευτέρη συγγραφέα μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.σελ. 14
- Ηγούμενος Διονύσιος, του Β. Ζαρζώνη φιλόλογου-συγγραφέασελ. 15
- ΓΙΟΡΤΕΣ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ 2019σελ. 16

12ο τεύχος
Οκτώβριος - Νοέμβριος -
Δεκέμβριος 2019

- Εισαγωγικό σημείωμασελ. 2
- Ανάγνωση ενός αναγνώστη, της Κορίνας Πάντου, φιλόλογουσελ. 3
- Ιστορικά στοιχεία για την Κρανιά και τους γύρω οικισμούς, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα εκδότης του περιοδικού "Θεσσαλικό Ημερολόγιο"σελ. 4
- Ανα-γνωρίζοντας τους Κουπατσιαραίους, της Ευαγγελίας Ράπτου Μεταδιδακτορική Ερευνητρία Πανεπιστήμιο Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.σελ. 5
- Εξέλιξη στον κύκλο ζωής της οικογένειας με παιδιά σχολικής ηλικίας, του Δρα Ι. Σιγάλα, παιδοψυχιάτρουσελ. 6
- Σχολική γλώσσα και μαθητής: Κριτική θεώρηση, του Γ. Νιάουστα εκπαιδευτικού, Μεδ στις Επιστήμες της Αγωγήςσελ. 7
- Γραφή... μια παίζουσα διαδικασία, του Διονύση Λειμονή, εκπαιδευτικού-συγγραφέασελ. 8
- Το φαινόμενο της ελλιπούς φοίτησης, της Αθηνάς Βαρσάμη, εκπαιδευτικού εκπαιδευτικούσελ. 9
- Ο θεσμός της προϊκας, του Σπ. Μπούμπα, εκπαιδευτικού συγγραφέασελ. 10
- «Ριγλό φθινόπωρο», της Αθηνάς Πανταζή, φιλόλογουσελ. 11
- Κάποια παραμονή πρωτοχρονιάς, της Δήμητρας Μπαρδάνη Προέδρου της Ε.ΛΟ.ΣΥ.Λ.καθηγήτρια γαλλικής φιλολογίαςσελ. 12
- «Κράτα βρε γέρο Όλυμπε», του Κώστα Παλάσκασελ. 13
- «Ιστορία και Λαογραφία των Φιλιππίων Γρεβενών»σελ. 13
- Ευάγγελος Αυδίκος, «Οδός Οφθαλμιατρείου»σελ. 14
- «Ψίχουλα στο πάτωμα»σελ. 15
- «Μπαλντούμης Ιωάννης, ο θρυλικός Σαμαριναίος ήρωας του Ελληνοϊταλικού πολέμου 1940 – 41»σελ. 16

Έν Ολύμπω

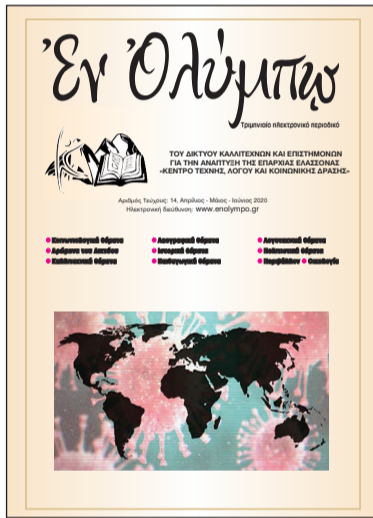
4ος χρόνος έκδοσης

13ο τεύχος
Ιανουάριος - Φεβρουάριος
- Μάρτιος 2020

- Κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Βασιλειόπιτας για το 2020σελ. 2
- Η σημασία της μουσικής καλλιέργειας σε βρέφη και μικρά παιδιά, της Έ. Φαρμάκη, μουσικολόγου-μουσικοπαιδαγωγούσελ. 3
- Ανάγνωση ενός αναγνώστη, της Κορίνας Πάντου, φιλολόγου και ποιήτριας ...σελ. 4
- Ευχή - Αρχή, της Κορίνας Πάντου, φιλολόγου και ποιήτριαςσελ. 4
- Αναφορές για τους αρματολούς της περιοχής Ελασσόνας, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα και εκδότη του περιοδικού "Θεσσαλικό Ημερολόγιο"σελ. 5
- Σαρακατσανίοι, της Ευαγγελίας Ράπτου, Μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας Πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.σελ. 6
- Αντιγραφή ταφικών εθίμων, του Σπύρου Μπούμπα, εκπ/κού και συγγραφέα...σελ. 7
- Διογένης ο κινικός, του Λευτέρη

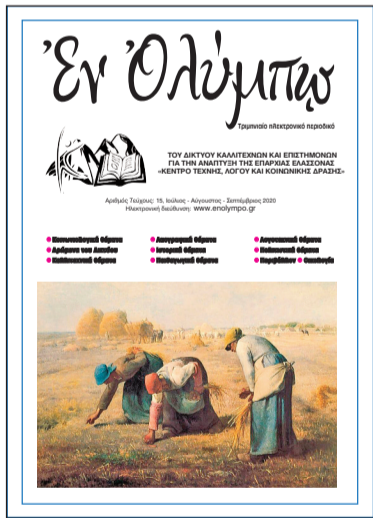
- Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 8
- Η έννοια του μαντιλιού στον ελληνικό χορό, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικούσελ. 9
- Γυναικείος Αθλητισμός στην Αρχαία Ελλάδα, της Γεωργίας Γοργώ-Αλεξίου, Καθηγήτριας Φυσικής Αγωγήςσελ. 10
- Τι έτρωγαν οι Βυζαντινοί, της Δέσποινας Αμασλίδου, γιατρού και μέλος της ΕΛΒΕ...σελ. 12
- Ο κύκλος ζωής του ατόμου και της οικογένειας, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου.....σελ. 14
- Η Συμβολή της οικογένειας στην κοινωνικοποίηση του ατόμου, του Γιώργου Νιάουστα εκπαιδευτικού, Med στις Επιστήμες της Αγωγής.....σελ. 15
- Τουριστικός οδηγός, του Β. Ζαρζώνη, φιλολόγου και συγγραφέασελ. 16

14ο τεύχος
Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2020

- "Πρωταπριλιά", του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕσελ. 2
- "Η Σιωπή των Αξιών", της Κορίνας Πάντου, φιλολόγου,σελ. 2
- "Τα έθιμα του Πάσχα κατά τη βυζαντινή εποχή", της Δέσποινας Χίντζογλου-Αμασλίδου, γιατρού και μέλος της ΕΛΒΕσελ. 3
- "Κεκλεισμένων των θυρών", της Αθηνάς Παπαϊωάννου φιλολόγου, λογοτέχνησελ. 4
- "Ο Κορωνοϊός Z", και "Ο Κορωνοϊός Θ", του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕσελ. 4
- "Αόρατη απειλή", της Ελένης Μπλιούμη - Μπαρά, εκπαιδευτικούσελ. 5
- "Το θανατικό στη Θεσσαλία την περίοδο 1649-1688", του Κώστα Σπανού, συγγραφέα και εκδότη του περιοδικού "Θεσσαλικό Ημερολόγιο" σελ. 5
- "Πρωτομαγιά 2020. Μια αλλιώτικη, βουβή Πρωτομαγιά", της Γεωργίας Γοργώ-Αλεξίου, καθηγήτριας Φυσικής Αγωγήςσελ. 6
- "Ο δικός μου πανσές", της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού και μέλος της ΕΛΒΕ σελ.7

- "Αστέριευτη Πηγή", της Γεωργίας Γοργώ-Αλεξίου, καθηγήτριας Φυσικής Αγωγήςσελ. 8
- "Ελένη", του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕσελ. 9
- "Ο κύκλος ζωής του ατόμου και της οικογένειας", του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρουσελ. 11
- "29 Μαΐου 1453: Η άλωση της Κωνσταντινούπολης", της Ευαγγελίας Ράπτου, Μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας Πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.σελ. 12
- "έν καιρῷ προσήκοντι", της Φωτεινής Φωτιάδου-Κωνσταντίνου, Φιλολόγουσελ. 13
- "Δήμος Ελασσόνας: Γεωγραφία, οικονομία, κοινωνία, πολιτισμός", του Θ. Ν. Λιόλιου,φιλολόγου, εκδότη & επιστημονικού ερευνητή του ΙΑΚΑσελ. 14
- "Διατήρησης διοίκησης (αρχών) νόμων κοινού κείμενο οξυρρύγγειων παπύρων", του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού και συγγραφέα .σελ. 15
- "Τουριστικός Οδηγός Σαρανταπόρου, «Περραιβός», του Βασιλή Ζαρζώνη, φιλολόγου και συγγραφέασελ. 15, 16

15ο τεύχος
Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2020

- "Παναγία", της Ελένης Μπλιούμη - Μπαρά, εκπαιδευτικούσελ. 2
- "Παναγιά μου", της Κορίνας Πάντου, φιλολόγουσελ. 2
- "Δήμος Ελασσόνας: Γεωγραφία, οικονομία, κοινωνία, πολιτισμός", του Θωμά Ν. Λιόλιου, φιλολόγου, εκδότη και επιστημονικού ερευνητή του ΙΑΚΑσελ. 3
- "Η Περραιβία κατά την Τουρκοκρατία- ως το 1912", του Παύλου Λάλου δημοσιογράφου συγγραφέα.....σελ. 4
- "Οι μάσκες του σπηλαίου", της Κορίνας Πάντου, φιλολόγουσελ. 5
- "Οι Χασιώτες", της Ευαγγελίας Ράπτου, Μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας Πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σσελ. 6
- "Υβρις και τιμωρία των Ταραντινών", του Σπύρου Μπούμπα εκ/κού, συγγραφέα.σελ. 7
- "Η Αγία Σοφία μέσα στους αιώνες", της Δέσποινας Χίντζογλου-Αμασλίδου, γιατρού και μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 8
- "Ψυχής απόηχος", του Θ. Γαβριηλίδη.σελ. 9
- "Γυναικείος Αθλητισμός στην Αρχαία

- Ελλάδα", της Γ. Γοργώ-Αλεξίου, καθηγήτριας Φυσικής Αγωγήςσελ. 10
- "Ο κύκλος ζωής του ατόμου και της οικογένειας", του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρουσελ. 12
- "Ερωτας καλοκαιρινός", του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 12
- "Τα Σχολικά εγχειρίδια ως μέσα προβολής προτύπων: Μια κοινωνιολογική οπτική", του Γ. Νιάουστα, εκπ/κούσελ. 13
- "Κλεμμένο Καλοκαίρι", της Αθηνάς Πανταζή φιλολόγουσελ. 13
- "Σχέσεις αρεμάνειας βλάχικης με τις αρχαίες ελληνικές διαλέκτους", του Βασιλή Ζαρζώνη, φιλολόγου και συγγραφέασελ. 14
- "Απομυθοποίησης", του Γιώργου Μόκα, ποιητήσελ. 15
- Παράσταση στο Πύθιο, του Παύλου Λάλου δημοσιογράφου και συγγραφέασελ. 15
- "Τουριστικός Οδηγός Σαρανταπόρου, «Περραιβός», του Βασιλή Ζαρζώνη, φιλολόγου και συγγραφέα.....σελ. 16

16ο τεύχος
Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2020

- Ακόμη ένας χρόνος «Έν Ολύμπω»... της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικούσελ. 2
- Lockdown, της Κ. Πάντου, φιλολόγουσελ. 2
- Περί εμβολίου, του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕ...σελ. 2
- Στοχασμοί περί επιλογής και ελευθερίας, ασφάλειας και ανασφάλειας, της Χρύσας Πιπένη, ψυχολόγουσελ. 3
- Εξ αποστάσεως εκπαίδευση του Επίκουρου (341 π.Χ.-270 π.Χ.) κι η "απόσταση" από το "λάθε βιώσας", της Κ. Πάντου, φιλολόγουσελ. 4
- Η Οικογένεια από τον 19ο στον 21ο αιώνα, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρουσελ. 6
- Ποιο θεωρούνται Έλληνες; του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού και συγγραφέα.σελ. 7
- Άγνωστες πτυχές της απελευθέρωσης της Επαρχίας Ελασσόνας το 1912, του Παύλου Λάλου, δημοσιογράφου και συγγραφέα...σελ. 8
- Μετά τη στάχτη, του Θεοδωρή Γαβριηλίδη, ποιητήσελ. 9
- Δήμος Ελασσόνας: Γεωγραφία, οικονομία, κοινωνία, πολιτισμός, του Θωμά Ν. Λιόλιου, φιλόλου, εκδότη και επιστημονικού ερευνητή του ΙΑΚΑσελ. 10

- Κορωνοϊός Β' (Κάλαντα), του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγ. και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕ.σελ. 10
- Ο Κέρβερος, του Βασιλή Ζαρζώνη, φιλολόγου και συγγραφέασελ. 11
- Η βρύση της Παναγίας στην Τσαριτσάνη, του Θανάση Νούσια, Τεχνολόγου Συστημάτων Παραγωγής και Αστυνομικούσελ. 12
- Οι αφιερωτές του Λιβαδίου και της Δολχής στην πρόθεση 84 της Μονής του Σπαρμού (1633-1674), του Κώστα Σπανού, συγγραφέα, εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο».....σελ. 13
- Η Μονή της Χώρας, της Δ. Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού και μέλος της ΕΛΒΕσελ. 14
- Λίγο ακόμα..., του Μιχάλη Παπαστύλου, εκπαιδευτικού.....σελ. 14
- «Μοιρολόι της φάκας», Χριστούγεννα 2020, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικούσελ. 15
- «Τα Λουκατάρια ή Ρογκαστάρια», του Γιώργου Νακούλα, φιλολόγουσελ. 15
- Χριστούγεννα πρωτούγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου!, της Ευαγγελίας Ράπτου, Μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας με Πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σσελ. 16

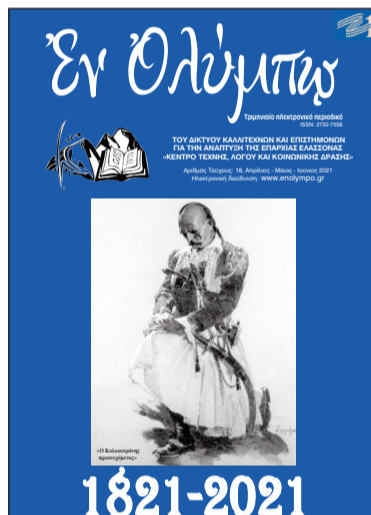
Έν Όλυμπε

5ος χρόνος έκδοσης

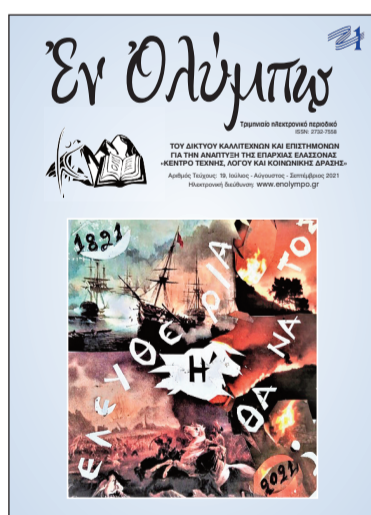
17ο τεύχος
Ιανουάριος - Φεβρουάριος
- Μάρτιος 2021

- Στα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 2
- ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ: Η καθήλωση του «μύθου» της Επανάστασης και το τέλος των πρωτεργατών της Εταιρείας, της Κ. Πάντου, φιλόλογου.....σελ. 3
- Χρώματα που αγγίζουν την ελληνική περφόρμιντ «Οραίοι ως Έλληνες», του Θ. Νούσια, τεχνολόγου συστημάτων παρ., αστυνομικού.....σελ. 6
- 1821: «Κλέφτες και αρματολοί» του Ανδρέα Γκανάτσιου, εκπαιδευτικού Αγγλικών- Master Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης.....σελ. 7
- Αναφορές για τους αρματολούς της περιοχής Ελασσόνας στο κατάστιχο 216 της Ολυμπιάδας (1796-1819), του Κ. Σπανού, συγγραφέα, εκδότη του περ. «Θεσσαλικό Ημερολόγιο».....σελ. 8
- Το αρματολίκι του Ολύμπου: Οι Τσαρραίοι (Τζαραίοι), του Γ. Νακούλα φιλόλογου, ιστορικού.....σελ. 10
- «Ο αγωνιστής την ελευθερία ή την κερδίζει μαχόμενος ή την καθαγιάζει πεθαίνοντας», του Θωμά Ν. Λιόλιου, φιλόλογου, εκδότη και επιστημονικού ερευνητή του ΙΑΚΑ.....σελ. 11
- Γεωργάκης Ολύμπιος, της Κορίνας Πάντου, φιλόλογου.....σελ. 11
- Το βιβλίο του Γρηγορίου Βέλου: «Το άδοξο τέλος της οικογένειας του Γεωργάκη Ολύμπιου» του Βασιλέ Ζαρζώνη, Φιλολόγου.....σελ. 12
- Λαζαίοι, οι ασταί του Ολύμπου, του Γιάννη Δαρή, θεολόγου, αστυνομικού.....σελ. 13
- Ελευθέριος Βλαχάβας (Παπαθύμιος), του Σπ. Μπούμπα, εκπαιδευτικού, συγγραφέα.....σελ. 14
- Ο Άνθιμος Γαζής και η συμβολή του στην επανάσταση στην Θεσσαλία, του Γ. Μπαλή, αστυνομικού Ε.Α., συγγραφέα, ερευνητή.....σελ. 15
- Η επανάσταση Ολύμπου-Περίας, Φεβρουάριος του 1822, Άγνωστες πτυχές του αργοπορημένου Αγώνα, του Π. Λάλου, συντ.δημ.σ., συγγραφέα.....σελ. 17
- Οι γυναίκες στον απελευθερωτικό αγώνα του 1821, της Ελ. Μπλιούμη, εκπαιδευτικού.....σελ. 18
- Στον τόπο του '21, της Κ. Πάντου, φιλόλογου.....σελ. 19
- Η μάχη του Σέκκου στη δημοτική ποίηση.....σελ. 19
- Πώς η ποίηση εξέφρασε τον Ελληνικό Αγώνα κατά του οθωμανικού ζυγού! της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδασκατορικής Ερευνητριάς του πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.....σελ. 20
- «Το κλέφτικο τραγούδι», της Λαμπρινής Διαμάντη, εκπαιδευτικού.....σελ. 21
- Κλέφτικα Δημοτικά Τραγούδια.....σελ. 22
- Το έθιμο της Βασλόπιτας, της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδασκατορικής ερευνητριάς του πανεπιστημίου Αιγαίου Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ.....σελ. 23

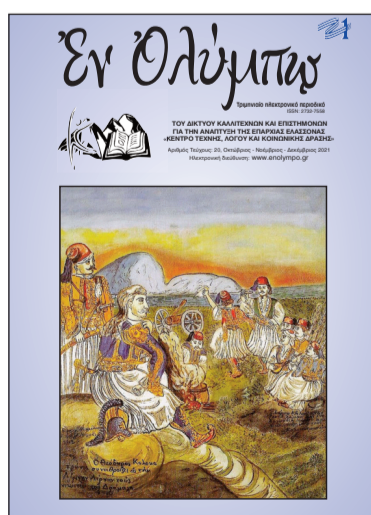
18ο τεύχος
Απρίλιος - Μάιος -
Ιούνιος 2021

- Πρωταπριλιά, του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 2
- Πάσχα στην Ελασσόνα. Παρόν και μνήμες, του Γιάννη Δαρή, θεολόγου, αστυνομικού.....σελ. 3
- Πασχαλικά τραγούδια του Βλαχογιαννίου, του Γεωργίου Νακούλα φιλόλογου, ιστορικού.....σελ. 5
- Γιορτή της μητέρας, του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 5
- Πόλεις της Περραιβίας, του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού, συγγραφέα.....σελ. 6
- Η παντοτινά κοιμημένη, του Ευάγγελου Τσακνίκη, Πολιτισμολόγου Msc πολιτική υγεία, ΜΑ δημιουργική Γραφή.....σελ. 7
- Χριστόφορος Περραιβός, του Δημήτρη Ντάλλα εκπαιδευτικού.....σελ. 7
- Ο καπετάν Ζήδρος, του Βασιλέ Ζαρζώνη, φιλόλογου-συγγραφέα.....σελ. 8
- 1821-1904: Οι επαναστάσεις στον Όλυμπο μέχρι και την αρχή του Μακεδονικού αγώνα, του Θωμά Ν. Λιόλιου, Φιλολόγου Προέδρου του Α.Ε.Μ.Α.....σελ. 9
- Το κάψιμο των φούρνων στην Καρύδα το 1822 και τα Καστά μεταξύ Τζαχελιάων και Τούρκων, του Παύλου Λάλου, δημοσιογράφου συγγραφέα.....σελ. 10
- Η Κρανέα Ελασσόνας (Ξηροκρανά) δωρεά ως τιμήριο στην οικογένεια του Αρματολού Χαρίσιου Μεγάλη στην προεπαναστατική περίοδο του Ν. Γκουτούρα εκπαιδευτικού.....σελ. 11
- Πρόσληψη δασκάλων και παιδονόμου στα εκπαιδευτήρια της Τσαριτσάνης (1884-1885), της Μαρίας Π. Βοβούση, φιλόλογου Msc.....σελ. 12
- Τους μαθαίνω να σκέπτονται, του Γιώργου Μπασιδράβα, συνταξιούχου δάσκαλου.....σελ. 13
- Η δύναμη της αμφιβολίας, του Γιώργου Μπασιδράβα, συνταξιούχου δάσκαλου συγγραφέα.....σελ. 13
- Κερδισμένη... 4/4/2021, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου γιαντρου μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 13
- Η αστικοποίηση της κοινωνίας και η πυρηνική οικογένεια, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου.....σελ. 14
- Η σκόνη της Σαχάρας. Είναι γνωστή στη Θεσσαλία από το 1623, του Κώστα Σπανού συγγραφέα εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο».....σελ. 15
- Από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού.....σελ. 16
- Θούριος 2021, της Κορίνας Πάντου, φιλόλογου.....σελ. 16

19ο τεύχος
Ιούλιος - Αύγουστος -
Σεπτέμβριος 2021

- Πύρινη πολιορκία, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού.....σελ. 1
- 24η Ιουλίου 1974: Η αποκατάσταση της Δημοκρατίας, του Στ. Σαχινίδη Οικονομολόγου.....σελ. 2
- Η Κοίμηση της Θεομήτορος ως υπόσχεση σωτηρίας, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού.....σελ. 3
- Αχ, Παναγιά! της Κορίνας Πάντου, φιλόλογου.....σελ. 3
- Πόλεις της Περραιβίας, του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού, συγγραφέα.....σελ. 4
- ΠΕΡΡΑΙΒΙΑ: Σύντομη ιστορική ανασκόπηση, του Θωμά Ν. Λιόλιου, Φιλολόγου Προέδρου του Α.Ε.Μ.Α.....σελ. 5
- Ο Αρχιμανδρίτης Αρσένιος Περραιβός, ηγούμενος της Ολυμπιάδας και συναγωνιστής του Αλέξανδρου Υψηλάντη το 1821, του Παύλου Λάλου, δημοσιογράφου συγγραφέα.....σελ. 6
- Βουνά και ποτάμια της επαρχίας Ελασσόνας, της Μαρίας Π. Βοβούση, φιλόλογου Msc.....σελ. 7
- Νικοτσάρας, του Θανάση Δαρδούμπα.....σελ. 8
- Διαρκής επανάσταση στη Θεσσαλία πριν το '21, της Κορίνας Πάντου, φιλόλογου.....σελ. 9
- Ένα ιστορικό κάδρο μιας σκοτεινής περιόδου. (Τσαριτσανιώτισσες του 1792 μ.χ.), του Θ. Νούσια, τεχν. συστ. παραγ., αστυνομικού.....σελ. 10
- ήρεμη δύναμη η εικόνα σου αγρικώνας, του Γιώργου Μόκα.....σελ. 10
- Ονοματολογία δασκάλων στη Σχολή Τσαριτσάνης πριν και μετά την επανάσταση του 1821..., του Βασιλέ Ζαρζώνη, φιλόλογου-συγγραφέα.....σελ. 11
- Άραβες ή Άβαρας αντιμετώπισε ο Άγιος Νικόλαος εν Βουναίοις; (νέα θεώρηση των πολεμικών γεγονότων), του Κώστα Σπανού συγγραφέα εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο».....σελ. 12
- Το τριαντάφυλλο των Μπιοτσαράων: Κατερίνα-Ρόζα Μπότσαρη, του Γιάννη Δαρή, θεολόγου, αστυνομικού.....σελ. 13
- Η Σμύρνη μάνα καίγεται. 14η Σεπτεμβρίου: ημέρα εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό κράτος, της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδασκατορικής Ερευνητριάς του πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.....σελ. 14
- Προστοιμάζοντας τα παιδιά μας για το μέλλον, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου.....σελ. 15
- Μετασχηματίζουσα Μάθηση, της Αθηνάς Βαρσάμη, εκπαιδευτικού.....σελ. 16
- Φωτιές Σκλαβιάς, της Κορίνας Πάντου φιλόλογου.....σελ. 16

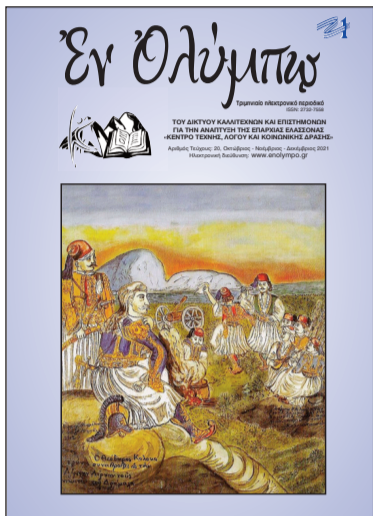
20ο τεύχος
Οκτώβριος - Νοέμβριος -
Δεκέμβριος 2021

- Εισαγωγή, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού.....σελ. 3
- Σπαρτιάτισσες... και Σπαρτιάτες του 1821, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου.....σελ. 4
- Η Σμύρνη μάνα καίγεται, της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδασκατορικής Ερευνητριάς του πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.....σελ. 5
- Η επέτειος της 8ης Οκτωβρίου 1912, της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδασκατορικής Ερευνητριάς του πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.....σελ. 6
- Η ναυμαχία του Ναυαρίνου (8/20*1 Οκτωβρίου 1827), της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιαντρου, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 8
- Ελληνικά βουνά, του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα, ποιητή μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 9
- 17η Νοέμβριος 1973, της Λ. Διαμάντη, εκπαιδευτικού.....σελ. 10
- Τα ψηλά δένδρα, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου.....σελ. 11
- Πόλεις της Περραιβίας, του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού, συγγραφέα.....σελ. 12
- Περραιβία: Σύντομη ιστορική ανασκόπηση, του Θωμά Ν. Λιόλιου, φιλόλογου, προέδρου του Α.Ε.Μ.Α.....σελ. 13
- Άραβες ή Άβαρας αντιμετώπισε ο Άγιος Νικόλαος ο εν Βουναίοις; (νέα θεώρηση των πολεμικών γεγονότων), του Κώστα Σπανού, συγγραφέα εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο».....σελ. 14
- Θεόφιλος Κεφαλάς-Χατζημαχίλ (Ο Θεόφιλος), της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού.....σελ. 15
- Η Αναδυόμενη Φρόνη - Κινδία Αφροδίτη, της Γεωργίας Γοργώ-Αλεξίου, καθηγήτριας Φυσικής Αγωγής, προέδρου της ΕΛΒΕ.....σελ. 17
- Αρχή της Ινδίκτου, του Γιώργου Σαράτη, γυμναστή, συγγραφέα και ραδιοφωνικού παραγωγού.....σελ. 18
- Ληπτημένη μουσική, της Θεοδώρας Τσακνιρίδη, μαθηματικού.....σελ. 18
- Προστοιμάζοντας τα παιδιά μας για το μέλλον, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου.....σελ. 19
- Τα γυμναστικά της γιαγιάς Γούλινας της Αζώρου, του Βασιλέ Ζαρζώνη, φιλόλογου, συγγραφέα.....σελ. 21
- Χωρίς κάλαντα, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιαντρου, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 22
- Χριστούγεννα «στον πάγο», της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου.....σελ. 22
- Χριστουγεννιάτικο καρνάτι, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού.....σελ. 22
- Δύο Χριστουγεννιάτικα έθιμα της Δολχίης: «Ο Κόλιντρας» και «Τα Μπαμπαλιούρια», του Θωμά Ν. Λιόλιου, Φιλολόγου, Προέδρου του Α.Ε.Μ.Α.....σελ. 23
- Στα φανάρια, της Ευδοκίας Ποιμενίδου-Χατζηδημητρίου, συνταξιούχου εκπαιδευτικού.....σελ. 24
- Όταν η λύπη τρώει στο τραπέζι μου... η χαρά περιμένει στην πόρτα μου», της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιαντρου, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 25
- Το σπίτι μου το πατρικό, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιαντρου, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 25

Έν Ολύμπω

5ος χρόνος έκδοσης

Ειδική έκδοση για τα 200 χρόνια από την Επανάσταση, 20ο τεύχος, Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2021

- Εισαγωγή, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικούσελ. 3
- Σπαρτιάτισσες... και Σπαρτιάτες του 1821, α4
- Η Σμύρνη μάνα καίγεται, της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας του πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σσελ. 5
- Η επέτειος της 6ης Οκτωβρίου 1912, της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας του πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σσελ. 6
- Η ναυμαχία του Ναυαρίνου (8/20*1 Οκτωβρίου 1827), της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Εσελ. 8
- Ελληνικά βουνά, του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα, ποιητή μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 9
- 17η Νοέμβρη 1973, της Λαμπρινής Διαμάντη, εκπαιδευτικούσελ. 10
- Τα ψηλά δένδρα, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογουσελ. 11
- Πόλεις της Περραιβίας, του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού, συγγραφέασελ. 12
- Περραιβία: Σύντομη ιστορική ανασκόπηση, του Θωμά Ν. Λιόλιου, φιλόλογου, προέδρου του Α.Ε.Μ.Α.....σελ. 13
- Άραβες ή Άβαρας αντιμετώπισε ο Άγιος Νικόλαος ο εν Βουναίοις; (νέα θεώρηση των πολεμικών γεγονότων), του Κώστα Σπανού, συγγραφέα εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο»σελ. 14
- Θεόφιλος Κεφαλάς-Χατζημιχαήλ (Ο Θεόφιλος), της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικούσελ. 15
- Η Αναδυομένη Φρύνη – Κνιδία Αφροδίτη, της Γεωργίας Γοργώ-Αλεξίου, καθηγήτριας Φυσικής Αγωγής, προέδρου της ΕΛΒΕσελ. 17
- Αρχή της Ινδίκτου, του Γιώργου Σαράτση, γυμναστή, συγγραφέα και ραδιοφωνικού παραγωγούσελ. 18
- Λυπημένη μουσική, της Θεοδώρας Τσακίριδη, μαθηματικόσελ. 18
- Προετοιμάζοντας τα παιδιά μας για το μέλλον, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου.....σελ. 19
- Τα γιατροσόφια της γιαγιάς Γούλαινας της Αζώρου, του Βασίλη Ζαρζώνη, φιλόλογου, συγγραφέασελ. 21
- Χωρίς κάλαντα, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Εσελ. 22
- Χριστούγεννα «στον πάγο», της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογουσελ. 22
- Χριστουγεννιάτικο καράβι, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικούσελ. 22
- Δύο Χριστουγεννιάτικα έθιμα της Δολίχης: «Ο Κόλιντρας» και «Τα Μπαμπαλιούρια», του Θωμά Ν. Λιόλιου, Φιλόλογου, Προέδρου του Α.Ε.Μ.Α.σελ. 23
- Στα φανάρια, της Ευδοκίας Ποιμενίδου-Χατζηδημητρίου, συνταξιούχου εκπαιδευτικού.....σελ. 24
- Όταν η λύπη τρώει στο τραπέζι μου... η χαρά περιμένει στην πόρτα μου», της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Εσελ. 25
- Το σπίτι μου το πατρικό, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Εσελ. 25

Β' ΜΕΡΟΣ

- 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικούσελ. 26
- Λεύκωμα, «Του Ολύμπου το '21 - 200 χρόνια μετά».....σελ. 27
- Αγωνιστές στην περιοχή της Θεσσαλίας και του Ολύμπου πριν, κατά την επανάσταση του 1821 και μέχρι να απελευθερωθεί όλη η Ελλάδα, του Γκουντούρα Νικολάου, συνταξιούχου εκπαιδευτικούσελ. 66
- Μια συμπλοκή Αλβανών και κλεφταρματωλών το 1745, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο»σελ. 94
- Οι Ήρωες της Ελασσόνας στην Εθνική Παλιγγενεσία, του Γιώργου Σαράτση, γυμναστή, συγγραφέα και ραδιοφωνικού παραγωγού.....σελ. 95
- Ο χορός των αγαλμάτων, Μαρία Παπακωνσταντίνου, γιατρούσελ. 96
- Νίκος Τσάρας (Νικοτσάρας), του Ιωάννη Δαρή, Θεολόγου - Αστυνομικούσελ. 97
- Γεωργάκης Ολύμπιος: «Ο αγωνιστής την ελευθερία ή την κερδίζει μαχόμενος ή την καθαγιάζει πεθαίνοντας», του Ιωάννη Δαρή, Θεολόγου - Αστυνομικούσελ. 99
- Γεωργάκης Ολύμπιος, του Θωμά Ν. Λιόλιου, φιλόλογου Προέδρου του Α.Ε.Μ.Ασελ. 108
- Γεωργάκης Ολύμπιος "Ο σταυραετός του Ολύμπου", του Τζημάλα Ξενοφώντα, μαθητήσελ. 113
- Χριστόφορος Περραιβός, του Δημήτρη Ντάλλασελ. 119
- Στον Χριστόφορο Περραιβό, του Γιώργου Σαράτση, γυμναστή, συγγραφέα και ραδιοφωνικό παραγωγόσελ. 119
- Β' ΙΩΣΗΦ ΡΩΓΩΝ: «Από το χέρι που οδηγεί την πίστη», του Θανάση Νούσια, τεχνολόγου συστημάτων παραγωγής, αστυνομικού.....σελ. 120
- Στον Όλυμπο, του Γιώργου Σαράτση, γυμναστή, συγγραφέα και ραδιοφωνικού παραγωγού.....σελ. 121
- Η κηδεία του Μάρκου Μπότσαρη, του Γ. Σαράτση, γυμναστή, συγγραφέα και ραδιοφωνικού παραγωγού.....σελ. 121
- Έκθεση ζωγραφικής των μαθητών των Δημοτικών Σχολείων Ελασσόνας.....σελ. 122

Γ' ΜΕΡΟΣ

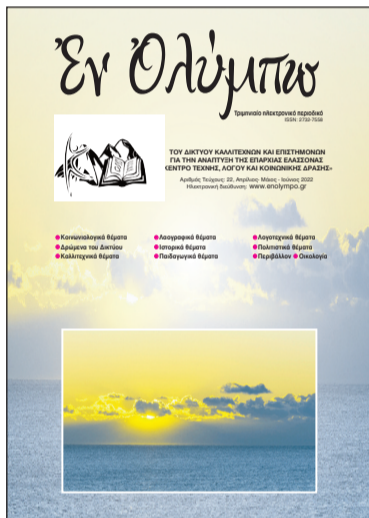
- Πρόγραμμα εκδήλωσης.....σελ. 129
- Επimνημόσυνο χαιρετισμός στον Κώστα Γ. Σαχινίδη, Ελένη Μπλιούμη, εκπαιδευτικός Πρόεδρος του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόναςσελ. 131
- Επimνημόσυνο χαιρετισμός στον Κώστα Γ. Σαχινίδη, Θωμάς Ν. Λιόλιος, Φιλόλογος, Πρόεδρος του Α.Ε.Μ.Α. ..σελ. 132
- Επimνημόσυνο χαιρετισμός στον Κώστα Γ. Σαχινίδη, Αυδίκος Ευάγγελος, τέως Καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας του Τμήματος Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίαςσελ. 133
- Επimνημόσυνο χαιρετισμός στον Κώστα Γ. Σαχινίδη, Κωνίνοσ Γκιζιάκης, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Πειραιά σελ. 134
- Επimνημόσυνο χαιρετισμός στον Κώστα Γ. Σαχινίδη, Μηνάς Αλ. Αλεξιάδης, Ομότιμος Καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Επίτιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου.....σελ. 136
- Επimνημόσυνο χαιρετισμός στον Κώστα Γ. Σαχινίδη, Γεώργιος Αικατερινίδης, Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, επίτιμος Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Κρήτης & τέως Διευθυντής ερευνών στο Κέντρο Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών σελ. 137
- Επimνημόσυνο χαιρετισμός στον Κώστα Γ. Σαχινίδη, Σιγάλας Ιωάννης, Παιδοψυχίατρος, Ψυχοθεραπευτήςσελ. 138
- Επimνημόσυνο χαιρετισμός στον Κώστα Γ. Σαχινίδη, Σταύρος Σαχινίδης, Οικονομολόγοςσελ. 139

Έν Θλύμπτω

6ος χρόνος έκδοσης

21ο τεύχος
Ιανουάριος - Φεβρουάριος
- Μάρτιος 2022

22ο τεύχος
Απρίλιος - Μάρτιος
- Ιούνιος 2022

23ο τεύχος
Ιούλιος - Αύγουστος
- Σεπτέμβριος 2022

24ο τεύχος
Οκτώβριος - Νοέμβριος
- Δεκέμβριος 2022

- Καλωσήρθες 2022σελ. 1
- Το έθιμο της δημοπρασίας των εικόνων, του Σταύρου Σαχινίδη, Οικονομολόγου.....σελ. 2
- Παγκόσμια Ημέρα Γλώσσας, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημιουργικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφής.....σελ. 3
- Δασκάλες πρωτοπόρες στην περιοχή Ελασσόνας (1885-1902), του Παύλου Λάλου, δημοσιογράφου, συγγραφέασελ. 4
- Λαός ελέφαντας, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου φιλόλογουσελ. 4
- Η Κυριακή της συχώρησης στην Κρανιά, του Χρήστου Γκουνέλα, Θεολόγου.....σελ. 5
- Το τίμημα, Μαρία Παπακωνσταντίνουσελ. 5
- Η ομιλία του Γ. Χουρμούζαδη στη Δολίχη για την αρχαία Περαία (2009), του Ευάγγελου Β. Τσακνίκη Πολιτισμολόγου MSc πολιτικής υγείας MA Δημιουργικής Γραφήςσελ. 6
- Η Όρθη-Κορσέα (Τσαρτισάνη) έως τον 1ο μ.χ. αι., του Σπ. Μπούμπα, εκπ/κού, συγγραφέα.....σελ. 8
- «Οι Δώδεκα Φιλόσοφοι» Μια σύνθεση μοναδικής μορφιάς, αλλά και σπανιότητας, του Θανάση Νούσια, τεχνολόγου συστημάτων παραγωγής, αστυνομικούσελ. 9
- Ο «γκρινιάρης» άγιος, του Γιάννη Δαρή, θεολόγου, αστυνομικού.....σελ. 11
- Το χρονικό του 20ου αιώνα, της Δέσποινας Χίντζογλου-Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 12
- Παγκόσμια ημέρα της γυναίκας, της Λαμπρινής Διαμάντη, εκπαιδευτικούσελ. 13
- Τόπος και κλεφταρματολισμός στο δημοτικό τραγούδι, του Ευάγγελου Αυδίκου, συν/χου καθηγητή Λαογραφίας στο Παν/μο Θεσσαλίας, συγγραφέα.....σελ. 14
- «Κοιμάται η Καπετανίτσα, κοιμάται η καμήνη», της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας του Πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ σελ. 16
- Αρμονική και δυσαρμονική επικοινωνία, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρουσελ. 18
- Το βιβλίο της Χρύσας Μαστοροδήμου: ΤΑ ΤΕΜΑΧΙΑ, του Βασιλή Ζαρζώνη, φιλόλογου, συγγραφέα.....σελ. 19
- Το περπωμένο της ρομιοσύνης είναι η διασπορά της, της Αγλαίας Μπλιούμη, Επίκουρης Καθηγήτριας στο τμήμα Γερμανικής Φιλολογίας του ΕΚΠΑσελ. 20

- Πρωταπριλιά, του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕ.....σελ. 1
- Το τουρκικό Τελωνείο της Ελασσόνας, όταν χιζόταν... σήμερα Μουσικακός χώρος, του Παύλου Λάλου συνταξιούχου δημοσιογράφου συγγραφέα.....σελ. 2
- Η Τσαρτισάνη κατά και μετά την τουρκοκρατία, του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού, συγγραφέα...σελ. 3
- ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ... ΑΚΡΑΤΗΤΗ, της Κορίνας Πάντου, φιλόλογουσελ. 4
- Το καύχημα των Αιτωλών... στη Συκέα και στη Βερδικούσια, του Ιωάννη Δαρή, θεολόγου αστυνομικού.....σελ. 5
- «ΦΟΙΝΙΚΩ: ΕΝΑ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΒΑΦΤΙΣΤΙΚΟ, του Κώστα Σπανού συγγραφέα εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο».....σελ. 6
- Το σπίτι μου το πατρικό, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου γιατρού μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 6
- «Κοιμάται η Καπετανίτσα, κοιμάται η καμήνη», της Δρ Ευαγγελίας Ράπτου, Μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας, Πανεπιστήμιο Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.....σελ. 7
- Τόπος και κλεφταρματολισμός στο δημοτικό τραγούδι, του Ευάγγελου Αυδίκου, συνταξιούχου καθηγητή Λαογραφίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας-συγγραφέασελ. 8
- Ο Μακεδονικός αγώνας, αγώνα, του Θωμά Ν. Λιόλιου, φιλόλογου προέδρου του Α.Ε.Μ.Ασελ. 10
- Η αύξηση των καυσιμών, του Λευτέρη Μουφτόγλου, συγγραφέα και ποιητή, μέλος της ΕΛΒΕσελ. 11
- Πόλεμοι για τα ορυκτά καύσιμα και Υδρογόνο για την ειρήνη, του Λάμπου Κώστα, Δρ. της Σχολής Οικονομικών Επιστημών του Freie, Universitaet Berlin.....σελ. 12
- Παιδί και διαδίκτυο, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημιουργικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 13
- Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΗΓΑΔΙΟΥ, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογουσελ. 14
- Στο Σταυρό, του Αριστέδη Δασκαλάκησελ. 15
- Τα πρώτα κεράσια, της Ποιμενίδου Ευδοκία, συνταξιούχου νηπιαγωγού και συγγραφέασελ. 16
- Η κατοικία τα βυζαντινά χρόνια, της Δέσποινας Χίντζογλου-Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 17
- Παρουσίαση Βιβλίου «Οι Βλάχοι της περιοχής Άργους Ορεστικού»σελ. 19
- «Η περιοχή της Ελασσόνας (Περαία) κατά την Τουρκοκρατία 1423 - 1912», του Βασιλή Ζαρζώνη, φιλόλογου και συγγραφέα.....σελ. 20
- Γιορτές Λόγου και Τέχνης 2022σελ. 21, 22
- Βιογραφικάσελ. 23

- Το καρύδι από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, στην περιοχή του Ολύμπου, του Αντώνη Λιάνου, δημοσιογράφουσελ. 1
- Ολοκλήρωση του προγράμματος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, του Θωμά Ν. Λιόλιου, φιλόλογου, προέδρου του Α.Ε.Μ.Α.....σελ. 2
- Κέντρο Πολιτισμικής-Λαογραφικής Πληροφόρησης (Κ.Π.Λ.Π.) αποτελεί το Α.Ε.Μ.Α., του Σταύρου Σαχινίδη, Οικονομολόγου.....σελ. 3
- Η κατάσταση της Ελασσόνας κατά το 1913 (υποδομές και καταστήματα), του Παύλου Λάλου, συνταξιούχου δημοσιογράφου, συγγραφέασελ. 4
- 5/8/1923- Λήσταρχος Θωμάς Γκαντάρας, η ιστορική αλήθεια για τον θάνατό του, του Γιώργου Μπαλή, αστυνομικού Ε.Α., συγγραφέα ερευνητήσελ. 4
- Ηλεκτροφωτισμός Τσαρτισάνης. Η βιομηχανική ιστορία του τόπου δεκαετία του '30, του Θανάση Νούσια, τεχνολόγου συστημάτων παραγωγής, αστυνομικούσελ. 5
- Η Τσαρτισάνη το 1570, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα, εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο».....σελ. 6
- Ο ηγούμενος της Μονής Αναλήψεως του Σωτήρος Συκέας και εμιμχωιτής των ελεύθερων πολιορκημένων, επίσκοπος Ρωγών και Κοζύλης, Ιωσήφ, του Ιωάννη Δαρή, θεολόγου, αστυνομικούσελ. 7
- Τόπος και κλεφταρματολισμός στο δημοτικό τραγούδι, του Ευάγγελου Αυδίκου, συνταξιούχου καθηγητή Λαογραφίας στο Παν/μο Θεσσαλίας, συγγραφέα...σελ. 9
- Η μοναδική καθαφική οπτική του ταξιδιού της ζωής, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογουσελ. 10
- Ο έρωτας στον Ερωτόκριτο, της Δρ Ευαγγελίας Ράπτου, Μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας, Πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.....σελ. 11
- Ανθολογία Κρανώτικης Ποίησης Φιλόλογικη Μνημόσυνο στον Τάκη Γάυρο», της Αγλαίας Μπλιούμη, Επίκουρη Καθηγήτρια στο τμήμα Γερμανικής Φιλολογίας του ΕΚΠΑ.....σελ. 13
- Εμπιστοσύνη και παιδί, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημιουργικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 14
- Εφηβεία και οικογένεια - Εφηβεία και ομάδα, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρουσελ. 15
- «Τη Υπερμάχου στρατηγώ τα νικητήρια», της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 16
- Η δική μου θάλασσα, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, για-τρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 16
- «Να βρω ξανά το νήμα στο νήμα του άκρη...» του Χρήστου Γκουνέλα, θεολόγου, μουσικούσελ. 17
- Για την ποιητική συλλογή του κ. Αθανασίου μιλά ο κ. Βασιλή Ζαρζώνης, φιλόλογος, συγγραφέας.....σελ. 18
- Ο κ. Βασιλή Ζαρζώνης μιλά για την ποιητική συλλογή του κ. Π. Τάξου, του Βασιλή Ζαρζώνη, φιλόλογου, συγγραφέα.....σελ. 19
- Το Δι.Κ.Ε.Ελ, παρουσίασε το συγγραφικό-ιστορικό έργο του εκπαιδευτικού και συγγραφέα Σπύρου Μπούμπα. Το έργο του κ. Σπύρου Μπούμπα, αναλύθηκε και παρουσιάστηκε από τον εκπαιδευτικό και συγγραφέα Β. Ζαρζώνησελ. 20

- «Χριστός γεννάται σήμερα», της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 3
- «Οι πολιτιστικοί θεσμοί ως πόλος έλξης του τουρισμού», του Σταύρου Σαχινίδη, Οικονομολόγουσελ. 4
- «Ο βασιλιάς ου γαρ εική την μάχαιραν φορεί», του Ιωάννη Δαρή, θεολόγου, αστυνομικούσελ. 5
- Τα βαφτιστικά λάκωβος και Ιωακείμ στη Θεσσαλία (1520-19ος αι.), του Κώστα Σπανού, συγγραφέα, εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο».....σελ. 6
- Τόπος και κλεφταρματολισμός στο δημοτικό τραγούδι, του Ευάγγελου Αυδίκου, συνταξιούχου καθηγητή Λαογραφίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, συγγραφέασελ. 7
- Ο έρωτας στον Ερωτόκριτο, της Δρ Ευαγγελίας Ράπτου, Μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας, Πανεπιστημίου Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σσελ. 8
- Η παγκοσμιοποίηση της μοναξιάς, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, ποιήτριας, θεατρικής συγγραφέωςσελ. 10
- Το παλιό σεντόνι, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 10
- Παγκοσμιοποίηση και απώλεια προσανατολισμού, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 11
- Είμαστε, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, ποιήτριας, θεατρικής συγγραφέωςσελ. 11
- Εφηβεία και οικογένεια - Εφηβεία και ομάδα, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρουσελ. 12
- Το χωριό μου, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημιουργικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφής.....σελ. 13
- Μια φωτογραφία για τον χειμώνα, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 13
- Το βιβλίο «Ο άγνωστος Βάρναλης» του Ηρακλή Κακαβάνη από τη Γαλιανόβρυση, του Παύλου Λάλου, συνταξιούχου δημοσιογράφου, συγγραφέα...σελ. 14
- Στην πραγματικότητα, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, ποιήτριας, θεατρικής συγγραφέως.....σελ. 14
- Ο Βασιλή Ζαρζώνης μιλά για τον στρατηγό Δημήτρη Θεοδωράκησελ. 15
- Η Ελένη Μπλιούμη για την ποιητική συλλογή του Γιώργου Σαρράσησελ. 17
- Η Ελένη Μπλιούμη για το μυθιστόρημα της Εύας Μαζοκοπάκη.....σελ. 18
- Οι «Θεατροδότες»...επί σκηνής.....σελ. 19
- Αφίσα της θεατρικής ομάδας Ελασσόνας "Θεατροδότες".....σελ. 20

Έν Όλυμπε

7ος χρόνος έκδοσης

250 τεύχος
Ιανουάριος - Φεβρουάριος
- Μάρτιος 2023

- Η άνοιξη αρνήθηκε να έρθει, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 1
- Ο αρχαιολόγος Απόστολος Σ. Αρβανιτόπουλος και οι αρχαιότερες της Επαρχίας Ελασσόνας, του Παύλου Λάλου συνταξιούχου δημοσιογράφου, συγγραφέασελ. 2
- Η Ελληνική γλώσσα στους αιώνες, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Εσελ. 3
- Η Θεσσαλία από τον 11ο έως τον 15ο αιώνα, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα, εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο»σελ. 4
- Ολυμπος, το βουνό των Θεών που κατακτήθηκε μόλις το 1913, του Γιώργου Μπαλή, αστυνομικός α.ε. & συγγραφέαςσελ. 5
- Κυρά και δούλα (Ψυχογραφήματα 2012), της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Εσελ. 6
- Πράσινοι/ες άνθρωποι και θεοί/ές, πράσινοι γιορτές, έθιμα και τελετουργίες, της Δρ Ευαγγελία Ράπτου, Μεταδιδακτορικής Ερευνήτριας, Πανεπιστήμιο Αιγαίου Τ. Ε.Π.Α.Ε.Σ.....σελ. 7

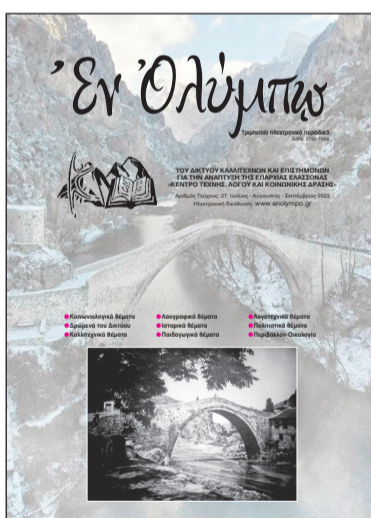
- Μια υπόσχεση, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.σελ. 9
- Ο πιστός Ορθόδοξος χριστιανός, Ρήγας ο Θετταλός, του Ιωάννη Δαρή, θεολόγου, αστυνομικούσελ. 10
- Το εσωτερικό παιδί, του Νίκου Γκουντούρα, συνταξιούχου εκπαιδευτικού, συγγραφέα.σελ. 11
- Γιατί τα παιδιά δεν αγαπούν το σχολείο, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 13
- Εφηβεία και οικογένεια - Εφηβεία και ομάδα, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου.....σελ. 14
- Το βιβλίο της κ. Αγλαΐας Μπλιούμη «ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΑ ΤΗΝ ΤΗ ΣΤΟΥΤΚΑΡΔΗ ΑΣΤΥΝΑΚΤΑ», από τον Βασίλη Ζαρζώνη, φιλόλογο, συγγραφέα.σελ. 15
- ΤΟ ΚΟΥΚΟΥΤΣΙ ΤΟΥ... ΕΡΩΤΑ (αλληγορικό αφήγημα), της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, ποιήτριας, θεατρικής συγγραφέωςσελ. 17
- Λόγος Βασίλη Ζαρζώνη για τον Δημήτρη Καραμούρτο, από τον Βασίλη Ζαρζώνη, φιλόλογο, συγγραφέασελ. 18

260 τεύχος
Απρίλιος - Μάρτιος
- Ιούνιος 2023

- Για την Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 2
- Η ιερά πανηγυρία της Ι.Μ. Αναλήψεως του Σωτήρος, Συκέας Ελασσόνας και οι δύο λιτανευόμενες εικόνες, του Ιωάννη Δαρή, θεολόγου, αστυνομικούσελ. 3
- Ελλήνων Πάσχα, (ψυχογραφήματα 2012), της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.σελ. 4
- 2ο Συνέδριο Τοπικής Ιστορίας Δήμου Ελασσόνας, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 5
- Η Ελασσόνα το 1506, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα, εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο»σελ. 6
- Οι Ανιήνες, του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού, ιστορικού συγγραφέασελ. 6
- Ελασσόντες μετανάστες στην Ευρώπη την περίοδο της τουρκοκρατίας και στην Αμερική στα τέλη του 19ου αι. και αρχές του 20ου αι., του Βασίλη Πλάτανου, συγγραφέασελ. 7
- Πολιτοπική Εθνογραφία στον Δήμο Ελασσόνας 2019-2021: Όψεις μιας μη προβλέψιμης «παραδοσιακότητας», του Γεωργίου Χ. Κούζα, επίκουρου καθηγητή Λαογραφίας ΕΚΠΑσελ. 9
- Δύο προϊστορικοί οικισμοί στο Βλαχογιάννη, του Γεωργίου Νακούλα, φιλόλογου, ιστορικούσελ. 11
- Νέα ελπίδα για τους αγρότες της Ελλάδας, του Θεω-

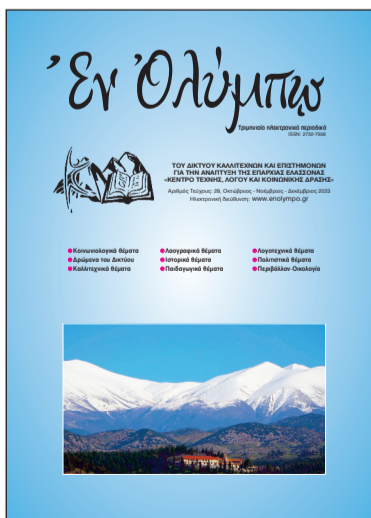
- ρή Κακαλέτρη, μέλος της ομάδας ISOFRUIT...σελ. 11
- 19 Μαΐου - Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ποντίων, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 12
- Ιστορικοί χοροί, του Σταύρου Σαχινίδη, οικονομολόγουσελ. 13
- Εφηβεία και οικογένεια - Εφηβεία και ομάδα, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρουσελ. 15
- Βιολογικές διαφορές και κοινωνικές ανισότητες, της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδακτορικής ερευνήτριας του πανεπιστημίου Αιγαίου Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σσελ. 16
- Τα Αρωματικά και Φαρμακευτικά Φυτά του Ολύμπου ως μοχλός ανάπτυξης της παρούσας περιοχής, του Κώστα Σκριάπα, Οικονομολόγου-Συμβούλου Ανάπτυξης, Προέδρου Δικτύου «Περαρβία»σελ. 17
- Ο γραφικός προεκλογικός ανθρωποειδισμός μας, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, θεατρικής συγγραφέως, ποιήτριαςσελ. 18
- Ο Βασίλης Ζαρζώνης μιλάει για τον Βασίλη Πλάτανου και το έργο τουσελ. 19
- Βιβλιοπαρουσίαση της ποιητικής συλλογής της κ. Αριστέας Κωνσταντίας Διβάνη,σελ. 20
- Μνημείο Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.σελ. 21
- Γιορτές Λόγου Τέχνης 2023σελ. 22
- Ένθετο του περιοδικού "ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ" τ. 1-24σελ. 23

270 τεύχος
Ιούλιος - Αύγουστος
- Σεπτέμβριος 2023

- Πύρινη πολιορκία, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 2
- 2ο Συνέδριο Τοπικής Ιστορίας Δήμου Ελασσόνας, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 3
- Πολιτοπική Εθνογραφία στον Δήμο Ελασσόνας 2019-2021: Όψεις μιας μη προβλέψιμης «παραδοσιακότητας», του Γεωργίου Χ. Κούζα, επίκουρου καθηγητή Λαογραφίας ΕΚΠΑσελ. 8
- Το ποτάμι, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, θεατρικής συγγραφέως ποιήτριαςσελ. 9
- Η τύχη των Οθωμανικών κτηρίων στην Ελασσόνα, του Παύλου Λάλου συνταξιούχου, δημοσιογράφου, συγγραφέασελ. 10
- Φωτιά, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, θεατρικής συγγραφέως ποιήτριαςσελ. 10
- Ο πληθυσμός της Δολίχης Ελασσόνας βάσει των απογραφών (1506-2021), του Ευάγγελου Τσικνιάκη, Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό, MSc Πολιτική Υγείας, MA Δημοσιογραφική Γραφήσελ. 11
- 100 χρόνια Ανάληψη, του Ιωάννη Δαρή, θεολόγου, αστυνομικούσελ. 12

- Γεγονότα στον Κοκκινοπύλο της Ελασσόνας το 1822, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα, εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο».....σελ. 13
- Εφηβεία και οικογένεια - Εφηβεία και ομάδα, του Δρα Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρουσελ. 15
- Βιολογικές διαφορές και κοινωνικές ανισότητες, της Ευαγγελίας Ράπτου, μεταδιδακτορικής ερευνήτριας του πανεπιστημίου Αιγαίου Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σσελ. 16
- «Φιλολογία Ρεθύμνου, 1993», του Θωμά Λιόλιου, φιλόλογου, Μεταπτυχιακού στη Δημιουργική Γραφήσελ. 17
- Με κλειστά μάτια σε πήρα, με κλειστά θα σε φάω, της Γεωργίας Δημιούλα, φιλόλογουσελ. 18
- Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η 1η ημέρα του 26ου μουσικοχορευτικού πανηγυρικού στα Αραδούσια,σελ. 19
- Θάλασσα αρχέγονη, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.σελ. 19
- Τιμητική εκδήλωση για τα 110 χρόνια από την πρώτη ανάβαση στον Όλυμπο και τοποθέτηση Αφιερωματικής Πλάκας στο Πάνθεον με τα ονόματα των τριών αναβατώνσελ. 20

280 τεύχος
Οκτώβριος - Νοέμβριος
- Δεκέμβριος 2023

- Το ουράνιο τόξο, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 2
- Καθηγητής Γ. Α. Πικουλός, ένας φίλος της περιοχής Ελασσόνας, του Παύλου Λάλου, συνταξιούχου, δημοσιογράφου, συγγραφέα.....σελ. 3
- Στις Χυρτέσις (Δομένικον), του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού, ιστορικού συγγραφέα.....σελ. 4
- «Ελληνωρ νοις», του Θωμά Λιόλιου, φιλόλογου, Μεταπτυχιακού στη Δημιουργική Γραφήσελ. 4
- Το τέλος της Ολυμπιάδας (μητέρας του Μ. Αλεξάνδρου), του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού, ιστορικού συγγραφέα.....σελ. 5
- Ο Μέγας Βασίλειος κι ο Ελληνισμός, του Σπύρου Μπούμπα, εκπαιδευτικού συγγραφέα.....σελ. 5
- Πλημμύρες στη Θεσσαλία την περίοδο 1647-1728, του Κώστα Σπανού, συγγραφέα, εκδότη του περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο»σελ. 6
- Οι παλιές «κλειστές» κοινωνίες, του Σταύρου Σαχινίδη, οικονομολόγουσελ. 7
- Ο ρόλος της οικογένειας στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών, της Ελ. Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής & Λογοτεχνικής Συγγραφής.....σελ. 8
- Αυτός -... του «λίγο απ' όλα», της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, θεατρικής συγγραφέως ποιήτριαςσελ. 8
- Εφηβεία και οικογένεια - Εφηβεία και ομάδα, του Δρα

- Ιωάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου.....σελ. 9
- Τι να κάνεις αν βιώσεις μια εξαιρετικά ανυπόφορη κατάσταση, του Θεωρή Κακαλέτρη, μέλος της ομάδας ISOFRUITσελ. 11
- «Αόθος Διάγνωση», του Θωμά Λιόλιου, φιλόλογου, Μεταπτυχιακού στη Δημιουργική Γραφή.....σελ. 12
- Εγώ, ο Άνυτος, του Θωμά Λιόλιου, φιλόλογου, Μεταπτυχιακού στη Δημιουργική Γραφή.....σελ. 13
- Ο θάνατος του παλληκαριού, του Ι. Δαρή, θεολόγου, αστυνομικού.....σελ. 14
- Μικρός οργανοπαίχτης, του Παύλου Λάλου, συνταξιούχου, δημοσιογράφου, συγγραφέα...σελ. 15
- Στη Ραβέννα, μια φορά κι έναν καιρό, της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε...σελ. 16
- Η σημασία των εθίμων, του Σταύρου Σαχινίδη, οικονομολόγουσελ. 17
- «Γιορτή των αγγέλων», της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Ε.....σελ. 18
- Φωτογραφίες της Δέσποινας Χίντζογλου - Αμασλίδου, γιατρού, μέλος της Ε.Λ.Β.Εσελ. 18
- Χριστουγεννιάτικες αναμνήσεις, της Ελένης Μπλιούμη, εκπαιδευτικού, MSc Δημοσιογραφικής Γραφής & Λογοτεχνικής Συγγραφήςσελ. 19
- Το σφραγισμένο των Χριστουγέννων, της Κυριακής-Κορίνας Πάντου, φιλόλογου, θεατρικής συγγραφέως ποιήτριαςσελ. 20